



ພິມພາບໂດຍສະໜາພິມພາບ

10/01/2013

ຈຸດມຕາບຕີ

93

ພິມພາບໂດຍສະໜາພິມພາບ 1912/80 2460



พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2013

เดือนเมษายน

เพื่อให้การภาวนาและการเฉลิมฉลองความเชื่อร่วมกัน
จะเป็นป่อเกิดทรงชีวิตของบรรดาสัตบุรุษ

อันเนื่องมาจาก



ปกหน้า : อุดมศาสน์ขอร่วมยินดีกับพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก โดยเฉพาะคาทอลิกในประเทศไทย ที่เรามีพระสันตะปาปาพระองค์ใหม่ “สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส” ผู้ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุภาพ และอ่อนน้อมถ่อมตน และมีเมตตาต่อทุกคน ใครเห็นพระองค์ท่านเหมือนสัมผัสได้ถึงความเมตตาที่จับต้องได้จริงขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระจิตเจ้าทรงประทับอยู่ในพระศาสนจักรอย่างแน่นอนที่ทรงประทานพระสันตะปาปาที่เหมาะสมกับยุคสมัยแก่โลก ณ วินาทีนี้ของมนุษยชาติที่โหยหาความเมตตาและการเป็นประจักษ์พยานในการแพร่ธรรมประกาศข่าวดีคือพระสังฆกรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้า ตั้งแต่พระองค์ท่านได้รับเลือกเป็นพระสันตะปาปา เลขานุการสภาพระสังฆราชแห่งกรุงโรม ประกาศว่ามีคนกลับใจ ไปรับศีลออกบาปเป็นจำนวนมากเป็นพิเศษ เพียงเท่านี้เรารู้แล้วว่าพระจิตเจ้าประทับอยู่กับพระศาสนจักรและอยู่กับพระสันตะปาปาอย่างแน่นอน ขอเชิญท่านผู้อ่านได้พบกับเรื่องราวของพระองค์ท่านในฉบับได้อย่างจุใจเลยครับ



ปกหน้าใน : สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงเดินออกจากโบสถ์ซิสติน หลังจากได้รับคะแนนจากการเลือกตั้งใน “คอนเคลฟ” พระองค์ทรงตอบรับ และทรงเลือกพระนาม “ฟรังซิส” (ฟรังซิส อัสซีซี) และทรงเปลี่ยนฉลองพระองค์เป็นเสื้อหล่อสีขาว อันเป็นสีที่พระสันตะปาปาทรงสวมได้แต่ผู้เดียว และทรงสวดภาวนาเงียบๆ คนเดียวในวัดน้อยซานเปาโล จากนั้นจึงเดินออกมาเพื่อไปพบกับประชาชนที่รอกันอยู่ ณ ลานมหาวิทยาลัยนักบุญเปโตร นี่จึงเป็นวินาทีแรกที่ช่างภาพที่รออยู่ข้างนอก “คอนเคลฟ” จับภาพได้เมื่อประตูโบสถ์ซิสตินเปิดออก หลังจากที่ยึดปิดมานาน 2 วัน เพื่อให้ใครเข้าไปได้ในเวลาเลือกตั้ง นี่จึงเป็นภาพแรกที่คนข้างนอกอย่างพวกเราได้เห็นพระสันตะปาปาพระองค์ใหม่ เป็นวินาทีแรก

วิสัยทัศน์ พันธกิจ

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้



วัตถุประสงค์

- + เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- + เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสาร
- + เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคม และวัฒนธรรม



ทูตสวรรค์ของพระเจ้า มาช่วยเปโตรออกจากคุก

(กจ 12:1-19)

หลังจากพระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์และพระจิตเจ้าเสด็จลงมายังบรรดาอัครสาวกแล้ว พวกเขา ก็เริ่มแพร่ธรรมท่ามกลางการเบียดเบียนจากชาวยิว โดยเฉพาะพวกฟาริสีและมหาสมณะ การเบียดเบียนนี้ ก่ออิทธิพลต่อกษัตริย์เฮโรดผู้ปกครองแคว้นยูเดีย ที่อาณาจักรโรมันแต่งตั้งให้ปกครองดูแล โดยส่งผล ให้เฮโรดต้องการทำให้ชาวยิวพอใจโดยการจับกุมสมาชิกบางคนของพระศาสนจักร เช่น ทรงประหาร ยากอบพี่ชายยอห์นโดยตัดศีรษะ จากนั้นทรงจับกุมนักบุญเปโตรในช่วงเทศกาลปัสกา เพื่อทำให้ ชาวยิวชอบใจยิ่งขึ้น

นักบุญเปโตรถูกจับจองจำไว้ในคุกโดยมีทหารสี่หมู่ หมู่ละ 4 นาย ควบคุมตัวตามวิธีการ คมตวนักโทษของกองทัพโรมัน และเฮโรดทรงตั้งใจว่าพอจบเทศกาลปัสกาแล้ว ก็จะทรงพิจารณาคดี ต่อหน้าประชาชนให้เหมือนกับที่ทำการกับพระเยซูเจ้า

ขณะที่นักบุญเปโตรอยู่ในคุก พระศาสนจักรต่างพากันสวดภาวนาให้แก่ท่าน และในคืนก่อน จะพิจารณาคดีนั้นเอง พระเป็นเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาช่วยท่านออกจากคุก โดยทำให้โซ่ หลุดจากมือ และทหารสองนายที่เฝ้าอยู่ก็หลับใหลท่ามกลางแสงสว่างเจิดจ้าของทูตสวรรค์ ทูตสวรรค์ สั่งให้เปโตรแต่งตัวและตามออกไป ขณะนั้นนักบุญเปโตรคิดว่าตนเองฝันไป จนกระทั่งเดินผ่านยาม ชั้นที่หนึ่ง ยามชั้นที่สอง จนมาถึงประตูเหล็กที่เป็นทางผ่านเข้าไปในเมือง ประตูนั้นก็เปิดออกได้เอง ท่านเดินตามทูตสวรรค์ออกไปตามทางจึงรู้ว่ามิได้ฝันไป กล่าวว่ “บัดนี้ข้าพเจ้ารู้แน่แล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์มาช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากเงื้อมมือของกษัตริย์เฮโรด และจาก ความมุ่งร้ายทั้งหลายของประชาชนชาวยิว” แล้วท่านก็เดินทางไปยังบ้านของมารีย์มารดาของยอห์น ที่รู้จักกันในนามว่า “มาระโก”

...พระเจ้าข้า ‘หนังสือกิจการอัครสาวก’ ครึ่งส่วนแรกได้กล่าวถึงบทบาทอันสำคัญของนักบุญ เปโตรผู้นำพระศาสนจักรและบรรดาอัครสาวก แต่ในครึ่งส่วนหลังได้กล่าวถึงบทบาทการแพร่ธรรมของ นักบุญเปาโล และพระศาสนจักรที่แผ่ขยายออกไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง แต่ทุกเหตุการณ์สอน พวกเราให้รู้จักสวดภาวนา และมีความเชื่อมั่นในองค์พระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนม์ชีพ ว่า พระองค์ทรงประทับอยู่กับพระศาสนจักรและบรรดาอัครสาวกเสมอไปจนถึงสิ้นพิภพอย่างแท้จริง ๕

คืนสู่รากเหง้า

อุดมศานต์รายเดือนฉบับเดือนเมษายนขอกล่าวคำว่า “ยินดีต้อนรับ และขอเป็นหนึ่งในเดียวกัน ในพระศาสนจักรสากลกับสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ประมุขของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก ผู้สืบทอดตำแหน่งหัวหน้าอัครสาวกจากนักบุญเปโตร”

น่าสนใจและร่วมดีใจไปกับพระศาสนจักรคาทอลิกของเราที่มีผู้นำที่เป็นที่ยอมรับจากอนารย-ประเทศ ตั้งแต่ระดับผู้นำของประเทศต่างๆ สื่อมวลชน คนที่ทำงานเพื่อสังคม คนต่างวัย ลงไปถึง บรรดาคนเจ็บไข้ได้ป่วย พิการพิการ เด็กๆ พระองค์ได้ใจของทุกคนไปเต็มๆ ถามว่าเป็นเพราะอะไร ไม่มีคำตอบอื่น พระองค์เติมเต็มช่องว่างของสังคมวันนี้ที่ขาดหายไปแต่กลับเป็นรากฐานของคำสอน คาทอลิกตั้งแต่เริ่มต้น “รักและรับใช้”

พระเป็นเจ้าพระองค์จัดสรรคนถูกที่ถูกเวลาเสมอ ผมชอบภาพหนึ่งที่ผ่านตาไป เสียดยที่ไม่ได้เก็บไว้ในอุปกรณ์สื่อสารสักอย่างหนึ่ง แต่คิดว่าผู้อ่านอาจจะได้ผ่านตาบ้าง เป็นภาพพระสันตะปาปา ทั้ง 3 พระองค์กำลังสวดภาวนา ข้างใต้มีคำกำกับไว้ต่างกัน บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ด้วยคำว่า “ความไว้วางใจ” สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ด้วยคำว่า “ความรัก” และสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ด้วยคำว่า “ความเชื่อ” ผมชอบเพราะภาพนี้ไม่พลาดที่จะมองเรื่องของสัญญาณแห่งกาลเวลา ความดีไม่ได้แปลว่าดีอย่างเดียว แต่ถ้ามาถูกที่ถูกเวลา ความดีนั้นก็สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะรากของเรตต้องประกอบไปด้วยทั้ง 3 คุณลักษณะ เชื่อ วางใจ และรักพระ

ถ้าคริสตชนคืนสู่รากเหง้ากันจริงๆ เราคงกลับไปที่บ้านเพื่อสวดภาวนาร่วมกันทุกวัน ก่อนปิดคำคืน เราคงส่งลูกหลานให้เรียนในโรงเรียนคาทอลิก เพื่อให้มีบรรยากาศในแบบคาทอลิก ไม่ว่า จะเป็นโรงเรียนในแบบใด ฆราวาส นักบวช หรือสังฆมณฑล เราคงพยายามอยู่ในพื้นที่ของวัด ในบรรยากาศของการอยู่ใกล้ชีวิตได้ยินเสียงระฆัง ได้ร่วมมิสซา ได้สนับสนุนกิจกรรมของวัด เราคงพยายามเข้าไปมีส่วนร่วมในบทบาทต่างๆ ตามระดับอายุ หรือความสามารถที่เราสามารถหยิบยื่นได้ เราคงถือเป็นหน้าที่ที่จะเข้าวัดทุกวันอาทิตย์ อดเนื้อ อดอาหารในวันบั้งกับ รับผิดชอบศีลศักดิ์สิทธิ์ ทำปัสกา แก้วบาปอย่างสม่ำเสมอ ฯลฯ ยิ่งวันเวลาพัฒนาเรื่องใดเข้ามา จุดยืนเหล่านี้ก็ยังทำให้เราหยั่งยืนตั้งมั่น ท่ามกลางคลื่นของความเจริญ ปัจเจกนิยม บริโชนนิยม การใช้ทรัพยากรอย่างไม่นึกถึงผลกระทบ ที่จะตามมา การแบ่งพวก การเหยียดหยาม ต่ำหนิติเตียน จับผิด และให้ร้าย ผมสงสัยว่า ปัจจุบันรากของเราแข็งแรงพอจริงไหม?

ซิสเตอร์ชาวอเมริกันท่านหนึ่งลุกขึ้นพูดหลังจากที่ได้ชมภาพวันเข้ารับตำแหน่งของ พระสันตะปาปา เป็นต้น ภาพที่พระองค์หุ้ดรดอุ้มเด็กและทักทายคนพิการ “ฉันเห็นพระเยซูในตัว ของพระองค์ ฉันขอบคุณพระที่ฟังคำภาวนาของฉัน”

ถมรากฐานของความเชื่อคริสตชนให้มั่นคงด้วยคำภาวนาและกิจการดี เพราะทั้งหลายทั้งปวง เรากำลังเผยแสดงพระพักตร์ของพระเยซูให้กับโลก

บรรณาธิการบริหาร

อุดมสาธน์

ประธานสื่อนมวชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีดารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ซาแนล
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา
ผู้อำนวยการและจิตตารธิการ
คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร
คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ
วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ
เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมสาธน์

นิตยสารรายเดือน
คำบำรุงปีละ 400 บาท โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก
ธนาคารในนามซิสเตอร์ศักดิ์ศรี งามวงศ์
สั่งจ่าย ป.ณ. ยานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นาควสุวรรณ์ (นันทรี 14) ถนนพรี
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร : 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nak Suwan (Nonsi 14), Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok, 10120 Thailand.
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805
Fax : 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website: www.udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เพลง

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สก็๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 สก็๊ป
เส้นทางของฟรังซิส
พระสันตะปาปาองค์ใหม่ของเรา
- 42 เปิดกรรเรื่องเก่า
- 44 ภาพเก่าเล่าเรื่อง

พระคัมภีร์ - ชีวิตคริสตชน

- 49 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 50 บทความเดือนใจ
- 53 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 54 ข้างธรรมาสน์
- 56 วันละก้าวกับพระเยซู
- 58 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
- 60 ช่อนไว้ในจังหวัดชีวิต
- 62 ระหว่างเดือน
- 66 ใต้ตามโค้งตะวัน
- 69 เขาวชนของเรา
- 70 คุยกับเกสเซอร์
- 72 บันทึกธรรมทูต
- 74 ดูหนัง
- 76 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 78 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 81 พจนมาลา
- 82 ภาพเคียงคำ
- 83 พงศ์ ประมวล

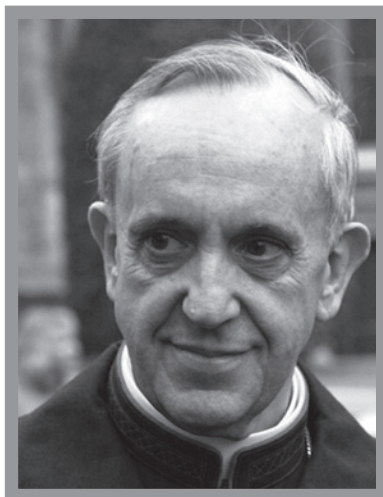
เด็กและเยาวชน

- 84 สโมสรอุดมสาธน์
- 85 การ์ตูนครูต้อย
- 90 ชวนน้องคุย
- 84 กำลังใจ...จากเพื่อนถึงเพื่อน
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 100 ชวนคิดชวนอ่าน

กีฬา

- 102 จดหมายจากผู้อ่าน
- 104 เขียนบทกวีเขียนชีวิต

เส้นทางของ ฟรังซิส พระสันตะปาปา พระองค์ใหม่ของพวกเรา



ยิ่งสื่อสมัยใหม่ทำให้เราสะดวกเท่าไรในการหาข่าว สำหรับนักข่าวยิ่งยากขึ้นและเป็นความรับผิดชอบที่มากขึ้นเท่าตัว เพราะในท่ามกลางกระแสข่าวเหล่านั้น อะไรคือเอกลักษณ์ หรือความเฉพาะที่สำนักข่าวเหล่านั้น ๆ พึงมีและพึงแสดงออกให้เป็นที่ประจักษ์ชัด

อุดมสานต์เดือนนี้จึงขอนำเสนอ ประมวลเรื่องราวของพระสันตะปาปาองค์ใหม่ ตั้งแต่บทเทศน์ของพระคาร์ดินัลอันเยโล โซดาโน ก่อนที่บรรดาคณะพระคาร์ดินัลจะเข้าไปทำหน้าที่เลือกพระสันตะปาปาองค์ใหม่ พร้อมกับความรู้อะไรรองคองเคลฟ (Conclave) จนมาถึงฉากสำคัญ “เรามีพระสันตะปาปาแล้ว” พระดำรัสในคำขึ้นแรกหลังการประกาศชัดแจ้งว่าพระสันตะปาปาองค์ใหม่คือผู้ใด และบทเทศน์วันเข้ารับตำแหน่งอย่างเป็นทางการ

นอกจากนั้นยังมีประวัติของพระองค์โดยย่อ และเครื่องหมายต่างๆ รวมทั้งบทสัมภาษณ์พิเศษของคนไทยที่ใกล้ชิดงานนี้ที่สุดแล้ว “พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู” โดยได้นักข่าวกิตติมศักดิ์ ทั้งเรียน ทั้งสอบ ทั้งทำข่าวให้เรา คุณพ่อซซซชช รวมอร่าม หรือมิสซันของเรา ขอขอบคุณคุณพ่อเป็นพิเศษ

แม้สื่อสิ่งพิมพ์จะมีข้อจำกัดของมัน แต่สิ่งที่เรานำเสนอไม่เคยจำกัดทั้งปริมาณและคุณภาพ ทั้งนี้มาจากการนำของพระจิตเจ้าทั้งสิ้น เชิญผู้อ่านพิสูจน์กัน ณ บรรทัดถัดไปโดยพลัน

ก่อนปิดประตูเลือกผู้แทนของพระองค์บนโลกนี้

หลังพิธีบูชาขอบพระคุณโดยมีพระคาร์ดินัลอันเยโล โซดาโน เป็นประธานในพิธี เพื่อเลือกตั้งพระสันตะปาปาของคณะพระคาร์ดินัล การถวายบุญฆาตังกล่าวคือพิธีสุดท้ายก่อนที่พระคาร์ดินัลจะเข้าไปในห้องลับ (Conclave) ในตอนบ่ายเพื่อทำการเลือกตั้งพระสังฆราชแห่งโรม ต่อไปนี้เป็นคำแปลบทเทศน์ของพระคาร์ดินัลโซดาโน



พี่น้องที่รักทั้งหลาย

“ข้าพเจ้าจะขับร้องสรรเสริญพระเมตตาของพระเจ้าตลอดไป” เป็นบทเพลงที่ก้องกังวานขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งใกล้หลุมศพของอัครสาวกเปโตรในชั่วโมงอันมีความสำคัญยิ่งในประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักร นี่เป็นเนื้อหาของบทเพลงสวดที่ 88 ที่พรั่งพรูออกจากปากของเราเพื่อที่จะสรรเสริญขอบพระคุณ และทูลวิงวอนต่อพระบิดาเจ้าผู้ทรงสถิตในสวรรค์ “*Misericordias Domini in aeternum cantabo*” (ข้าพเจ้าจะขับร้องสรรเสริญพระเมตตาของพระเจ้าตลอดไป) เป็นข้อความภาษาละตินที่งดงามมากซึ่งนำไปให้เราพิศเพ่งถึงพระผู้ที่ทรงคอยปกป้องพระศาสนจักรอยู่เสมอด้วยความรัก ทรงคอยทำนุบำรุงพระศาสนจักรในขณะที่กำลังเดินทางอยู่ตลอดกาลสมัย และทรงประทานชีวิตให้พระศาสนจักรโดยอาศัยพระจิต

ทัศนคติภายในดังกล่าวคือทัศนคติของเราในวันนี้ เพราะเราต่างปรารถนาที่จะมอบตัวเราเองพร้อมกับพระคริสตเจ้าแด่พระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์ เพื่อขอบพระคุณพระองค์ผู้ทรงประทานและทรงสงวนความช่วยเหลือนี้ไว้สำหรับพระศาสนจักรเรื่อยมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสมณสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ผู้ทรงเป็นที่รักของพวกเรา และเราขอแสดงความกตัญญูต่อพระองค์อีกครั้งหนึ่งในเช้าวันนี้

ในขณะเดียวกันวันนี้เราทูลวิงวอนพระเจ้า อาศัยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของบรรดาพระคาร์ดินัล ขอบพระคุณที่ได้ทรงโปรดประทานนายชุมพาบาลองค์ใหม่แก่พระศาสนจักรของพระองค์อีกครั้งหนึ่งภายในเวลาอันควร ณ เวลานี้ความเชื่อในคำมั่นสัญญาของพระคริสตเจ้าจะช่วยให้เราเชื่อมั่นอยู่ในคุณสมบัติอันไร้ที่ตำหนิของพระศาสนจักร พระเยซูตรัสกับเปโตรว่า “ท่านคือศิลา และบนศิลานี้เราจะตั้งพระศาสนจักรของเรา ประตูนรกจะไม่มีวันชนะพระศาสนจักรได้” (มธ 16:18)

ศาสนแห่งความรัก

บทอ่านแรกของวันนี้ นำเอาคำทำนายเกี่ยวกับพระผู้ไถ่ที่เราทราบดีมาดว่าอีกครั้งหนึ่งจาก พระคัมภีร์อิสยาห์ที่ทราบกันทั่วไปว่าเป็น “คัมภีร์แห่งความบรรเทาใจ” (อสย 40-66) เป็น คำทำนายที่บอกประชากรอิสราเอลซึ่งถูกเนรเทศในบาบิโลนทราบ อาศัยคำทำนายนี้พระเจ้าทรง ประกาศว่า พระองค์จะทรงส่งพระผู้ไถ่ที่ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาลงมา พระผู้ไถ่ที่จะตรัสว่า “พระจิต ของพระเจ้าทรงประทับอยู่เหนือข้าพเจ้า พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อนำชาวศิมาสู่คนยากจน เพื่อ เยียวยาบาดแผลของผู้หัวใจแตกสลาย เพื่อประกาศอิสรภาพแก่ผู้ที่ถูกจองจำ เสรีภาพแก่นักโทษ และ จะทรงประกาศปีแห่งพระเมตตาของพระเจ้า” (อสย 61:1-3) ความสำเร็จของคำพยากรณ์ดังกล่าว ลุล่วงไปในพระเยซู ผู้ทรงเสด็จมาในโลกเพื่อทำให้ความรักของพระบิดาเจ้าปรากฏให้ทุกคนเห็น มัน เป็นความรักที่สัมผัสได้เป็นพิเศษเมื่อเข้าไปสัมผัสกับความทุกข์ยาก ความอยุติธรรม ความยากจน และความอ่อนแอต่าง ๆ ของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายกายหรือฝ่ายจิต ที่เราพบได้อย่างชัดเจนที่สุดคือ พระสมณสาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 “Dives in Misericordia” ที่เราพบว่า “เป็นเพราะบริบทและมาตรการที่ความรักดังกล่าวถูกแสดงออกมานี้เอง ภาษาพระคัมภีร์จึงถูกเรียกว่า ‘พระเมตตา’ (ข้อ 3)”

พระคริสตเจ้าทรงมอบพันธกิจแห่งความเมตตาไว้ให้กับนายชุมพบาลแห่งพระศาสนจักรของ พระองค์ ซึ่งเป็นพันธกิจที่พระสงฆ์และพระสังฆราชทุกองค์ต้องน้อมรับ และที่พิเศษยิ่งขึ้นไปอีกก็คือ พระสังฆราชแห่งโรม ผู้เป็นนายชุมพบาลของพระศาสนจักรสากล พระเยซูตรัสกับเปโตรว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านรักเรามากกว่าคนเหล่านี้รักเราไหม...จงเลี้ยงลูกแกะของเราเถิด” (ยน 21:15-17) นักบุญออกัสตินเขียนวิจารณ์เกี่ยวกับข้อความนี้ว่า “จึงขอให้บทบาทแห่งความรักเป็นผู้เลี้ยงแกะของ พระเจ้าเถิด” (*In Iohannis Evangelium*, 123, 5; PL 35, 1967) ที่จริงเป็นความรักนี้เอง ที่ผลักดันนายชุมพบาลของพระศาสนจักรให้ทำพันธกิจด้วยการรับใช้ประชากรของทุกยุคทุกสมัยโดย เริ่มจากงานเมตตาธรรมทันทีทันใดจนกระทั่งถึงรูปแบบของการรับใช้ขั้นสูงสุด นั่นคือมอบความสว่าง แห่งพระวรสารและพลังแห่งพระพรทานไปยังทุกคน

นี่คือสิ่งที่สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงลิขิตไว้ในสาส์นมหาพรตปีนี้ (ข้อ 3) “บางครั้งเรามักจะลดคำศัพท์ ‘ความรัก’ ลงไปเป็นแค่ความเอื้ออาทรหรือการช่วยเหลือแบบมนุษยธรรม เท่านั้น แต่มันเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องจำไว้ว่า ผลงานแห่งความรักประเสริฐที่สุดก็คือการประกาศพระวรสาร ซึ่งเป็น “พันธกิจแห่งพระวาทะ”

- ไม่มีกิจกรรมใดที่จะให้คุณค่ามากกว่านี้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นความรักยิ่งกว่าการกระทำใดๆ ต่อเพื่อนบ้านของเราในการหักปึงแห่งพระวาจาของพระเจ้า แล้วแบ่งปันข่าวดีแห่งพระวรสารรวมถึง การนำเขาให้เข้ามามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า การประกาศพระวรสารเป็นการส่งเสริมที่มีคุณค่า ครอบคลุมต่อความเป็นมนุษย์ของคนมากที่สุด สมเด็จพระสันตะปาปาเข้ารับใช้ของพระเจ้าลิขิตไว้ใน พระสมณสาส์น *Populorum Progressio* ว่า การประกาศพระคริสตเจ้าเป็นปัจจัยหลักเอกในการ พัฒนา (เทียบ ข้อ 16)”

ศาสนแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกัน

บทอ่านที่สองจากจดหมายถึงชาวเอเฟซัสที่เขียนโดยอัครสาวกเปาโลจากโรมนี่เอง ตอนที่ท่านถูกจองจำเป็นครั้งแรก (ค.ศ. 62-63) เป็นจดหมายที่วิเศษมากที่นักบุญเปาโลพูดถึงพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าและพระศาสนจักรของพระองค์ ในตอนแรกของจดหมายเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับข้อความเชื่อ (บทที่ 1-3) ส่วนตอนที่สองที่เรานำมาใช้เป็นบทอ่านในวันนี้มีน้ำหนักร่อนไปทางเชิงอภิบาล (บทที่ 4-6) ในภาคแรกของจดหมายนักบุญเปาโลสอนให้ทราบถึงผลที่เป็นรูปธรรมของข้อความเชื่อซึ่งเคยสำแดงมาแล้วและเริ่มต้นด้วยการเรียกร้องให้พระศาสนจักรมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน “ข้าพเจ้าผู้ถูกจองจำเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าวอนขอท่านทั้งหลายให้ดำเนินชีวิตสมกับการที่ท่านได้รับเรียก จงถ่อมตนอยู่เสมอ จงมีความอ่อนโยน พากเพียรอดทนต่อกันด้วยความรัก พยายามรักษาเอกภาพแห่งพระจิตเจ้าด้วยสายสัมพันธ์แห่งสันติ” (อฟ 4:1-3)

ถัดจากนั้นนักบุญเปาโลก็อธิบายว่า เราแต่ละคนต้องทำงานเพื่อที่จะสร้างเอกภาพของพระศาสนจักร เพื่อ “จากพระองค์ร่างกายทุกส่วนจะประสานสัมพันธ์กันอย่างสนิทแน่นแฟ้น ทรงจัดให้ข้อต่อทุกข้อเสริมกำลังให้แต่ละส่วนทำหน้าที่ของตน ร่างกายจึงจะเจริญเติบโตและเสริมสร้างตนเองอย่างสมบูรณ์ขึ้นด้วยความรัก” (อฟ 4:16) ดังนั้นเราแต่ละคนจึงถูกเรียกให้ต้องร่วมมือกันกับผู้ที่สืบทอดตำแหน่งต่อจากเปโตร ผู้ทรงเป็นรากฐานที่มองเห็นได้ของความเป็นเอกภาพของพระศาสนจักร

พันธกิจของสมเด็จพระสันตะปาปา

พี่น้องที่รักในพระคริสตเจ้าทั้งหลาย พระวรสารของวันนี้้นำเราย้อนกลับไปสู่การเลี้ยงอาหารค่ำมื้อสุดท้าย ตอนที่พระเยซูตรัสกับบรรดาอัครสาวกว่า “นี่คือบัญญัติของเรา ให้ท่านทั้งหลายรักกัน เหมือนดังที่เรารักท่าน” (ยน 15:12) ข้อความนี้เชื่อมโยงกันกับบทอ่านแรกจากหนังสือของประกาศกอิสยาห์เรื่องการกระทำของพระผู้ไถ่ ท่านเตือนเราว่าทัศนคติพื้นฐานของนายชุมพบาลของพระศาสนจักรคือความรัก เป็นความรักนี้เองที่เรียกร้องให้เรามอบชีวิตเพื่อบรรดาพี่น้องชายหญิงของเรา พระเยซูตรัสกับเราว่า “ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่าการสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหาย” (ยน 15:13)

เพราะฉะนั้นทัศนคติพื้นฐานของนายชุมพบาลทุกคนคือการยอมสละชีวิตเพื่อฝูงแกะของตน (ยน 10:15) นี่หมายถึงผู้สืบทอดตำแหน่งต่อจากเปโตรซึ่งเป็นนายชุมพบาลของพระศาสนจักรสากลด้วย ยิ่งตำแหน่งงานอภิบาลจะสูงส่งและเป็นสากลมากเท่าใด ความรักของนายชุมพบาลก็ยิ่งจะต้องเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ในดวงใจของผู้สืบทอดตำแหน่งของเปโตรทุกคน คำพูดของพระอาจารย์เจ้าที่วันหนึ่งตรัสกับชาวประมงผู้ต่ำต้อยแห่งกาลิลียังคงก้องกังวานต่อไป “ท่านรักเรามากกว่าคนเหล่านี้รักเราไหม? จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด... จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด” (ยน 21:15-17)

ในการรับใช้แห่งความรักต่อพระศาสนจักรและต่อทุกคน สมเด็จพระสันตะปาปาพระองค์หลังๆ นี้ทรงมีความคิดริเริ่มมากมายเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย และเพื่อชุมชนนานาชาติ ทรงส่งเสริมความยุติธรรมและสันติอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ขอให้ภาวนาเพื่อพระสันตะปาปาในอนาคตจะได้ทรงงานดังกล่าวต่อไปในระดับสากลอย่างไม่มีวันสิ้นสุด

นอกเหนือจากนี้แล้ว งานรับใช้แห่งความรักเป็นส่วนหนึ่งแห่งธรรมชาติของพระศาสนจักร สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงเตือนเราให้ทราบถึงความจริงนี้ตอนที่พระองค์ตรัสว่า “การรับใช้แห่งความรักยังเป็นองค์ประกอบเสริมสร้างพันธกิจของพระศาสนจักรและการแสดงออก

ซึ่งจะขาดเสียมิได้แห่งความเป็นตัวตนของตนเอง” (สมณลิขิต *Intima Ecclesiae natura*, 11 พฤศจิกายน 2012 บทนำ เทียบ *Deus caritas est* ข้อ 25)

นี่เป็นพันธกิจแห่งความรักซึ่งคู่ควรกับพระศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคู่ควรกับพระศาสนจักรแห่งโรม ซึ่งตามคำกล่าวของท่านนักบุญอิกญาซีโอแห่งอันติโอก เป็นพระศาสนจักรที่ “ดำเนินการในความรัก” (เทียบ *Ad Romanas (preface), Lumen Gentium*, ข้อ 13)

พี่น้องที่รัก ให้เราภาวนาวิงวอนพระเจ้าได้โปรดประทานสมเด็จพระสันตะปาปาพระองค์ใหม่ซึ่งจะยอมรับพันธกิจอันทรงเกียรตินี้ด้วยน้ำพระทัยกว้าง เราทูลขอทั้งนี้โดยอาศัยการทูลเสนอของแม่พระผู้ทรงเป็นราชินีแห่งอัครสาวก มรณสักขี และนักบุญทั้งหลาย ซึ่งตลอดเวลาแห่งประวัติศาสตร์ ทรงทำให้พระศาสนจักรแห่งโรมเจริญรุ่งเรืองตลอดมาทุกศตวรรษด้วยเทอญ อาแมน

หลังจากพิธีกรรมต่างๆ สิ้นสุดลง ประมุขโบสถ์ซิสตินก็ถูกเปิดต้อนรับพระคาร์ดินัลที่จะเข้าไปทำการเลือกตั้งพระสันตะปาปาองค์ใหม่

ความรู้บางมุมเกี่ยวกับการเลือกตั้งพระสันตะปาปาหรือที่เราเรียกว่าคอนเคลฟ (Conclave)

- ที่มา-ที่ไปของการเลือกตั้งพระสันตะปาปา

การประชุมเลือกตั้งพระสันตะปาปาด้วยวิธีการที่เรียกว่าคอนเคลฟนี้ เชื่อว่าพระสันตะปาปาองค์แรกคือนักบุญเปโตร ถูกตรึงกางเขนโดยเอาศีรษะลงดิน เป็นมรณสักขี เกือบ 300 ปีแรกในการประกาศศาสนา มีการเปิดเป็นอยู่ตลอด มีเวลาพักน้อยมากจนคริสตชนในอาณาจักรโรมันสมัยนั้นต้องทำอุโมงค์ที่สลับบ้างซ่อนที่เรียกกันว่าคาตากอมบ์ เพื่อใช้ฝังศพคริสตชนและทำพิธีทางศาสนา การเลือกตั้งพระสันตะปาปาจึงเกิดขึ้นจากการเห็นชอบร่วมกันของคณะสงฆ์และคริสตชนที่โรมเป็นหลัก บางครั้งก็จากคณะสงฆ์และคริสตชนจากกลุ่มคริสตชนอื่นๆ ด้วย เท่าที่สามารถ จนกระทั่งมาถึงสมัยจักรพรรดิคอนสแตนติน ลูกชายของนักบุญเฮเลนา ที่ชนะสงครามด้วยเครื่องหมายกางเขนที่ปรากฏบนท่อนฟ้า ประกาศให้ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาที่ถูกต้องตามกฎหมาย เสรีภาพที่ได้นี้ทำให้การเลือกพระสันตะปาปามีเสรีมากขึ้น มีความเห็นชอบที่กว้างขวางขึ้นก็จริง แต่จักรพรรดิผู้มีใจร้อนรุ่มนี้ก็ต้องการเข้ามาช่วยจนกระทั่งกลายเป็นผู้มีอิทธิพลในการเลือกตั้งพระสันตะปาปา หรือเข้ามาเกี่ยวข้องในการคัดเลือกพระสันตะปาปาด้วย จักรพรรดิคอนสแตนตินแม้จะทำนุบำรุงศาสนา ร่วมกับพระมารดาอย่างเต็มที่ก็จริง พระองค์ก็ไม่ยอมล้างบาปโดยบอกว่าจะขอล้างบาปก่อนตายเพื่อจะได้ไปสวรรค์ทันที และพระองค์ได้ล้างบาปก่อนตาย 1 วันตามพระประสงค์ การเลือกตั้งพระสันตะปาปาสมัยต่อๆ มา ก็มักจะถูกอิทธิพลของขุนนางบ้าง เจ้าเมืองบ้าง วุฒิสภาโรมันบ้างเข้ามาเกี่ยวข้อง แม้พ้นสมัยอาณาจักรโรมันแล้วบรรดากษัตริย์ เจ้าครองนครก็มักจะเข้ามาแทรกแซงการคัดเลือกพระสันตะปาปาเสมอ บางครั้งแต่งตั้งพระสันตะปาปาเอง ได้พระสันตะปาปาออกเลือกใหม่ก็มี คริสตชนเริ่มมีบทบาทน้อยลงในการเลือกตั้งพระสันตะปาปา จนกระทั่งปี 1059 การเลือกตั้งพระสันตะปาปาถูกกำหนดให้เฉพาะพระคาร์ดินัลระดับพระสังฆราชเท่านั้น มีสิทธิ์เลือกตั้งพระสันตะปาปา โดยสมเด็จพระสันตะปาปา นิโคลาส ที่ 2 ต่อมาปี 1179 สมเด็จพระสันตะปาปาอเล็กซานเดอร์ ที่ 3 มอบสิทธิ์นี้ให้แก่พระคาร์ดินัลทุกองค์ ไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดก็ตาม บางทีก็ใช้วัด ใช้อารามเป็นที่เลือกตั้ง ตอนนั้นกำหนดไว้ว่าต้องมีคะแนน 2 ใน 3 ปัญหาที่ตามมาคือกว่าจะได้คะแนน 2 ใน 3 บางครั้งก็ใช้เวลานาน

มาก การที่ไม่มีความลับอะไรทำให้มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก เป็นฝักเป็นฝ่าย แม้แต่ในบรรดาคริสตชนเอง นี่จึงกลายเป็นวิธีการที่ยังไม่รัดกุมพอ ที่สุดบรรดาคริสตชนเราเป็นผู้ที่เริ่มต้นขึ้นจัดให้บรรดาพระคาร์ดินัลเข้าไปประชุมกันในที่เดียวกัน แล้วปิดประตูไว้จนกว่าจะได้คะแนน 2 ใน 3 จากบรรดาพระคาร์ดินัล จึงจะออกมาได้

การประชุมคอนเคลฟนี้ เริ่มต้นขึ้นครั้งแรกที่เมือง Perugia ในปี 1216 ตอนนั้นเลือกได้สมเด็จพระสันตะปาปาโฮโนริอุส ที่ 2 แต่ก็ยังไม่ถึงกับเป็นกฎของพระศาสนจักร ที่เป็นรูปเป็นร่างและรับกันว่าเป็นการเลือกตั้งแบบคอนเคลฟนี่ก็คือ การเลือกตั้งที่เมือง Viterbo ในปี 1268-1271 ใช้เวลา 3 ปี จึงเลือกได้สมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 10 และในปี 1274 นี้เองที่สมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 10 กำหนดให้การเลือกตั้งพระสันตะปาปาองค์ใหม่ต้องทำงานจนกว่าจะเสร็จภายในห้องที่ใส่กุญแจสำหรับบรรดาพระคาร์ดินัลทั้งหลาย การเลือกตั้งพระสันตะปาปาก็ใช้วิธีนี้มาโดยมีการแทรกแซงของกษัตริย์ จักรพรรดิในการทำไว้ได้ ยับยั้งบ้างไม่เห็นด้วยทั้งวิธีการและผู้จะถูกเลือกอะไรทำนองนี้ตามธรรมดาของผู้มีอำนาจทั้งหลายทำกันอย่างไรก็ตามก็เป็นวิธีการที่พระศาสนจักรใช้เสมอมา

สมัยสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ที่ออกกฎเกณฑ์ว่า พระคาร์ดินัลที่มีอายุมากกว่า 80 ปีบริบูรณ์แล้ว ไม่มีสิทธิ์ในการเป็นผู้เลือกตั้ง แต่ก็ไม่ได้ห้ามให้คนที่มียุมากกว่า 80 ปีนี้เป็นพระสันตะปาปา ที่จริงเพียงแคเลือกไม่ได้ แต่ถูกเลือกได้ บรรดาพระคาร์ดินัลในคอนเคลฟเหมือนอยู่ในป้อมค่าย มีทั้งทหาร ตำรวจ มีเครื่องมือทันสมัย มีข้อห้ามเรื่องความลับสุดยอดของการประชุม ห้ามการติดต่อสื่อสารทั้งทางโทรศัพท์ มีการตรวจสอบจดหมายทุกชนิดทั้งจดหมายออกและจดหมายเข้า ไม่เว้นใครทั้งนั้น บรรดาพระคาร์ดินัลต้องประชุมคอนเคลฟนี้ภายใน 15 วัน หลังพระสันตะปาปาสิ้นพระชนม์ ต้องเข้ามาพักร่วมกันในตึกหลังใหม่ชื่อว่า ซางตา มาร์ธา (Santa Marta) แต่เวลาที่จะเลือกตั้งก็ให้เลือกกันที่โบสถ์ซิสติน สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ออกธรรมนูญ Universi Dominici Gregis ในปี 1996 ออกกฎเปลี่ยนแปลงเรื่องการลงคะแนน และเพิ่มเติมด้วยว่าหากลงคะแนน 9 วันแล้วยังไม่ได้เสียง 2 ใน 3 ให้ถือจำนวนกึ่งหนึ่งบวกหนึ่ง หมายความว่า 50 เปอร์เซ็นต์บวกหนึ่ง ของจำนวนผู้เลือกตั้งแทนได้ พระสันตะปาปาองค์ใหม่จะถูกถามว่า จะรับตำแหน่งหรือไม่รับแล้วจะใช้พระนามว่าอะไร ใบลงคะแนนจะถูกเผาไฟ ส่วนผลการลงคะแนนและเอกสารทั้งหมดใน





การเลือกตั้งจะถูกเก็บรักษาไว้ในหอจดหมายเหตุลับของวาติกัน พระสันตะปาปาองค์ใหม่จะสวมอาภรณ์และออกมาอวยพรประชากรของพระ ผู้นำของพระคาร์ดินัลระดับสังฆานุกรจะเป็นผู้ประกาศด้วยถ้อยคำภาษาละตินที่ใช้กันเสมอมา ใช้คำว่า Urbi et Orbi คือการอวยพรให้ทุกคนในโลกและจักรวาล ส่วนภาษาละตินที่ประกาศนั้นแปลว่า ข้าพเจ้าประกาศแก่พวกท่านด้วยความยินดีอันยิ่งใหญ่ว่า เรามีพระสันตะปาปาแล้ว

- กระบวนการต่างๆ

การเลือกตั้งผู้มีสิทธิเฉพาะพระคาร์ดินัลที่อายุต่ำกว่า 80 ปีเท่านั้นที่จะเข้าประชุมลับ มีการแบ่งเป็นขบวนเข้าสู่โบสถ์ซิสติน โดยขับร้องบทอวยเชิญพระจิตเจ้า Veni Creator Spiritus มีการสาบานตนที่จะรักษาความลับ มีการอธิบายขั้นตอนต่างๆ มีการแต่งตั้งพระคาร์ดินัล 3 ท่านทำหน้าที่ในการตรวจ/อ่าน และขานชื่อจากบัตรลงคะแนนเสียง จากนั้นจะให้เจ้าหน้าที่ที่ไม่เกี่ยวข้องออกจากห้องประชุมและปิดประตู ใ้กุญแจห้อง (conclave)

ในการเลือกตั้ง พระคาร์ดินัลมีสิทธิเท่ากันหมดในการลงคะแนนเสียงเลือกผู้อื่นและมีสิทธิที่ตนจะถูกผู้อื่นเลือกให้เป็นพระสันตะปาปาองค์ใหม่ เมื่อเขียนชื่อในบัตรแล้ว แต่ละองค์จะเดินไปหย่อนบัตรที่พระแท่นด้วยตนเอง ทีละองค์ ทีละองค์ จนครบหมดทุกองค์ แล้วผู้ที่ได้รับมอบหมายจึงเริ่มอ่านและนับคะแนน ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดและต้องได้ไม่ต่ำกว่า 2 ใน 3 บวก 1 จะได้รับเป็นพระสันตะปาปาหลังจากที่ได้ตอบ 2 คำถามต่อไปนี้

- 1) ท่านยอมรับเป็นพระสันตะปาปาหรือไม่
- 2) ท่านจะใช้ชื่อว่าอะไร

หลังจากนั้น จะมีการนำผู้ที่ได้รับเลือกไปเปลี่ยนชุดขาว (ชุดพระสันตะปาปา) ซึ่งจัดเตรียมไว้



3 ขนาด (เล็ก-กลาง-ใหญ่) และรองเท้าสีแดง 4 ขนาด แล้วจึงนำผู้ได้รับเลือกกลับสู่โบสถ์ซิสติน เพื่อให้พระคาร์ดินัลแต่ละองค์เข้าแสดงความเคารพและสามัคคี จากนั้นจะให้พระคาร์ดินัลอาวุโสออกประกาศที่พระบัญชาของมหาวิทยาลัยนักบุญเปโตรว่า เรามีพระสันตะปาปาองค์ใหม่แล้ว แล้วพระสันตะปาปาองค์ใหม่จะเสด็จออกยังพระบัญชา ทรงมีพระดำรัสแรกและอวยพร

หากการเลือกตั้งแต่ละครั้งไม่สามารถได้คะแนนเสียงขั้นต่ำตามที่กำหนด (ตามกฎหมายของพระศาสนจักร) เจ้าหน้าที่จะนำบัตรเลือกตั้งไปเผาโดยผสมสารเคมีพิเศษ ทำให้ควันที่ออกเป็นสีดำ เป็นการส่งสัญญาณให้โลกภายนอกได้รู้ว่า ได้มีการเลือกตั้งแล้วแต่ยังไม่ได้พระสันตะปาปาองค์ใหม่

หากการเลือกตั้งได้คะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผู้ได้รับเลือกตกลงใจรับเป็นพระสันตะปาปา บัตรเลือกตั้งที่นำไปเผาจะผสมสารเคมีอีกชนิดหนึ่ง ทำให้ควันที่ปล่องเหนือหลังคาโบสถ์ซิสตินเป็นสีขาว เป็นการบอกให้โลกรู้ว่า การเลือกตั้งพระสันตะปาปาองค์ใหม่สำเร็จแล้ว มีการย้ายระฆังของมหาวิทยาลัยแสดงความชื่นชมยินดี ผู้คนก็จะรีบรุดมาที่ลานมหาวิทยาลัย เพื่อรอเข้าเฝ้าพระสันตะปาปาองค์ใหม่และรับพร

อนึ่ง การประชุมเพื่อเลือกตั้งพระสันตะปาปาจะมีตอนเช้าและตอนบ่ายของแต่ละวัน ตอนเช้าจะเลือกตั้ง 2 ครั้ง บ่ายอีก 2 ครั้ง จนกว่าจะได้พระสันตะปาปา การเผาบัตรลงคะแนนจะเผาหลังเลือกตั้งครั้งที่สองแล้ว ในภาคเช้าจะเผาบัตรในเวลาประมาณเที่ยงวัน ภาคบ่ายจะเผาบัตรในเวลาประมาณหกโมงเย็น หากผ่านไปสามวันแล้วยังเลือกพระสันตะปาปาไม่ได้ จะหยุดหนึ่งวันเพื่อการสวดภาวนาและไตร่ตรอง



Habemus Papam เรามีพระสันตะปาปาแล้ว

และวันที่ 13 มีนาคม 2013 เวลา 19.07 น. หลังจากควีนส์ชาว พวยพลุ่งจากโบสถ์ซิสติน
สู่ท้องฟ้าครีမ်ฝน เสียงย่ำระฆัง พร้อมกับเสียงผู้คนแสดงความยินดี พระคาร์ดินัลฌอง
หลุยส์-โตรร็อง ก็ออกมาประกาศว่า “เรามีพระสันตะปาปาแล้ว” คือพระคาร์ดินัลฮอร์เก มาริโอ
แบร์โกลิโอ ทรงเลือกพระนามว่า ฟรังซิส

พระดำรัสแรกในคำกิตินัน

พี่น้องชายหญิงทุกท่าน

พวกท่านต่างก็ทราบดีว่า ที่ประชุมคอนเคลฟมีหน้าที่สรรหาพระสังฆราชแห่งโรม ดูเหมือนว่า
บรรดาพระคาร์ดินัลพยายามอย่างเต็มกำลังความสามารถที่จะทำเช่นนั้น และเราก็ทำได้แล้ว พ่อ
ขอขอบคุณสำหรับการต้อนรับของพวกท่าน บัดนี้สังฆมณฑลโรมมีพระสังฆราชแล้ว ขอขอบคุณ!

ก่อนอื่น พ่อขออุทิศคำภาวนาสำหรับสมเด็จพระสันตะปาปาเกิตติคุสเบเนดิกต์ ที่ 16 ขอให้เรา
ร่วมใจภาวนาร่วมกันสำหรับพระองค์ท่าน ขอให้พระเจ้าโปรดทรงอวยพระพรพระองค์และขอให้
แม่พระทรงปกปักษ์รักษาพระองค์ด้วย (ทรงนำสวดบท) ข้าแต่พระบิดา วันทามารีย์ พระสิริรุ่งโรจน์

ตอนนี้เรา ทั้งพ่อและพี่น้อง ได้ออกเดินทางร่วมกัน เป็นการเดินทางของพระศาสนจักรแห่งโรม
ซึ่งเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของพระศาสนจักรทั้งปวง เป็นการเดินทางของพี่น้องคริสตชน เป็นการ
เดินทางแห่งความรักและความไว้วางใจร่วมกัน ขอให้เราภาวนาเพื่อกันและกันเสมอๆ ขอให้เราภาวนา
เพื่อโลกของเราซึ่งเป็นสังคมขนาดใหญ่ พ่อหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการเดินทางร่วมกันของพระศาสนจักร
ที่ได้เริ่มต้นขึ้น ในวันนี้ พร้อมกับความช่วยเหลือของพระคาร์ดินัลสังฆานุกรซึ่งอยู่ด้วย ณ ที่นี้ (พระ-
คาร์ดินัลสังฆานุกรคือพระคาร์ดินัลที่พระสันตะปาปาแต่งตั้งขึ้นเพื่อจะช่วยพระสันตะปาปาบริหารงาน
ในเขตสังฆมณฑลโรม) จะเป็นประโยชน์ต่อการประกาศข่าวดีสู่ปวงชนในเมืองที่สวยงามแห่งนี้

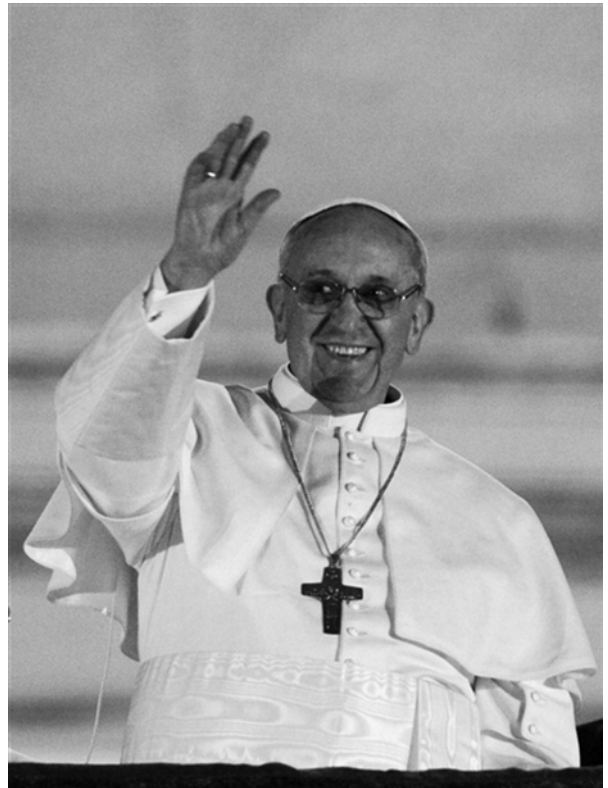
บัดนี้พ่อจะได้วยพรพี่น้อง แต่ก่อนที่พ่อจะ
อวยพรให้พี่น้อง พ่อต้องขอความช่วยเหลือจาก
พี่น้องโดยขอให้พี่น้องทุกท่านรวมใจกันภาวนา
วอนขอพระเป็นเจ้าโปรดอวยพรพระแก่ตัวพ่อเอง
ด้วย พ่อขอคำภาวนาจากพี่น้องให้แก่ตัวพ่อเอง ให้
พวกเราเจียบสักครูหนึ่งและช่วยภาวนาเพื่อพ่อด้วย
(พระองค์ทรงโน้มพระเศียรลง ทรงหยุดภาวนา
เจียบๆ ครูหนึ่ง)

บัดนี้ พ่อจะได้วยพรให้แก่พี่น้องทุกท่าน
และอวยพรให้แก่ทุกๆ คนบนโลกด้วย

(พระองค์ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นอวยพร)

พี่น้องที่รัก ตอนนี้พ่อจะต้องไปแล้ว พ่อขอ
ขอบคุณสำหรับการต้อนรับของพวกท่าน จนกว่า
เราจะพบกันอีกครั้งได้โปรดสวดภาวนาให้แก่พ่อ เรา
จะได้พบกันอีกเร็วๆ นี้ พรุ่งนี้พ่อจะไปสวดขอต่อ
แม่พระเพื่อให้แม่พระคุ้มครองรักษากรุงโรม

ราตรีสวัสดิ์และนอนหลับฝันดีทุกท่าน



เส้นทางชีวิตของพระองค์ จนถึงวันแห่งตำแหน่งสำคัญของพระศาสนจักร

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ประสูติวันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ. 1936 บวชเป็นพระสงฆ์ วันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 1969 อภิเษกเป็นพระสังฆราช วันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1998 ได้รับแต่งตั้งเป็นพระคาร์ดินัล วันที่ 21 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2001 ได้รับเลือกเป็นพระสันตะปาปา วันที่ 13 มีนาคม ค.ศ. 2013 พิธีมิสซาลงการเริ่มศาสนบริการอัครสาวกเปโตรของพระสังฆราชแห่งโรม วันที่ 19 มีนาคม ค.ศ. 2013

ชีวิตก่อนเป็นพระสันตะปาปา...เข้มแข็งทางความเชื่อ และยึดมั่นในคำสั่งสอนของพระเยซู

พระคาร์ดินัลชาวอาร์เจนตินา สอร์เก มาริโอ แบร์โกลิโอ อายุ 76 ปี ได้รับเลือกเป็นสมเด็จพระสันตะปาปาพระองค์ที่ 266 และทรงเลือกใช้พระนาม “ฟรังซิส” มาจากจากครอบครัวอาร์เจนตินา เชื้อสายอิตาเลียน เป็นพี่คนโต ในจำนวน 5 คน ท่านเป็นพระอัครสังฆราชของกรุงบัวโนสไอเรสตั้งแต่ปี ค.ศ. 1998 เป็นผู้ทำงานแบบเงียบๆ อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน

ท่านใช้รถประจำทาง ไปเยี่ยมเยียนคนยากจน ดำเนินชีวิตอยู่ในห้องชุดเรียบง่าย และทำอาหารรับประทานเอง ชาวบัวโนสไอเรสหลายคนรู้จักท่านเพียงในนามของ “คุณพ่อสอร์เก”

ท่านได้จัดตั้งเขตวัดใหม่ๆ หลายแห่ง ปรับปรุงสำนักงานบริหาร ริเริ่มงาน “เพื่อชีวิต” (ต่อต้านการทำแท้ง) และเริ่มโครงการงานอภิบาลใหม่ๆ หลายโครงการ เช่น คณะกรรมการเพื่อช่วยเหลือผู้หย่าร้าง ท่านเป็นประธานร่วมของสมัชชาพระสังฆราชเมื่อปี ค.ศ. 2001 และได้รับเลือกเป็นที่ปรึกษาของสภาสมัชชา ท่านจึงเป็นผู้ที่บรรดาพระสังฆราชของโลกรู้จักดี

พระคาร์ดินัลยังได้เขียนหนังสือหลายเล่มเรื่องชีวิตจิต การรำพึงภาวนา และกล่าวอย่างชัดเจนต่อต้านการทำแท้งและการแต่งงานระหว่างคนเพศเดียวกัน

เมื่อปี ค.ศ. 2010 เมื่อประเทศอาร์เจนตินาเป็นประเทศแรกในทวีปลาตินอเมริกาที่รับรองการแต่งงานของคนเพศเดียวกัน พระคาร์ดินัลแบร์โกลิโอได้สนับสนุนคณะสงฆ์ทั่วประเทศให้ส่งเสริมชาวคาทอลิกคัดค้านการออกกฎหมายนี้ เพราะ – ท่านกล่าวว่า – ถ้ากฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ “ก็จะเป็นการทำร้ายครอบครัวอย่างรุนแรง”

ยังกล่าวอีกว่า ถ้าคู่แต่งงานเพศเดียวกันรับอุปการะเด็กมาเป็นบุตรบุญธรรม “ก็จะมีผลทำให้ (เด็กเหล่านั้น) ไม่ได้รับพัฒนาการแบบมนุษย์ที่บิดามารดาต้องเป็นผู้มอบให้ตามพระประสงค์ของพระเจ้า”



ในปี ค.ศ. 2006 ท่านยังวิพากษ์วิจารณ์ข้อเสนอของรัฐบาลอาร์เจนตินาที่จะรับรองให้ทำแท้งได้ในบางกรณีในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปกฎหมายอย่างกว้างขวาง ท่านกล่าวหารัฐบาลว่าไม่ให้ความสำคัญเคารพต่อค่านิยมที่ชาวอาร์เจนตินาส่วนใหญ่ยังคงยึดมั่นอยู่ และพยายามที่จะทำให้พระศาสนจักรคาทอลิก “หวั่นไหว ในการปกป้องศักดิ์ศรีของบุคคล”



บทบาทของท่านหลายครั้งผลักดันให้ท่านต้องกล่าวชัดเจนอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ บทเทศน์และคำปราศรัยของท่านกล่าวพาดพิงตลอดเวลาถึงความจริงที่ว่ามนุษย์ทุกคนเป็นพี่น้องกัน พระศาสนจักรและประเทศชาติจำเป็นต้องทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อให้ทุกคนรู้สึกว่าคุณเป็นที่ยอมรับ ได้รับความเคารพนับถือและได้รับความเอาใจใส่ดูแล

แม้จะไม่นักการเมืองโดยเปิดเผย พระคาร์ดินัลแบร์โกลิโอก็ไม่ได้พยายามที่จะปิดบังผลกระทบด้านการเมืองและสังคมจากคำสอนของพระวรสาร โดยเฉพาะในประเทศที่ยังจะต้องฟื้นขึ้นจากวิกฤติการณ์สาหัสด้านเศรษฐกิจ

นับตั้งแต่รับตำแหน่งเป็นพระอัครสังฆราชของกรุงบัวโนสไอเรสในปี ค.ศ. 1998 พระคาร์ดินัลแบร์โกลิโอได้จัดตั้งเขตวัดใหม่ๆ หลายแห่ง ได้ปรับโครงสร้างของสำนักงานบริหาร ได้อำนาจให้เป็นการส่วนตัวต่อสามเณรลัย และได้ริเริ่มโครงการด้านอภิบาลหลายโครงการ เช่น คณะกรรมการสำหรับผู้หย่าร้าง ท่านได้ช่วยไกล่เกลี่ยความขัดแย้งด้านสังคมหรือการเมืองแทบทุกครั้งภายในเมือง บรรดาพระสงฆ์บวชใหม่ ได้รับสมญาว่าเป็น “พระสงฆ์ยุคแบร์โกลิโอ” และไม่มีนักการเมืองหรือผู้ทำงานด้านสังคมคนใดที่ไม่พยายามหาโอกาสจะพบท่าน เป็นการส่วนตัว

ฮอร์เก แบร์โกลิโอ เกิดที่กรุงบัวโนสไอเรส เมืองหลวงของอาร์เจนตินา เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ. 1936

ท่านได้รับการศึกษาและปริญญาโทในวิชาเคมีที่มหาวิทยาลัยของกรุงบัวโนสไอเรส แต่ต่อมาได้ตัดสินใจเป็นพระสงฆ์คณะเยสุอิตและเข้าศึกษาที่สามเณรลัยเยสุอิตที่วิลลา เดโวดา

ท่านได้ศึกษาคณะอักษรศาสตร์ที่กรุงซานติอาโก ประเทศชิลี และได้รับปริญญาวิชาปรัชญาจากมหาวิทยาลัยคาทอลิกแห่งกรุงบัวโนสไอเรส ช่วงเวลาระหว่างปี 1964 และ 1965 ท่านได้เป็นอาจารย์สอนวิชาวรรณคดีและจิตวิทยาที่วิทยาลัย Immacolata ในแคว้นซานตาเฟ และในปี 1966 ได้สอนวิชาเดียวกันที่ Colegio del Salvador ที่กรุงบัวโนสไอเรส

ในปี ค.ศ. 1967 ท่านกลับมาศึกษาเทววิทยาต่อไปและได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 1969 หลังจากได้ปฏิญาณตนเป็นเยสุอิตตลอดชีวิตในปี ค.ศ. 1973 แล้ว ท่านได้เป็นนวกาจารย์ที่สามเณรลัย Villa Barilari ที่เมือง San Miguel ต่อมาในปีเดียวกันเอง ท่านก็ได้รับเลือกเป็นเจ้าคณะแขวงเยสุอิตของประเทศอาร์เจนตินา

ในปี ค.ศ.1980 ท่านกลับมาที่เมือง San Miguel เป็นอาจารย์สอนในโรงเรียนเยสุอิต ซึ่งเป็นงานที่ผู้ที่เคยเป็นเจ้า-คณะแขวงมาแล้วมักจะไม่ได้รับ ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นพระสังฆราชผู้ช่วยของสังฆมณฑลบัว-โนสไอเรสเมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1992 ท่านเป็นพระสังฆราชผู้ช่วยหนึ่งในสามท่าน



ของสังฆมณฑล และปฏิบัติตนแบบเรียบง่าย ธรรมดา ใช้เวลาเกือบทั้งหมดในการดูแลมหาวิทยาลัยคาทอลิก ให้คำปรึกษาแนะนำ แก่พระสงฆ์ เทคนิ และโปรดศีลอภัยบาป

ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นพระอัครสังฆราชผู้มีสิทธิสืบตำแหน่ง และเข้ารับตำแหน่งพระอัครสังฆราชของคิโม่ของกรุงบัวโนสไอเรสเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1998

ได้มีข้อพิพาทเกี่ยวกับท่าทีของพระคาร์ดินัลแบร์โกลิโอในช่วงเวลาที่ทหารเข้ายึดครองอำนาจในอาร์เจนตินาระหว่างปี 1976-1983 ที่ได้ปราบปรามคู่ปรับทางการเมืองอย่างโหดร้าย คาดกันว่าในช่วงนั้นมีผู้เสียชีวิตหรือสูญหายไปเป็นจำนวนตั้งแต่ 13,000 ถึงมากกว่า 30,000 คน

ตัวอย่างเช่นกรณีของพระสงฆ์หนุ่มสององค์ที่ถูกคณะทหารจับตัวไว้ นักวิจารณ์กล่าวว่าพระคาร์ดินัล ซึ่งขณะนั้นเป็นเจ้าคณะแขวงเยสุอิต ไม่ได้ให้การสนับสนุนเพียงพอแก่ผู้ปฏิบัติงานของพระศาสนจักรต่อต้านอำนาจปกครองของทหาร

แต่ก็มีอีกหลายคนที่กล่าวว่าท่านได้พยายามเจรจาต่างๆ เพื่อให้คณะทหารปล่อยตัวพระสงฆ์ทั้งสององค์ และหนังสือพิมพ์รายวัน “La Nacion” ได้ให้ข่าวว่าโฆษกของพระคาร์ดินัลกล่าวว่าข้อกล่าวหาอันเป็น “การใส่ความแบบเก่าๆ”

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงมีตำแหน่งในองค์การบริหารพระศาสนจักรส่วนกลาง (Roman Curia) ดังนี้

- สมณกระทรวงพิธีกรรม และศีลศักดิ์สิทธิ์ (Congregation for the Divine Worship and the Discipline of the Sacraments)
- สมณกระทรวงสถาบันนักพรตและองค์การแพร่ธรรม (The Congregation for Institutes of Consecrated Life and for Societies of Apostolic Life) และ
- สมณสภาเพื่อครอบครัว (Pontifical Council for the Family)

- เหตุผลของการเลือกพระนามฝรั่งเศส

นักบุญฝรั่งเศสอัสซีซี ผู้เป็นบุรุษแห่งสันติภาพ บุรุษแห่งความยากจน และเป็นผู้ที่รักและปกป้องสิ่งสร้างของพระเจ้า นักบุญฝรั่งเศสคือบุรุษที่มอบจิตวิญญาณแห่งสันติและความยากจน พระองค์ทรงปรารถนาให้พระศาสนจักรดำเนินชีวิตต่ำต้อยและเพื่อคนยากจน

- ตราประจำตำแหน่ง

พระมาลาทรงสูงสีขาวแถบสีทองสามชั้น แทนสัญลักษณ์มงกุฎพระสันตะปาปา (Tiara) แต่เดิมมงกุฎนี้จะปรากฏอยู่ในตราประจำพระองค์สมเด็จพระสันตะปาปาทุกพระองค์ ในสมณสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ได้ทรงให้ยกเลิกการทรงมงกุฎนั้น แต่ก็ยังมีการนำตรามงกุฎมาใช้ประกอบในตราประจำพระองค์สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 1 และสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 จวบจนสมณสมัยของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 พระองค์ได้เปลี่ยนสัญลักษณ์มาใช้เป็นพระมาลาทรงสูงแทน โดยให้มีแถบสีทอง 3 แถบวางขนานในแนวนอน หมายถึงอำนาจหน้าที่ของสมเด็จพระสันตะปาปา คือ “การจัดระเบียบให้ทุกอย่างถูกต้องและศักดิ์สิทธิ์ การปกครองด้วยความยุติธรรม และการเทศน์สอน” แถบสัญลักษณ์ทั้งสามนี้ เป็นความหมายเดียวกับมงกุฎสามชั้นในตราประจำพระองค์สมเด็จพระสันตะปาปาองค์ก่อนๆ โดยแถบสีทองทั้ง 3 แถบดังกล่าวถูกเชื่อมด้วยแถบสีทองที่คาดเชื่อมต่อลงมาในแนวตั้ง แสดงถึงหน้าที่ทั้งสามรวมกันเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งในฐานะเป็นประมุขสูงสุดแห่งพระศาสนจักร



กุญแจไขว้ 2 ดอก เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงอำนาจแห่งพระคริสตเจ้า ซึ่งได้ประทานให้กับนักบุญเปโตรอัครสาวก และผู้ที่สืบตำแหน่งต่อจากท่าน “เราจะมอบกุญแจอาณาจักรสวรรค์ให้ ทุกสิ่งที่ท่านจะผูกบนแผ่นดินนี้ จะผูกไว้ในสวรรค์ด้วย ทุกสิ่งที่ท่านจะแก้ในแผ่นดินนี้ ก็จะแก้ในสวรรค์ด้วย” (มธ 16:19)

กุญแจสีทอง หมายถึงอำนาจที่ผูกไว้กับสวรรค์

กุญแจสีเงิน คืออำนาจทางชีวิตฝ่ายจิตบนโลก

กุญแจทั้งสองดอก ถูกคาดรวมไว้ด้วยเชือก แสดงถึงความเป็นหนึ่งเดียวกัน ของนักบุญเปโตรและผู้ที่ยึดถือตำแหน่งของท่าน

ตราสัญลักษณ์ในพื้นโล่สีฟ้า เป็นสัญลักษณ์ที่สมเด็จพระสันตะปาปาฝรั่งเศสทรงใช้ในสมัยที่ยังดำรงตำแหน่งเป็นพระอัครสังฆราชแห่งอัครสังฆมณฑลบัวโนสไอเรส ประเทศอาร์เจนตินา

พระอาทิตย์สีทองซึ่งมีอักษรย่อ IHS ซึ่งเป็นพระนามของพระเยซูเจ้าในภาษากรีก และตะปู 3 ตัว อันเป็นตราของคณะเยสุอิต ซึ่งเป็นคณะที่พระสันตะปาปาสังกัด

ด้านซ้ายล่าง ดาวสีทองห้าแฉก มีความหมายถึงพระนางมารีย์พรหมจารี

ด้านขวาล่าง ซอดอกนารีโด มีความหมายถึงนักบุญโยเซฟ ภัสดาผู้บริสุทธิ์ของพระนางมารีย์ และพระบิดาบุญธรรมของพระเยซูเจ้า

ตราประจำตำแหน่งสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้สะท้อนความสุภาพอ่อนน้อม และถ่อมตน อีกทั้งแสดงถึงความศรัทธากักต้อพระนางมารีย์พรหมจารี

รายละเอียดทั้งสาม ถูกวางไว้ในตำแหน่งรูปสามเหลี่ยม บนพื้นสีฟ้า ตรงยอดของสามเหลี่ยมเป็นดวงอาทิตย์พร้อมอักษร “IHS” ซึ่งหมายถึง พระนามของพระเยซูเจ้าในภาษากรีกอยู่ตรงกลาง และด้านล่างมีตะปู 3 ตัว ที่ตอกตรึงพระเยซูเจ้าบนไม้กางเขน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของคณะเยสุอิตที่พระองค์ทรงเป็นนักบวชในคณะนี้

ข้างล่างซ้ายเป็นดาว 5 แฉก บนพื้นสีฟ้า เป็นสัญลักษณ์หมายถึง พระนางมารีย์พรหมจารี ด้านล่างขวาของสามเหลี่ยมเป็นพวงอุ้งนมหายถึง พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้ปลุกต้นไม้แห่งความเชื่อในสวนอุ้งนของพระบิดา

ส่วนใต้โล่สีฟ้าเป็นคติพจน์ประจำตำแหน่งเขียนเป็นภาษาละตินมีความหมายว่า “ทรงทอดพระเนตรด้วยความเมตตาสงสารและทรงเลือกสรรเรา” มาจากเรื่องราวในพระคัมภีร์ เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเลือกมัทธิวคนเก็บภาษีให้เป็นอัครสาวก มัทธิวละทิ้งความร่ำรวยทางโลกและติดตามพระเยซูเจ้าไปประกาศพระวรสาร

ฟังเสียงของผู้ได้รับเลือก สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

กับบทเทศน์แรก วันที่เข้ารับตำแหน่งพระสันตะปาปา

- บทเทศน์พิธีมิสซาฉลองการเริ่มศาสนบริการอัครสาวกเปโตรของพระสังฆราชแห่งโรม วันที่ 19 มีนาคม 2013 ตรงกับวันสมโภชนักบุญโยเซฟ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณพระเจ้าที่ได้ถวายมิสซาอันศักดิ์สิทธิ์โอกาสเริ่มศาสนบริการอัครสาวกเปโตรของพระสังฆราชแห่งโรม ในวันสมโภชนักบุญโยเซฟ ภัสดาของพระนางมารีย์พรหมจารี องค์อุปถัมภ์ของพระศาสนจักรสากล นับเป็นการบังเอิญที่สำคัญเพราะโยเซฟเป็นพระนามของพระสันตะปาปาองค์ก่อนหน้านี้ ขอให้เราร่วมจิตใจยินดีกับพระองค์ท่านในคำภาวนาด้วยความเคารพรักและกตัญญูรู้คุณ

ข้าพเจ้าขอสวัสดีบรรดาพระคาร์ดินัล พระสังฆราช พระสงฆ์ สังฆานุกร นักบวชชาย-หญิง และบรรดาสัตบุรุษทุกท่าน ขอขอบคุณบรรดาผู้แทนคริสตศาสนานิกายต่างๆ ตลอดจนผู้แทนของชาวยิวและผู้แทนศาสนาต่างๆ ที่ให้เกียรติมาร่วมพิธีนี้ ขอการะบรรดาประมุขและผู้นำรัฐบาล และผู้แทนจากประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งคณะทูตานุทูตด้วย

ในบทพระวรสารวันนี้ “โยเซฟได้ทำตามสิ่งที่ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งไว้ คือรับพระนางมารีย์เป็นภรรยา” ถ้อยคำนี้เป็นพันธกิจที่พระเจ้ามอบให้แก่โยเซฟ ให้ท่านเป็นผู้ปกป้องคุ้มครอง ท่านจะต้องปกป้องคุ้มครองพระนางมารีย์และพระเยซูเจ้า แต่การปกป้องคุ้มครองของท่านยังแผ่ขยายถึงพระศาสนจักรด้วย ดังที่บุญราศียอห์น ปอล ที่ 2 ได้เคยตรัสไว้ว่า “นักบุญโยเซฟนอกจากดูแลเอาใจใส่พระนางมารีย์ด้วยความรักและอุทิศตนในการเลี้ยงดูพระเยซูคริสตเจ้าแล้ว ท่านยังเฝ้าคุ้มครองพระศาสนจักรของพระคริสตเจ้าอีกด้วย โดยมีพระนางมารีย์พรหมจารีเป็นแบบอย่าง”

ท่านโยเซฟทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองอย่างไร? ท่านทำอย่างเรียบง่าย สุภาพถ่อมตน ท่านเฝ้าดูแล

อย่างสัตย์ซื่อ ถึงแม้ว่าท่านจะรู้สึกว่าเป็นเรื่องเข้าใจยากก็ตาม นับตั้งแต่ที่ท่านรับพระนางมารีย์มาเป็นภรรยา จนกระทั่งถึงพบพระกุมารในวัย 12 ขวบในพระวิหารแห่งนครเยรูซาเล็ม ท่านเฝ้าดูแลด้วยความเอาใจใส่ตลอดเวลา ในฐานะภักศดาของพระนางมารีย์ ท่านร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพระนาง เดินทางไปเมืองเบธเลเฮมกับพระนาง เพื่อการขึ้นทะเบียนสำมะโนประชากร และอยู่กับพระนางในเวลาทีพระนางให้กำเนิดพระกุมาร ท่านนำทั้งสองเดินทางหลบภัยไปอียิปต์ และร่วมตามหาพระกุมารจนพบในพระวิหาร อีกทั้งยังอยู่ร่วมในชีวิตประจำวันที่บ้านในเมืองนาซาเร็ธ ในการสอนงานต่างๆ ให้แก่พระเยซูเจ้า

ท่านนักบุญโยเซฟได้ตอบสนองกระแสเรียกให้ทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองพระนางมารีย์ พระเยซูเจ้า และพระศาสนจักรอย่างไร? ก็ด้วยการตั้งใจรับฟังพระเจ้า รับรู้การประทับอยู่ของพระเจ้าและยอมรับแผนการต่างๆ ของพระเจ้า ไม่ใช่ของตนเองเช่นเดียวกับที่พระเจ้าได้บอกกับดาวิดตามที่เราได้ฟังในบทอ่านที่ 1 พระเจ้าไม่ทรงต้องการบ้านที่สร้างโดยมนุษย์ แต่โดยถือตามพระวาจาและแผนการของพระองค์ เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเองที่สร้างบ้านด้วยหินที่มีชีวิตโดยอาศัยพระจิตเจ้า ท่านนักบุญโยเซฟเป็นผู้ปกป้องคุ้มครอง ก็เพราะท่านฟังเสียงของพระเจ้าและให้พระประสงค์ของพระองค์เป็นเครื่องนำทาง และด้วยเหตุนี้เองท่านจึงให้ความเอาใจใส่ต่อผู้ที่ท่านได้รับมอบหมายให้ปกป้องดูแล ท่านมองสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง ตามสภาพการณ์ และตัดสินใจอย่างชาญฉลาด พี่น้องที่รัก เราเรียนรู้จากท่านนักบุญโยเซฟถึงการสนองตอบ กระแสเรียกของพระเจ้า ด้วยจิตใจที่พร้อมเสมอและด้วยความเต็มใจและเรายังเห็นถึงหัวใจของกระแสเรียกของคริสตชนอีกด้วย นั่นคือองค์พระคริสตเจ้าขอให้เราจงปกป้องคุ้มครองพระคริสตเจ้าในชีวิตของเรา เพื่อว่าเราจะได้ปกป้องคุ้มครองผู้อื่น เพื่อว่าเราจะได้ปกป้องคุ้มครองสิ่งสร้างของพระองค์

อย่างไรก็ตาม กระแสเรียกของการเป็นผู้ปกป้องคุ้มครอง ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องแต่พวกเรากริสตชนเท่านั้น แต่เป็นมิติที่เกี่ยวข้องกับทุกคนที่จะต้องช่วยกันปกป้องสิ่งสร้างต่างๆ ปกป้องความสวยงามของโลกที่ได้รับการสร้างขึ้นมา หนังสือปฐมกาลก็บอกเราเรื่องนี้ นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซีก็เช่นกัน นั่นหมายถึงเราต้องเคารพทุกสิ่งสร้างของพระเจ้า เคารพสิ่งแวดล้อมที่เราอาศัยอยู่ เราต้องปกป้องผู้คนทั้งหลาย แสดงความห่วงใยต่อทุกผู้ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก ๆ ผู้ชรา ผู้ที่ทุกข์ยาก ซึ่งเรามักไม่ได้คิดถึงพวกเขา เราควรเอาใจใส่กันและกันในครอบครัวของเรา สามเณรและภรรยา ควรปกป้องคุ้มครองกันและกัน บิดามารดาปกป้องคุ้มครองดูแลลูก ๆ และลูก ๆ เมื่อโตขึ้นควรดูแลพ่อแม่ ให้เราสร้างมิตรภาพอย่างจริงใจด้วยการดูแลกันและกันด้วยความเชื่อใจ ด้วยความเคารพ และด้วยความดีงาม เห็นได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างล้วนให้เราช่วยดูแล และเราทุกคนต่างรับผิดชอบในเรื่องนี้ ขอให้เราเป็นผู้ปกป้องคุ้มครองดูแลของขวัญทั้งหลายของพระเจ้า

เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ไม่รับผิดชอบในเรื่องนี้ เมื่อใดก็ตามที่เราไม่ดูแลสิ่งสร้างและพี่น้องของเรา ก็เท่ากับเป็นการเปิดทางให้มีการทำลาย และทำให้จิตใจแข็งกระด้างยิ่งขึ้น ในทุกยุคทุกสมัย จะมีผู้ที่เป็นดังเฮโรด ผู้มุ่งวางแผนให้เกิดความตายและการทำลายล้างต่อมนุษย์ทั้งชายและหญิง

ข้าพเจ้าใคร่ขอร้องให้ทุกท่านที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่รับผิดชอบด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ตลอดจนชายและหญิงทั้งหลายผู้มีน้ำใจดี ให้เราจงเป็นผู้ปกป้องดูแลสิ่งสร้าง เป็นผู้ปกป้องแผนการของพระเจ้าที่ปรากฏในธรรมชาติ เป็นผู้ปกป้องให้กันและกัน และต่อสิ่งแวดล้อม เราจงอย่า



ยอมให้การทำลายและความตาย
มาอยู่คู่กับความเจริญก้าวหน้า
ของโลก แต่ในการเป็นผู้ปกป้อง
ดูแลนั้น เราก็ดูแลตัวเราเอง
ด้วย ขอให้เรายำลึ้มว่า ความ
เกลียดชัง ความอิจฉาริษยา
ความหยิ่งจองหอง เป็นอันตราย
ต่อชีวิตของเรา ในการเป็น
ผู้ปกป้องดูแล ยังหมายถึงเรา
ต้องควบคุมอารมณ์ของเรา
จิตใจของเรา เพราะเป็นบ่อเกิด

ของความคิดที่ดีและไม่ดีได้ เป็นความคิดตั้งใจที่สร้างสรรค์และทำลายก็ได้ เราจึงต้องไม่กลัวความดี
งามหรือความอ่อนโยน

ข้าพเจ้าใครขอเพิ่มอีกประการหนึ่งคือการดูแล ปกป้อง ต้องอาศัยความดีงาม ต้องอาศัยจิตใจ
ที่อ่อนโยน ในพระวรสารวันนี้ นักบุญโยเซฟเป็นผู้แข็งแรงและกล้าหาญ เป็นผู้ใช้แรงงาน แต่เราเห็น
ในจิตใจของท่านมีความอ่อนโยนอย่างมาก ซึ่งไม่ใช่คุณลักษณะของผู้อ่อนแอ แต่เป็นเครื่องหมายของ
ความแข็งแกร่งของจิตใจ ที่เปี่ยมด้วยความห่วงใยและความรักต่อผู้อื่น เราต้องไม่กลัวความดีงามและ
ความอ่อนโยน

ในวันนี้ที่เราสมโภชนักบุญโยเซฟ เรากำลังฉลองการเริ่มศาสนบริการอัครสาวกเปโตรของ
พระสังฆราชแห่งโรมองค์ใหม่ ผู้สืบตำแหน่งต่อจากนักบุญเปโตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่
พระเยซูคริสตเจ้าทรงมอบอำนาจให้นักบุญเปโตร แต่เป็นอำนาจแบบไหน? คำถามทั้ง 3 คำถามที่
พระเยซูเจ้าถามเปโตรเกี่ยวกับความรัก ตามด้วยคำสั่ง 3 คำสั่ง คือให้ดูแลลูกแกะของเรา ให้เลี้ยงดูแกะ
ของเรา ขอให้เรายำลึ้มว่าอำนาจที่แท้จริงคือการรับใช้ พระสันตะปาปาก็เช่นกัน เมื่อได้รับอำนาจมาก็
จำต้องทำหน้าที่รับใช้ ซึ่งก็คือการแบกกางเขน พระองค์จำต้องเลียนแบบอย่างความถ่อมตนและสัจย์
เชื่อในการรับใช้ของนักบุญโยเซฟ และเช่นเดียวกับท่านนักบุญ พระสันตะปาปาจำต้อง

กางเขนออกปกป้องดูแลประชากรของพระเจ้า และโอบกอดมนุษยชาติด้วยความรักและความ
อ่อนโยน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่ยากไร้อย่างที่สุด ผู้ที่อ่อนแอที่สุด ผู้ที่สำคัญน้อยที่สุด พวกที่นักบุญ
มัทธิวได้ระบุไว้ในวันพิพากษาครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับเรื่องความรักต่อเพื่อนมนุษย์ คือผู้หิวกระหาย คน
แปลกหน้า ผู้ไร้เครื่องนุ่งห่ม ผู้ป่วย และผู้ถูกจองจำ (เทียบ มัทธิว 25:31-46) ผู้ที่รับใช้ด้วยความรัก
เท่านั้นที่จะสามารถปกป้องดูแลคนเหล่านี้ได้

ในบทอ่านที่ 2 นักบุญเปาโลได้พูดถึงอับราฮัม ผู้ซึ่งเห็นความหวังอย่างริบหรี่เหลือเกินแต่ก็เชื่อ
ในปัจจุบันท่ามกลางความมืดมิดมากมาย เราจำเป็นต้องเห็นแสงสว่างแห่งความเชื่อ และเป็นผู้นำความหวัง
สู่ผู้อื่น ในการปกป้องดูแลสิ่งสร้าง ในการปกป้องชายและหญิงด้วยความอ่อนโยนและความรัก เรา
จำต้องเปิดเส้นขอบฟ้าของความหวัง สำหรับผู้มีความเชื่อ สำหรับเราผู้เป็นคริสตชน เช่นเดียวกับ
อับราฮัม เช่นเดียวกับนักบุญโยเซฟ ความหวังที่เรานำมาเป็นความหวังของพระเจ้า ซึ่งได้เปิดออกให้

เราในองค์พระคริสตเจ้า เป็นความหวังที่สร้างขึ้นบนศิลา นั่นก็คือองค์พระเจ้า เพื่อปกป้องดูแล พระเยซูเจ้าและพระนางมารีย์ เพื่อปกป้องสิ่งสร้างทั้งหลาย เพื่อปกป้องแต่ละคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ยากไร้อย่างที่สุด เพื่อปกป้องดูแลตัวเราเอง

นี่คืองานการรับใช้ของพระสังฆราชแห่งโรมที่จะต้องปฏิบัติ และเป็นงานของเราทุกคนด้วย เพื่อว่าดวงดาวแห่งความหวังจักได้ฉายแสงสว่างสดใส ขอให้เราปกป้องดูแลด้วยความรักที่พระเจ้าให้แก่เรา

ขอพระนางมารีย์พรหมจารี นักบุญโยเซฟ นักบุญเปโตรและเปาโล และนักบุญฟรังซิส โบรดา ช่วยวิงวอนเพื่อองค์พระจิตเจ้าทรงประทับอยู่กับการกิจต่างๆ ของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลายโปรดสวดภาวนาเพื่อข้าพเจ้าด้วย อาเมน

ท่ามกลางบรรยากาศการเลือกตั้งพระสันตะปาปาองค์ใหม่ สัมภาษณ์พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มิซัย กิจบุญชู ของเราซึ่งได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมเพื่อเตรียมเลือกตั้งพระสันตะปาปา อีกครั้ง บทสัมภาษณ์โดยคุณพ่อชัชชัย รวมอร่าม

สวัสดีครับ ผู้อ่านที่รัก เหตุการณ์ที่กรุงโรม ศูนย์กลางของพระศาสนจักรคาทอลิก ในช่วงเดือน กุมภาพันธ์และเดือนมีนาคมที่ผ่านมา หลายคนคงมีคำถาม ข้อสงสัยและอารมณ์หลากหลายเกี่ยวกับ พระสันตะปาปา อุดมสถานต์จึงขอถ่ายทอดบทสัมภาษณ์พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มิซัย กิจบุญชู พระคุณเจ้าได้ มาอยู่ที่กรุงโรม ในระหว่างวันที่ 4-17 มีนาคม 2013 พร้อมด้วยคุณพ่อสุรัชย์ ชุ่มศรีพันธุ์ เพื่อมา ประชุมกับคณะพระคาร์ดินัลทั่วโลก

วันที่สัมภาษณ์พระคุณเจ้านี้ คือเช้าวันพฤหัสบดี ที่ 14 มีนาคม 2013 คือเช้าวันรุ่งขึ้นที่พระ-ศาสนจักรคาทอลิกได้พระสันตะปาปาองค์ใหม่แล้วคือสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ชาวอาร์เจนตินา... ภายในห้องพักที่โดมุสโรมานาซาเซโดตาลิส (Domus Romana Sacerdotalis) และหัวข้อที่เราพูดคุย กันนี้เกี่ยวกับบรรยากาศการประชุมและการเลือกตั้งพระสันตะปาปาทั้งในสถานการณ์ปัจจุบันและ จากประสบการณ์ของพระคุณเจ้าเองด้วยบรรยากาศแบบเป็นกันเอง ต่อไปนี้คือบทสนทนานั้นครับ

พระคุณเจ้าครับเมื่อตำแหน่งพระสันตะปาปาว่างลง บรรดาพระคาร์ดินัลจากทั่วโลกต้องเดินทาง มาประชุมทุกท่าน พระคุณเจ้าพอจะแบ่งปันให้พวกเราฟังหน่อยได้ไหมครับว่าเขาประชุมเรื่อง อะไรกันบ้าง?

นับตั้งแต่ที่องค์สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ได้ประกาศละตำแหน่ง ก็นำความ ประหลาดใจมายังคริสตชนทั่วโลก พระศาสนจักรในประเทศไทยและตัวเองด้วย ตอนนั้นพระคุณเจ้า สังวาลย์ สุระสรังค์ ได้บอกตอนอาหารเที่ยงที่บ้านอับราฮัม ก็คิดว่าคงเป็นข่าวลือ ตอนหลังเมื่อทราบ เป็นที่ชัดเจนว่า พระองค์ตัดสินใจพระทัยเช่นนั้น ก็เข้าใจ...ทำให้ดังนั้นก็จะต้องมีการเลือกตั้งพระสันตะปาปา ใหม่ ซึ่งโดยหน้าที่และตำแหน่ง (ของพระคุณเจ้าเอง) ต้องมาที่กรุงโรม การประชุมนี้ เรียกว่า การประชุม ใหญ่สามัญ (General Congress) ซึ่งหมายถึงพระคาร์ดินัลทุกองค์ ยังไม่เรียกว่าคอนเคลฟ (Conclave)¹

¹ Conclave คือการประชุมเลือกตั้งพระสันตะปาปาของบรรดาพระคาร์ดินัลที่มีสิทธิ์ตามกฎหมายการเลือกตั้ง คือ อายุไม่เกิน 80 ปี

ส่วนตัวก็เดินทางมาจากเมืองไทยมาถึงเช้าวันจันทร์ที่ 4 แต่เนื่องจากสุขภาพยังไม่พร้อม ก็ยังไม่เข้าประชุม วันอังคารที่ 5 ได้เข้าประชุมที่หอประชุมเปาโล ในที่ประชุมหัวหน้าพระคาร์ดินัล คือพระคาร์ดินัลโซดานโน ได้แจ้งถึงการสละตำแหน่งขององค์สมเด็จพระสันตะปาปาให้ที่ประชุมรับทราบ ต่อมาก็แจ้งวันประชุม การประชุมทั้งหมดจะแบ่งออกเป็นสามภาคใหญ่

ภาคแรกเรียกว่า การประชุมเกี่ยวกับชีวิตของพระศาสนจักรทั้งหมด เรียกว่า “อินทรา” (Intra) กล่าวถึงสถานการณ์ความเป็นไป ปัญหา ความเคลื่อนไหว ซึ่งแต่ละวันจะแบ่งเป็นสองภาค คือภาคเช้า เริ่มเก้าโมงครึ่งถึงเที่ยงครึ่ง และภาคบ่าย เริ่มห้าโมงเย็นถึงหนึ่งทุ่ม พระคาร์ดินัลจะกล่าวถึงกิจการทั้งหลายของพระศาสนจักร ข้อเสนอและข้อคิด บางประการ แต่ละวันก็จะดำเนินไปแบบนี้

ภาคที่สอง กล่าวถึงกิจการของพระศาสนจักรกับโลก ภายนอก การดำเนินงาน การประกาศพระวรสาร การทำงานของพระศาสนจักรในภูมิภาคต่างๆ ความสัมพันธ์กับศาสนาต่างๆ และโลกภายนอกว่าเป็นอะไรบ้าง จากพระคาร์ดินัลทั่วโลก ใช้เวลาสองสามวัน แล้วก็เข้าสู่ภาคที่สาม

ภาคที่สามนี้ กล่าวถึงพระศาสนจักรในอนาคต หลังจากได้พระสันตะปาปาองค์ใหม่แล้ว พระองค์น่าจะ...น่าจะมีคุณลักษณะประการใด หรือคุณสมบัติประการใด เป็นข้อเสนอกว้างๆ ทั้งนี้ก็เพื่อให้บรรดาพระคาร์ดินัล โดยเฉพาะผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียง ได้รับข้อมูลเพื่อจะได้ไตร่ตรอง

หลังจากจบสามภาคนี้แล้ว ก็มาถึงการไตร่ตรองว่า จะเริ่มคอนเคลฟเมื่อไหร่ นั่นคือวันเสาร์ (9/3/2013) ที่ผ่านมา ก็ได้เลือกวันเลือกตั้งว่า ควรจะเป็นวันอังคาร (12/3/2013) จากนั้นก็จะมาดูเงื่อนไข...



หลังการประชุมเมื่อกำหนดวันเลือกตั้งได้แล้วจะมีการเลือกพระสันตะปาปา ตามปกติแล้วต้องมีอายุเท่าไรและอายุต้องไม่เกินเท่าไร อันนี้มีเหตุผลอะไรรองรับบ้างครับ?

โดยระเบียบที่พระศาสนจักรได้กำหนดไว้ว่าพระคาร์ดินัลที่อายุยังไม่ครบ 80 ปี ในวันที่ตำแหน่งพระสันตะปาปาวางลงมีสิทธิเข้าคอนเคลฟ ส่วนท่านใดที่เกินก็จะมีสิทธิ ซึ่งที่ประชุมก็รับการย้าเตือนให้เป็นที่ทราบกันโดยหลังจากกำหนดวันแล้วก็คุยอีกว่าจะเริ่มกันตั้งแต่ตอนไหน? ก็มีการลงมติว่าวันอังคารนั้นบรรดาพระคาร์ดินัลต้องไปร่วมมิสซาร่วมกันทั้งหมดเพื่อเป็นการเริ่มกระบวนการคอนเคลฟเพื่อวอนขอพระพรของพระเป็นเจ้าเพื่อให้การเลือกตั้งนั้นผ่านไปด้วยดี

ดังนั้นบรรดาพระคาร์ดินัลที่เข้าเลือกตั้งในปีนี้มี 115 ท่านจากผู้มีสิทธิ 117 ท่านที่มีปัญหาไม่สามารถร่วมได้เพราะปัญหาสุขภาพและปัญหาอื่นๆ คือพระคาร์ดินัลจากอินโดนีเซียและสก็อตแลนด์ ซึ่งทางที่ประชุมได้รับทราบและอนุมัติรับรองถึงเหตุผลแล้ว

ส่วนเรื่องอายุที่กำหนดก็เพราะในประวัติศาสตร์คอนเคลฟบางครั้งก็สั้นบางครั้งก็ยาว เพราะฉะนั้นเพื่อความเหมาะสมจึงมีการกำหนดอายุ เพราะเหตุนี้บางคนมีอายุมากกว่า 80 ปีนี้

ถ้าเข้าร่วมแล้วจะมีปัญหา ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีและเหมาะสมกับกาลสมัยจึงได้กำหนดอายุขึ้นเพราะในอดีตในช่วงที่มีคอนเคลฟยาวนานบางท่านอาจเจ็บป่วย... และถ้าจำไม่ผิดนะ (เน้นเสียงนิดหน่อย) มีพระคาร์ดินัลเสียชีวิตขณะเลือกตั้งก็เคยมี...

เอาละขอต่ออีกนิดหนึ่งว่าบรรดาพระคาร์ดินัลที่เข้าประชุมเลือกตั้งนี้จะต้องไปพักที่ซางตามาร์ธาซึ่งเป็นบ้านพักที่สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ทรงจัดให้มีและต้องเข้าบ้านนี้ในเวลาที่กำหนดอย่างเป็นทางการและไม่สามารถจะเลือกห้องพักห้องไหนก็ได้แต่จะจับสลากเข้าห้องพักกัน เว้นแต่สองสามห้องที่สงวนไว้นั้นคือบรรดาพระคาร์ดินัลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งนี้สุขภาพไม่ค่อยดีก็จะอยู่ใกล้ลิฟต์ และอีกห้องพิเศษคือเตรียมไว้ว่าเมื่อการเลือกตั้งเสร็จมีพระคาร์ดินัลองค์หนึ่งได้รับเลือกเป็นพระสันตะปาปาแล้ว ท่านก็จะต้องกลับมาที่บ้านพักซางตามาร์ธานี้ก็จะได้พักห้องนี้เพราะห้องพระสันตะปาปาพระองค์เดิมถูกปิดอยู่ ซึ่งทุกครั้งจะมีห้องพิเศษนี้ เมื่อคืนพระคาร์ดินัลมาริโอ ก็กลับไปพักห้องนี้ พ่อเองก็ไม่รู้ว่าท่านจะนอนหลับหรือเปล่า (หัวเราะ)

พระคาร์ดินัลที่มีมากมายทั่วโลกนี้รู้จักกันดีไหมครับ? ถ้ารู้จักกันก็ลงเป็นบางท่านที่นี้จะทำอย่างไรครับเพื่อช่วยให้บรรดาพระคาร์ดินัลเลือกตั้งบุคคลที่เหมาะสมได้?

ใช่บรรดาพระคาร์ดินัลซึ่งมีกว่าสองร้อยกว่าท่านก็ไม่มีใครรู้จักกันหมด ดังนั้นเพื่อช่วยให้พระคาร์ดินัลได้รู้จักกันก็มีการจัดทำหนังสือซึ่งมีรายชื่อและประวัติการทำงานความรู้ความสามารถเพื่อช่วยให้ทราบกันบ้างแม้บางท่านจะทราบกันบ้างก็เป็นช่วงมาประชุมด้วยกัน ดังนั้นหนังสือรายชื่อนี้ก็ช่วยได้มาก

ทางสันตะสำนักมีวิธีหรือแนวทางให้บรรดาพระคาร์ดินัลใช้ในการปรากฏตัวหรือตอบคำถามสื่อมวลชนอย่างไรไหมครับเพราะเราจะเห็นว่าสื่อมวลชนตามติดและพยายามขุดคุ้ยประเด็นต่าง ๆ มาเพื่อนำเสนอทั้งดีและไม่ดี

เราต้องยอมรับว่าสังคมโลกและพระศาสนจักรสากล มีความสนใจผู้นำของพระศาสนจักร ดังนั้น จึงมีระเบียบว่า ในระหว่างการประชุมนี้ พระคาร์ดินัลทุกท่านต้องสาบาน ต้องถือว่าเนื้อหาของการประชุม ถือว่าเป็นความลับ ถ้าท่านใดฝ่าฝืนจะถือว่าเป็นความผิดในข้อที่หนักต่อหน้าพระเจ้า ดังนั้น จะมีสื่อมวลชนเข้ามาถามโน้นถามนี้ ที่นี้ก็คือกับพระคาร์ดินัลแต่ละท่าน ที่ต้องพยายามให้คำตอบให้เหมาะสม ส่วนตัวเองก็มีสื่อมวลชนเข้ามาถามไม่น้อยเหมือนกัน แต่โชคดีที่มีครอบครัวของคุณนุกเข้าไปรับ จึงสามารถผ่านเข้าไปอย่างสะดวก แต่ตอนขาออก ก็จะมีสื่อฯ เข้ามาถาม ว่าใครจะเป็นพระสันตะปาปาองค์ต่อไป ก็ว่ากันไป

โดยปกติพระคาร์ดินัลโซดาโน ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะพระคาร์ดินัล จะเป็นผู้สรุปและแถลง ส่วนทางวาติกัน ก็จะมี**คุณฟอลอมบาร์ดี** เป็นโฆษกของสันตะสำนัก ท่านก็จะเพียงสรุปภายนอก ภาพรวม มีพระคาร์ดินัลมากี่ท่าน ขาดก็ท่าน ประชุมวันไหน ซึ่งท่านก็ทำหน้าที่ของท่านมานานแล้ว

ในส่วนของสื่อมวลชนหรือประชาชนทั่วไปมักจะมีพระสันตะปาปาในดวงใจหรือพระสันตะปาปาตัวเก่งที่เรียกว่าปาปาปิเลอันนีในส่วนของพระคาร์ดินัลกันเองมองเรื่องนี้อย่างไรครับ?

ทุกครั้งในประวัติศาสตร์ก็จะมีนักกิตนิกเขียนสื่อมวลชนทั้งหลายสนใจว่าพระสันตะปาปาองค์

ต่อไปจะเป็นผู้ใดที่จะมีการนำเสนอพระคาร์ดินัลคนนั้นๆๆๆ น่าจะได้รับเลือกเป็นพระสันตะปาปาก็มีหลายกลุ่มหลายความคิดต่าง ๆ ก็ไม่ใช่แค่ครั้งนี้แต่ก็จะมีครั้งต่อ ๆ ไปอีกซึ่งก็จะเห็นว่าบุคคลที่น่าจะเป็นหรือที่เรียกว่า “ปาปาบิเล” นี้ก็ไม่ถูกทั้งหมด...

นี่เป็นสิ่งที่ชัดเจนว่าในสายตามนุษย์ที่มองผู้นำสูงสุดขององค์กรใด ๆ น่าจะเป็นแบบนี้ๆ แต่การเลือกตั้งพระสันตะปาปาแต่ละครั้งต้องถือว่าเป็นงานขององค์พระจิตเจ้าซึ่งเป็นของธรรมดาที่มีถูกมีผิดและพระศาสนจักรก็ไม่ได้ว่าอะไรถือว่าเป็นสิสันไม่ใช่เป็นสิ่งแปลกเพราะจากประสบการณ์ที่เป็นพระคาร์ดินัลมาสามสิบปีได้มีส่วนร่วมในการเลือกตั้งพระสันตะปาปาซึ่งเป็นคนหนึ่งที่น่าจะคนนักจะมีโอกาสเช่นนี้ สำหรับตัวเองก็เป็นครั้งที่สอง ครั้งนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งก็เห็นว่าไม่ได้ผิดแปลกแตกต่างกันนักก่อนโน้นสมัยที่ผู้ใหญ่ส่งมาศึกษา ก็ได้เห็นกระบวนการเลือกตั้งพระสันตะปาปาในฐานะที่ตนเป็นเนรก็ผ่านมามากตั้งแต่ยอห์น ที่ 23 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายก็เห็นพระสันตะปาปาได้ใกล้ชิดมาก ๆ เพราะยอห์น ที่ 23 พระองค์ท่านรักบ้านเนร(อูร์บาโน) ท่านจึงให้ความเมตตาเสด็จมาแม้ตอนช่วงปิดฤดูร้อนไปอยู่ที่กัสเตล กันดอลโฟ² ท่านก็เสด็จมาเยี่ยมประทับใจท่านเนื่องจากพระองค์ท่านไม่สูงนัก ส่วนสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ก็กลับเมืองไทยแล้ว ท่านได้แต่งตั้งพ่อเป็นพระอัครสังฆราชกรุงเทพฯ พระองค์ก็ส่งปลัดลูมซึ่งได้ขอให้ส่งไปที่โนนผ่านทางพระสมณทูต

ก่อนวันเลือกตั้งบรรดาพระคาร์ดินัลแต่ละท่านได้ไปถวายมิสซาในวัดของตนที่กรุงโรม การมอบหมายวัดให้แบบนี้มีความหมายอย่างไรบ้างครับ? แล้วส่วนตัวพระคุณเจ้าต้องดูแลอภิบาลมากน้อยแค่ไหน?

ในแง่ประวัติศาสตร์ องค์สมเด็จพระสันตะปาปา ท่านเป็นพระสังฆราชแห่งกรุงโรมและเป็นผู้แทนนักบุญเปโตร ซึ่งโดยข้อเท็จจริงพระองค์ท่าน ไม่สามารถดูแลสังฆมณฑลทั้งหมด ก็ได้ตั้งสังฆานุกรหรือพระคาร์ดินัลที่ดี เพื่อช่วยงานอภิบาล และโดยความหมายนี้ที่พระคาร์ดินัลเป็นผู้ร่วมงาน จึงได้มอบหมายวัดใดวัดหนึ่งให้เพื่อช่วยดูแล เป็นวัดประจำตำแหน่ง (title)... ของพ่อเองก็คือวัดลอเรนโซ วัดเล็กวัดใหญ่ไม่สำคัญ แต่มีความหมายอย่างนั้น

ส่วนเรื่องดูแล ก็ทุกครั้งที่มีโอกาส ก็จะไปเยี่ยมวัดประจำตำแหน่งของตนเอง ซึ่งวัดลอเรนโซนี่ เป็นส่วนหนึ่งของอารามฤๅษี ภายหลังรัฐบาลก็รับไปดูแล วัดนี้ไม่ใช่วัดที่มีเขตปกครอง (parish) ตอนนี้อยู่ในความรับผิดชอบของกรมตำรวจนครบาลอิตาลี และมีคุณพ่อมงซินญอร์ ท่านหนึ่งรับหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบดูแล ไปถวายมิสซาให้สัตบุรุษ เป็นวัดเล็กๆ ภายใต้อสังฆมณฑลโรม คือ มีคนดูแลอยู่ เพียงแต่ถ้าจะมา ก็แจ้งให้เขาทราบล่วงหน้าว่าเราจะไปถวายมิสซา ซึ่งคุณพ่อก็จะจัดเวลาให้มีโอกาสพบปะกับสัตบุรุษด้วย

ส่วนเรื่องการถวายมิสซา สำหรับการเลือกตั้งพระสันตะปาปา ก็เป็นข้อเรียกร้องว่า ทุกครั้งถ้าหากว่า หลังจากประชุมพระคาร์ดินัลจบแล้ว ก็จะมีการแถลงว่า ให้คริสตชนทั่วโลก ร่วมใจกันเป็น

² กัสเตล กันดอลโฟ เป็นพระราชวังฤดูร้อนของสมเด็จพระสันตะปาปา พระสันตะปาปาแต่ละพระองค์จะใช้เวลาช่วงฤดูร้อน หรือช่วงที่ทรงต้องการพักผ่อนไปพักที่นั่น เพราะอยู่บนเขา อากาศเย็นสบาย ใกล้เคียง กับที่พักของเนรในสมัยนั้น ปัจจุบันมีที่พักสำหรับนักบวชหญิง ที่ได้รับทุนการศึกษามาเรียนที่กรุงโรม

หนึ่งเดียว วอนขอพระเป็นเจ้า เพื่อให้การเลือกตั้งพระสันตะปาปาผ่านไปอย่างเรียบร้อย จึงขอเชิญชวนพระคาร์ดินัล ที่มาร่วมประชุม ที่มีวัดประจำตำแหน่ง ถ้ามีเวลาไปถวายมิสซาได้ ก็เรียกร้องให้ไปเชิญชวนสัตบุรุษให้ร่วมกันภาวนา... ปีนี้ไม่ได้ไป เพราะเรามีมิสซากับคนไทยที่นี่ แต่ที่โน่นเรารู้จักเราเคยไป เขาก็จะให้ความสะดวก ก็จะหารถมารับไปที่โน่น ส่วนตัวไปถวายมิสซาพร้อมกับคนไทยครั้งแรก แล้วครั้งหลังๆ เมื่อมีโอกาสก็ไปถวายมิสซาที่นั่นเมื่อไหร่ก็ได้ แต่ก่อนก็จะมีตราพระสังฆราชติดอยู่ที่โน่นด้วย แต่เดี๋ยวนี้เขายกเลิกไปแล้ว คือ ไม่บังคับ... ก็ได้ซื้อเทวดาไทยแกะสลักจากเมืองกาญจน์ มาตั้งไว้ที่มุมหนึ่งของวัด เป็นรูปเทวดา (เทวทูต) พนมมือ เป็นสัญลักษณ์ว่าวัดนี้เป็นของพระคาร์ดินัลไทย...

เมื่อปี 2005 พระคุณเจ้าอยู่ในโบสถ์ซิสตินเพื่อเลือกตั้งพระสันตะปาปาองค์ใหม่ด้วยและในปีนั้นเองพระคาร์ดินัลรติซิงเกอร์ได้รับเลือก พระคุณเจ้าพอจะเล่าบรรยากาศหรือบอกอะไรเกี่ยวกับเหตุการณ์ในช่วงนั้นได้ไหมครับ

การเลือกตั้งจะจัดที่นั่นตามลำดับตำแหน่งของพระคาร์ดินัลคือมีสามขั้น ขั้นสังฆานุกร ขั้นพระสงฆ์ และขั้นพระสังฆราช นั่งไปตามลำดับเมื่อทุกคนสาบานต่อหน้าพระแท่นเสร็จก็จะมีบัตรลงคะแนนก็มีรายชื่อกันทั้งนั้นแหละว่ามีบุคคลใดบ้างมีหนังสือสวดวางอยู่ใกล้ๆ ซึ่งก็จะสวดก่อนหน้านี...

เมื่อเขียนเสร็จก็จะเดินไปที่หน้าพระแท่นต้องชูบัตรนั้นให้ทุกคนเห็นด้วยก็จะมียกทาวนาพูดด้วยแล้วใส่ไปที่พานใส่บัตรที่อยู่บนพระแท่นเมื่อทุกคนใส่หมดแล้วก็จะนำพานนั้นมาวางไว้ที่โต๊ะตรงกลางต่อหน้าพระคาร์ดินัลสามท่าน ท่านแรกก็จะนับจำนวนบัตรก่อนให้ตรงกับจำนวนพระคาร์ดินัลแล้วก็จะเปิดอ่านไปไหนก็ได้... นำขึ้นมา... บอกทุกคนว่าบัตรใบนี้ชื่อนี้แล้วก็ส่งให้คนที่สองถูกต้องไหม? ชื่อนี้คนที่สองรับรองเสร็จ... ก็จะส่งให้คนที่สามคนที่สามก็จะบันทึกชื่อและคะแนนแล้วบัตรนั้นเขาทำยังไป? ก็จะให้มีมิเชือกก็จะร้อยบัตรนั้นไว้ซึ่งก็จะประกาศชื่อให้ทุกคนได้ยินหลังจากนั้นก็รวบรวมเอกสารทั้งหมดเพื่อนำไปเผา

ตอนช่วงเลือกตั้งทุกคนที่ไม่เกี่ยวข้องจะออกไปอยู่นอกประตูหมด (extra omnes) ซึ่งจะมีแต่พระคาร์ดินัลล้วนๆ พอเลือกตั้งเสร็จ ก็จะเรียกเจ้าหน้าที่ ซึ่งทุกคนจะต้องสาบานหมดทุกคนว่าจะเก็บทุกอย่างเป็นความลับ ให้เขามารวบรวมเอกสารทั้งหมด เช่น บัตรคะแนน รายชื่อผู้รับเลือก ฯลฯ บรรจุกล่องให้เรียบร้อย มีพระคาร์ดินัลเซ็นรับรอง และพระคาร์ดินัลทั้งหลายได้เห็นรับรู้ทุกอย่างเรียบร้อย เจ้าหน้าที่ก็จะนำออกไปยังนอกรั้วเหล็กซึ่งมีเตาเผาอยู่เมื่อผลการเลือกตั้งเสร็จแต่ละครั้ง... การเผาเอกสารอย่างครั้งนี้เขียนวันแรกก็รวบรวมและเผาครั้งหนึ่งเช้าวันต่อมาซึ่งมีการเลือกตั้งสองครั้งเสร็จภาคเช้าก็เผาประมาณเที่ยงกว่า

ระหว่างการเลือกตั้งนี้เมื่อผลการเลือกตั้งได้ถึงสองในสามหัวหน้าพระคาร์ดินัลก็จะถามผู้ถูกเลือกว่าท่านยินดีจะรับตำแหน่งนี้หรือไม่? ก็อย่างที่ทราบคือท่านมาริโอกรีบและก็ถามต่อไปว่าท่านจะเลือกนามใด? ท่านก็เลือก “ฟรังซิสอัสซีซี” เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วบรรดาพระคาร์ดินัลก็จะพร้อมใจกันขับร้องบทเพลง (ขอสรรเสริญพระเป็นเจ้า)

ย้อนกลับมาขณะขับบทเพลงเตเดอุม (ขณะเดียวกันก็เผาไป) พระคาร์ดินัลที่ถูกเลือก...

หลังจากเข้าไปแต่งชุดขาวของพระสันตะปาปาซึ่งจะมีขนาดเตรียมไว้ให้เลือกสามขนาด เมื่อพระองค์ออกมาหลังจากขับร้องจบ บรรดาพระคาร์ดินัลก็จะเข้าไปร่วมแสดงความยินดีและน้อมการว้กับพระองค์ท่าน

จากนั้นก็ตั้งแถวไปยังพระวิหารซึ่งอยู่ด้านบนและอยู่ไกลพอสมควรโดยมีกางเขนนำพร้อมกับพระสันตะปาปาเพื่ออวยพรชาวโรมและชาวโลก (Urbi et Orbi)... การเลือกตั้งครั้งนี้ ที่ได้เป็นการเลือกตั้งครั้งที่ห้า แต่ส่วนตัวนะ ก็ไม่คิดว่าจะได้เร็ว เพราะเมื่อเทียบกับบรรยากาครั้งที่แล้ว ก็เห็นคนใหม่ๆ มากี่เยอะ ก็เห็นบรรยากาอะไรต่างๆ ก็ต่างกันนิดหน่อย อย่างเช่น เวลาคอนเคลฟ เริ่มจริงๆ เมื่อไหร่? ตอนนั้นมาก็ถือว่าวันที่เข้าพักในซางตามาร์ธา แล้ววันรุ่งขึ้นก็มีมิสซา ที่สุดก็มาลงว่า เริ่มจริงๆ นะ เริ่มในมิสซาในมหาวิหาร เพราะตอนนั้นที่เลือกท่านรัตซิงเกอร์ ก็ถือว่าทุกคนเข้าพักที่ซางตามาร์ธาแล้ว ก็ปิดประตู แล้วก็จึงเริ่มถึงวันนั้น แต่ตอนหลังมาอธิบายว่า น่าจะเริ่มตอนมิสซาเปิด ซึ่งน่าจะตามเจตนารมณ์มากกว่า...

ปัญหาที่สองคือ อายุแปดสิบ ซึ่งท่านโซดาโน (หัวหน้าคณะพระคาร์ดินัล) ก็จะมีรายชื่อพระคาร์ดินัล ทุกท่านอยู่ ในช่วงประชุมก็จะมีประกาศว่า วันนี้มีสุขสันต์วันเกิดพระคาร์ดินัลองค์นี้น้องคีนี่ก็ว่ากันไปนะ... แต่คราวนี้ ก็มีพระคาร์ดินัลองค์หนึ่งของเยอรมัน ท่านกัสเปอร์ รู้จักกันดี... ท่านเกิดวันที่ 5 มีนาคม 1933 ปัญหาการนับว่าถึงแปดสิบช่วงไหน?...ที่สุดตกลงว่า หลังจากพระสันตะปาปา ลงจากตำแหน่งในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2013 เพราะฉะนั้นใครอายุแปดสิบปีในช่วงนั้นถือว่าเป็นผู้มีสิทธิในช่วงตำแหน่ง พระสันตะปาปาว่าง (Sede Vacante) ดังนั้นท่านจึงมีสิทธิเลือกตั้งด้วยซึ่งพระศาสนจักรรอบคอบดีมาก

ในช่วงที่มาเลือกท่านรัตซิงเกอร์ท่านเป็นนักเทววิทยาชั้นเลิศมีคำสอนที่แน่นอนดังนั้นเมื่อท่านได้รับเลือกแล้วในการรับเป็นพระสังฆราชของกรุงโรมต้องไปมิสซาที่ลาเตรันเพราะวัดนั้นเป็นวัดของพระสังฆราชแห่งโรมต้องไปขึ้นอาสนะที่นั่นในขณะที่การขึ้นเป็นพระสันตะปาปาขึ้นอาสนะที่มหาวิหารนักบุญเปโตร วันที่มีพิธีนั้นคณะกรรมการก็ให้ทำในวันหยุด ตอนนั้นก็วันสองวันนั้นเลยซึ่งทำเร็วพอเองซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งด้วยก็ควรอย่างยิ่งที่จะต้องอยู่จนพระสันตะปาปาองค์ใหม่รับตำแหน่งอย่างเป็นทางการ

ในที่สุดเมื่อเราได้พระสันตะปาปาแล้วบรรดาพระคาร์ดินัลจะต้องทำอะไรต่อไปครับ?

คือในช่วงที่ตำแหน่งพระสันตะปาปาว่างพระคาร์ดินัลในตำแหน่งชั้นสูงจะหยุดทำงานไม่สามารถใช้อำนาจจากตำแหน่งหน้าที่ไปเปลี่ยนแปลงอะไรได้ทั้งงานทั้งหลายดำเนินไปตามปกติจนกว่าจะมีพระสันตะปาปาองค์ใหม่ก็สุดแต่พระองค์ท่านอันนี้พูดในเรื่องการบริหารคูเรีย (Roman Curia)³ พระองค์ท่านก็จะสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่หลังจากผ่านไปช่วงระยะเวลาหนึ่งพระองค์ต้องใช้เวลา

อย่างเช่นเมื่อวานพอไปขอต่อพาสปอร์ตวาทิกันซึ่งไม่คิดว่าจะได้เดินทางมาก็ปล่อยให้หมดอายุที่นี้ต้องไปทำใหม่ก็ไปที่กระทรวงต่างประเทศแผนกหนังสือเดินทางเขาก็ถามว่าจะรอให้รัฐมนตรี

³ เป็นคำเรียกเฉพาะขององค์กรบริหารส่วนกลางของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก แบ่งเป็นกระทรวง ทบวงกรม แต่จะมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป ไม่เหมือนคณะรัฐบาลของประเทศทางโลก

ต่างประเทศเป็นผู้เซ็นหรือว่าตัวแทน... ก็บอก
ไม่เป็นไรก็ให้ตัวแทนเซ็นเลย...เดี๋ยวเขานี้ก็จะ
ส่งมา

ในส่วนของพระศาสนจักร...ก็คงจะต้อง
เดินทางต่อไปอยู่เป็นเสาหลักในโลกนี้ตามที่
พระเยซูเจ้าได้ทรงมอบหมายพันธกิจให้ไว้วันที่
สองจากการประชุมก่อนที่จะมีการเลือกตั้งบรรดา
พระคาร์ดินัลทั้งหลายก็พูดถึงการทำงาน
ของพระศาสนจักรอย่างนั้นๆ มีอุปสรรค
อย่างนั้นๆ และพระศาสนจักรในอนาคตน่าจะ
เป็นอย่างนั้นๆ... สิ่งเหล่านี้เขาก็จะรวบรวมไว้
และเชื่อว่าองค์กรของพระศาสนจักรจะเอาไป
ประมวลและประเมินโดยการนำของพระสันตะปาปา
ก็จะค่อยๆ ดำเนินไป



ครับ...ขอให้พระคุณเจ้าได้กล่าวอะไรอีกสักเล็กน้อยสำหรับพระสันตะปาปาองค์ใหม่ที่ได้รับเลือก...

พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยมีความปิติยินดีที่บัดนี้พระเป็นเจ้าทรงโปรดประทานองค์
สมเด็จพระสันตะปาปาพระองค์ใหม่เป็นผู้นำพระศาสนจักร พระศาสนจักรในประเทศไทยขอน้อม
การด้วยความจงรักภักดี พระศาสนจักรในประเทศไทยจะพยายามทำพันธกิจภายใต้การนำของ
พระองค์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งๆ ขึ้นและขอพระองค์ทรงพระเจริญด้วยพระพรของพระเป็นเจ้าตลอดไป

จวบจนถึงวันนี้พระสันตะปาปาองค์ใหม่ของเรายังทำให้โลกประหลาดใจกับอีกหลายเรื่องราว
ผมคิดว่าท่านไม่ได้ทำเพราะท่านอยากทำให้ประหลาดใจ หรือต้องการชื่อเสียงการยอมรับ ชีวิตของ
ท่านเป็นแบบนั้นอยู่แล้ว พระวาจาของพระในวันอาทิตย์โบราณยังดังก้องและสะท้อนชัดเจนผ่านทาง
ผู้นำของเรา “เรามาไม่ใช่เพื่อถูกรับใช้ แต่เพื่อรับใช้ผู้อื่น” เวลาที่ผมนึกถึงแง่มุมของพระสันตะปาปา
ในมุมใดก็ตาม ผมมักคิดว่านั่นคือคำสอนด้วยชีวิต

เส้นทางชีวิตขององค์สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส จากสกุ๊ปในเล่มนี้คงไม่สมบูรณ์ในแบบที่
ควรจะเป็นถ้าขาดใครสักคนหนึ่งในการช่วยเหลือ เรามีทั้งภาพ ข่าวสาร เรื่องราว บทสัมภาษณ์ บทแปล
การเรียบเรียง การประสานงาน การคัดกรอง ขัดเกลา ฯลฯ ยิ่งเราเห็นภาพความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจ
มากเท่าไร เรายิ่งพบเห็นหนทางของชีวิตคริสตชน หนทางที่เราเดินทางไปด้วยกันสู่พระอาณาจักรของ
พระองค์

“เซนต์ทาร์ซีซิอุส” โรงเรียนฝึกหัด “ครูคำสอน”

“ครูคำสอน” มีบทบาทสำคัญ และเป็นกำลังหลักในงานประกาศข่าวดีของบรรดามิสชันนารีตั้งแต่อดีต “เป็นผู้ร่วมงานของศาสนบริกรแห่งพระเจ้า (พระสงฆ์) ที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ” “มีบทบาทในการพัฒนาชีวิตของพระศาสนจักรไม่น้อยไปกว่าพระสงฆ์”

เมื่อพระสงฆ์ออกไปประกาศข่าวดีในที่ต่างๆ มักจะมีครูคำสอนติดตามไปด้วยเสมอ ชุมชนคริสตังบางแห่งที่ไม่มีพระสงฆ์อยู่ประจำ ก็จะมีครูคำสอนคอยดูแล และเมื่อมีคนสนใจในศาสนา พระสงฆ์จะส่งครูคำสอนไปก่อนเพื่อสอบถามและอบรมความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาสนา ต่อจากนั้นเมื่อเห็นว่าพวกเขาสนใจในศาสนาอย่างแท้จริง พระสงฆ์จึงเดินทางตามไป

ครูคำสอนและครูสอนหนังสือมักจะเป็นคนเดียวกัน ส่วนใหญ่จะเคยเป็นสามเณร หรือเป็นสามเณรที่อยู่ในช่วงฝึกงานอภิบาล มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกและหน้าที่รับผิดชอบ

ครูคำสอนต้องได้รับการอบรมจากสามเณรลัย บางคนอาจได้รับเลือกให้บวชเป็นพระสงฆ์

ตั้งแต่ ค.ศ. 1887 คุณพ่อชมิตต์ หรือที่บางคนเรียกว่า “คุณพ่ออันตัน” เจ้าอาวาสวัดเขตแปดริ้ว เป็นคนแรกที่เห็นว่าจำเป็นต้องมีโรงเรียนครูคำสอน และพร้อมจะก่อสร้างที่แปดริ้วใน ค.ศ. 1890

โรงเรียนฝึกหัดครูคำสอนแห่งแรกของมิสซังกรุงเทพฯ เปิดโดยคุณพ่อการ์ติง ค.ศ. 1912

ที่วัดอัสสัมชัญ ในปีแรกมีนักเรียน 17 คน อายุตั้งแต่ 14-18 ปี ต่อมาต้องย้ายไปอยู่ที่นครชัยศรี และต้องปิดไปใน ค.ศ. 1914 เนื่องจากคุณพ่อการ์ติง ซึ่งเป็นอธิการองค์แรก ถูกเกณฑ์ไปเป็นทหารในฝรั่งเศส

ค.ศ. 1920 มิสซังกรุงเทพฯ ได้เปิดโรงเรียนฝึกหัดครูคำสอนขึ้นใหม่ที่แปดริ้วหลังจากปิดไป คุณพ่อแปร์เบต์ เจ้าอาวาสวัดเซนต์ปอล แปดริ้ว ได้มอบที่ดินเพื่อใช้ในการก่อสร้างโรงเรียนฝึกหัดครูคำสอน

พระคุณเจ้าแปร์รอสเขียนในรายงานประจำปี ค.ศ. 1920 ว่า “เรื่องโรงเรียน เป็นปัญหาที่เราสนใจและเอาใจใส่อย่างร้อนรนอยู่เสมอ กฎเกณฑ์ใหม่ของรัฐบาล ทำให้การปฏิบัติดั้งเดิมของเราไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรัฐบาล เราได้ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูคริสตัง “เซนต์ทาร์ซีซิอุส” ขึ้นมาใหม่บนรากฐานที่มั่นคงกว่าเมื่อ 8 ปีที่แล้ว โรงเรียนนี้เคยถูกปิดไปใน ค.ศ. 1914 เพราะการถูกเกณฑ์ไปทำสงคราม นี่เป็นวิธีเดียวที่จะได้บุคลากรเพิ่ม และช่วยให้โรงเรียนอยู่รอดได้...”

คุณพ่อแฟร์เลย์ได้รับมอบหมายเป็นอธิการองค์แรก และเป็นอาจารย์สอนด้วย “เพราะท่านชอบเรื่องการศึกษาและมีชื่อเสียงดีในด้านนี้” ท่านดูแลเอาใจใส่โรงเรียนแห่งนี้จนถึง ค.ศ. 1940 เมื่อเกิดกรณีพิพาทอินโดจีน

ครูลำดวน พุ่มโกกัล ซึ่งจบประกาศนียบัตรครูมัธยม (ป.ม.) จากโรงเรียนฝึกหัดครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ธนบุรี เป็นอาจารย์ผู้ช่วย

ต่อมา ค.ศ. 1921-1923 คุณพ่ออัลฟองโซ่ ตรี ทงสตัย ได้ย้ายมาเป็นผู้ช่วยคุณพ่อแฟร์เลย์

ตั้งแต่ ค.ศ. 1924 คุณพ่อแฟร์เลย์ ได้ส่งนักเรียนของท่านเข้าสอบตามหลักสูตรของรัฐบาล

นักเรียนรุ่นแรกมีประมาณ 20 คน มาจากมณฑลกรุงเทพฯ มณฑลท่าแร่ อุบลราชธานี

เนื่องจากสมัยก่อนการศึกษายังไม่เป็นที่แพร่หลายนัก นักเรียนรุ่นแรกๆ จึงมีพื้นฐานการศึกษาไม่เท่ากัน บางคนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 บ้าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บ้าง บางคนก็จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมาแล้วบ้าง เช่น นักเรียนรุ่นแรก มีครูประภาส (ก้ำ) ชัยเจริญ เป็นต้น และรุ่นที่สอง มีครูพินิจ (ยอแซฟ ใหญ่) ศรีเจริญ

ต่อมาเมื่อรัฐบาลประกาศพระราชบัญญัติประถมศึกษาเป็นการศึกษาระดับบังคับ ทางโรงเรียนจึงรับสมัครนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือมีความรู้มากกว่านี้ขึ้นไป โดยรับนักเรียนรุ่นแรกๆ รุ่นละ 1 ปี และ 2 ปี ตามลำดับ มีประมาณ 10 รุ่น จนกระทั่งรุ่นสุดท้าย ค.ศ. 1936 รวมทั้งสิ้นประมาณ 200 คน

นักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนแห่งนี้จะได้รับประกาศนียบัตรครุฑมณฑล และครุฑมณฑล (ครู ป.) ซึ่งมีจำนวนประมาณ 100 กว่าคน ได้แยกย้ายกันไปสอนตามโรงเรียนของมณฑลทั่วประเทศ ตามที่พระคุณเจ้าแปร์รอสมอบหมายหรือตามความประสงค์ของคุณพ่อเจ้าอาวาสวัดที่ส่งนักเรียนมาเรียน

สมัยก่อนรัฐบาลแบ่งเขตปกครองออกเป็นภาค โดยรวมเอาจังหวัดใกล้เคียงที่ตั้งมณฑลเป็นบริวาร เช่น ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีสมเด็จพระสังฆราช (ตำแหน่ง) เป็นหัวหน้าภาค ครุฑมณฑลจะมีอำนาจหน้าที่ในการสอนเรียนในภาคนั้นๆ เท่านั้น

ส่วนครุฑมณฑล (ครู ป.) ก็เช่นเดียวกัน มี

อำนาจหน้าที่ในการสอนเรียนได้ทั่วราชอาณาจักร นักเรียนที่จบจากโรงเรียนแห่งนี้ สามารถเป็นครูใหญ่ในโรงเรียนของวัดต่างๆ โดยทำหน้าที่สอนหนังสือ สอนคำสอน เป็นประธานในการประชุมสวดภาวนาในวัด เทศน์วันอาทิตย์ และดูแลสัตบุรุษ เมื่อคุณพ่อเจ้าอาวาสไม่อยู่ รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนให้คุณพ่อเจ้าอาวาสวัดทราบ เช่น ครูที่หนองหิน เป็นทั้งครูสอนหนังสือและครูสอนคำสอน และครูจากวัดอื่นๆ อีกหลายแห่งของมณฑลกรุงเทพฯ และในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โรงเรียนฝึกหัดครูเซนต์ทาร์ซีซีอุสแห่งนี้ต้องปิดไปในปี ค.ศ. 1940 เนื่องจากเกิดกรณีพิพาทอินโดจีน คุณพ่อแฟร์เลย์ต้องกลับมาอยู่กรุงเทพฯ ตามคำสั่งของกรมตำรวจ รับหน้าที่ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอัสสัมชัญ จนกระทั่งมรณกรรมวันที่ 7 มกราคม ค.ศ. 1948

ข้อมูลอ้างอิง

- ประวัติการเผยแผ่คริสต์ศาสนาในสยามและลาว, อรสา ชาวจีน แปลและเรียบเรียง, กรุงเทพฯ, 2006
- รายงานประจำปี เล่ม 2 ค.ศ. 1908-1932 หลักฐานเล่ม II, ว.ลาร์เก, หน้า 187
- ชีวิตประวัติบรรดามิสชันนารี คณะ MEP เล่ม 1 A-K หลักฐาน เล่ม V, ว.ลาร์เก, หน้า 89-91
- ชีวิตประวัติบรรดามิสชันนารี คณะ MEP เล่ม 2 L-W หลักฐาน เล่ม VI, ว.ลาร์เก, หน้า 197-200
- ประวัติย่อของโรงเรียนฝึกหัดครูกสิกรรมทาร์ซีซีโอ, นิคม ประพันธ์พจน์ ประธานชมรมศิษย์เก่าทาร์ซีซีโอ

ภาพเก่าเล่าเรื่อง

๐๐ อรสา ชาวจีน



ขอขอบคุณ คุณพ่อสมศักดิ์ ธีรศักดิ์ เอื้อเฟื้อภาพถ่าย

พระคุณเจ้าเรอเน แปร์รอส (หมายเลข 8) และคุณพ่ออังรี การ์เ (หมายเลข 9) ถ่ายภาพ
ร่วมกับคณะครูฝึกหัด โรงเรียนฝึกหัดครูนักบุญทาร์ซีซีโอ ค.ศ. 1933
ท่านใดทราบข้อมูลในภาพ ช่วยส่งข้อมูลมาที่ “อุดมสานต์” เพื่อให้ภาพนี้สมบูรณ์และมีค่ายิ่งขึ้น

รักแท้.. แน่หรือ?

มีชายหนุ่มหญิงสาวคู่หนึ่งเป็นคู่รักกัน ดูเหมือนว่าเขาทั้งสองจะรักกันมาก ฝ่ายชายมักจะพูดกับฝ่ายหญิงเสมอว่า เขารักเธอสุดหัวใจ เขารักเธอมากกว่าชีวิตของเขา เธอเป็นดังลมหายใจและทุกสิ่งที่มีค่าในชีวิตของเขา ฯลฯ อีกมากมาย

วันหนึ่งทั้งสองนัดกันว่าจะไปเที่ยวในป่า พวกเขาออกเดินทางตั้งแต่เช้า ท่ามกลางแสงแดดอ่อนๆ ธรรมชาติที่สวยงาม ดอกไม้ นก ผีเสื้อ และอากาศที่บริสุทธิ์ ดูเหมือนจะเป็นใจให้ความรักของเขาทั้งสองเบ่งบานมากขึ้น ในขณะที่เขาเพลิดเพลินกับธรรมชาติอยู่นั้น เหตุการณ์อันไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น

มีหมีตัวใหญ่กระโดดออกมาจากพุ่มไม้ มันมีท่าทีที่ดุร้ายและวิ่งตรงมาที่ชายหนุ่ม และหญิงสาว “หนีเร็วที่รัก” เป็นเสียงของชายหนุ่ม เขาวิ่งตะโกนและรีบวิ่งไปที่ต้นไม้สูงที่อยู่ใกล้ๆ และปีนขึ้นไปอย่างรวดเร็ว เขาลืมหญิงสาวที่เป็นที่รักของตนเสียสนิท เขาทิ้งให้เธอเผชิญอันตรายกับเจ้าหมีตัวใหญ่เพียงลำพัง หญิงสาวเมื่อถูกทิ้งให้เผชิญหน้ากับหมีร้ายเพียงลำพัง เธอตกใจกลัวสุดขีด วิ่งไม่ออกและล้มลงอยู่ตรงนั้น

ฝ่ายเจ้าหมีก็คงจะงงๆ อยู่เหมือนกัน มันเดินเข้ามาใกล้หญิงสาว ใช้จมูกดมที่ใบหน้าและสีหน้าของเธอ ในขณะที่หญิงสาวก็นอนตัวสั่นด้วยความกลัว ส่วนชายหนุ่มก็ตัวสั่นอยู่บนต้นไม้ เขายึดต้นไม้ไว้อย่างแน่น ไม่มีท่าทีว่าจะลงมาจากต้นไม้เพื่อช่วยเหลือแฟนสาวอันเป็นที่รัก ความห่วงใยของเขาแสดงออกมาเป็นเพียงเสียงตะโกนเรียกฝ่ายหญิงอยู่ตลอดเวลา

สักพักหนึ่งหมีก็ค่อยๆ เดินจากไป เมื่อชายหนุ่มเห็นว่าสถานการณ์ปกติดีแล้ว เขารีบลงมาจากต้นไม้ ประคองหญิงสาวให้ลุกขึ้น และปลอบใจว่า “ไม่เป็นไรแล้วนะที่รัก ฉันเป็นห่วงเธอแทบแย่” หญิงสาวรีบตอบว่า “ขอบใจในความหวังดีของเธอ มันช่างสอดคล้องกับสิ่งที่เจ้าหมีตัวนั้นกระซิบบอกกับฉันจัง” “มันบอกอะไรเธอหรือ?” ชายหนุ่มถามด้วยความสงสัย

“มันบอกฉันว่าอย่าเชื่อผู้ชายที่บอกแต่คำว่ารัก แต่หนีเอาตัวรอด ทิ้งให้ฉันต้องเผชิญกับอันตรายเพียงลำพัง” หญิงสาวตอบ

ข้อคิด คำพูดนี้อาจพิสูจน์รักแท้ กิจกรรมต่างหากที่เป็นเครื่องพิสูจน์ ยิ่งลำบาก ยิ่งอันตราย ยิ่งมีปัญหา ก็ยิ่งเห็นชัดว่ารักแท้ หรือ รักเทียม แต่เมื่อมองที่ไม้กางเขน เราเห็นรักแท้ที่ไม่ต้องการการพิสูจน์อีกต่อไปแล้ว มันเป็นรักแท้ของพระเยซูเจ้า จะมีสงสัยก็แค่เพียงว่าทำไมหนอพระองค์จึงทรงรักเรามากมายเช่นนี้? 

แปดสี่สอง (8-4-2)

ท่านผู้อ่านคงสงสัยว่าทำไมผมถึงบังอาจมาไขว่คว้าเลขท้ายสามตัวให้เหล่าคริสตชน ถ้าใครจะไปแทงเลข 842 ต้องซื้อติดต่อกัน 999 งวด รับรองว่าต้องถูกแน่นอนหนึ่งครั้ง นอกนั้นจะโดนเจ้ามือกินเกือบทั้งหมด เนื่องจากโอกาสถูกมีเพียงประมาณหนึ่งในพัน ถ้าซื้อครั้งเดียวแล้วถูกเลยก็ถือว่าเป็นความบังเอิญ

แต่หากพวกเราต้องการความสงบสุขในชีวิต การเลือกปฏิบัติตามหลักแปดสี่สอง รับรองว่าได้ผลแน่นอน เลือกทุกครั้งถูกรางวัลทุกครั้ง ไม่ต้องอาศัยความบังเอิญ

เมืองไทยของเราเป็นดินแดนที่มีเสรีภาพทางศาสนา ใครได้มาเกิดก็นับว่าเป็นโชคดีพม่าประชาชนร้อยละ 95 นับถือศาสนาพุทธ พระพุทธเจ้าทรงสอนว่าชีวิตของเราทุกคนไม่ว่าจะเป็นชนชั้นไหนก็เกิดมาพร้อมกับความทุกข์ มีเกิดแก่เจ็บตาย ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นอนิจจัง มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาตามเหตุปัจจัย ความทุกข์มีต้นเหตุจากตัณหาอันได้แก่ความอยากมี อยากเป็น หรือไม่อยากเป็น ที่ไม่สิ้นสุด ทั้งๆ ที่สิ่งที่อยากได้ อยากเป็นนั้นมันไม่เที่ยงแท้ อยู่เพียงชั่วครั้งชั่วคราว อย่างไรก็ตามเราก็สามารถดับทุกข์ได้ หากรู้เท่าทันและตัดความอยากให้ลดลง หนทางของการดับทุกข์นั้นคือการปฏิบัติหรือเดินในทางสายกลาง หรือหนทางที่ถูกต้อง 8 ด้าน หรือมรรคแปด

ผมได้รับการศึกษาจากโรงเรียนคาทอลิกตลอด ตั้งแต่แสงทองวิทยาที่หาดใหญ่ กุหลาบวิทยาที่กรุงเทพฯ และมาจบที่อัสสัมชัญบางรัก ในช่วงมัธยมศึกษา เด็กพุทธก็จะเรียนพุทธศาสนา เด็กคาทอลิกก็ไปเรียนคำสอน แต่เด็กคาทอลิก

ก็ได้เรียนพุทธศาสนาเป็นพื้นอยู่ด้วย เพราะต้องสอบตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ เลยถือเป็นการไรชีวิต พอโตขึ้นก็เกิดความสนใจในหลักธรรมของศาสนาต่างๆ แล้วก็เกิดแรงใจให้ไปหาซื้อหนังสือมาอ่านเพิ่มเติม หนังสือของท่านพุทธทาส และของท่านพระธรรมปิฎก ถือว่าเป็นแหล่งศึกษาที่สำคัญ

ถ้าหากเราท่านยังจำรรคแปดได้ ก็จะเริ่มด้วย ประการแรก การมองเห็นและเข้าใจตรงตามสภาพความเป็นจริง (สัมมาทิฐิ) คนเป็นทุกข์กันมากเพราะมองไม่ออกว่าทุกอย่างในโลกนี้ล้วนเป็นอนิจจัง ไม่เที่ยงแท้ ประการที่สอง ความนึกคิดและทัศนคติในทางที่ถูกต้อง (สัมมาสังกัปปะ) เมื่อมันต้องเปลี่ยนแปลงไปตลอด เราก็ไม่ควรยึดถือครอบครองเอาเป็นเอาตายกับมัน ประการที่สาม การพูดจาดี ไม่นินทาว่าร้ายใส่ความด่าว่า (สัมมาวาจา) ประการที่สี่ การงดเว้นจากการทำความชั่วด้วยกาย (สัมมากัมมันตะ) อันได้แก่การไม่ตัดรอนชีวิต การไม่เอาของที่เขาไม่ได้ให้ รวมถึงการทุจริตคดโกง และการประพฤติผิดในกาม ประการที่ห้า ประกอบอาชีพที่ถูกต้อง (สัมมาอาชีวะ) บางอาชีพแม้จะถูกกฎหมายแต่วิธีปฏิบัติก็อาจผิดศีลธรรมได้ เช่นการที่บริษัทสุราหรือบริษัทบุหรี่ทุ่มงบประมาณเพื่อชักชวนให้มีการดื่มการสูบ คำนึงถึงยอดขายกำไรแต่ไม่คำนึงถึงการเสียชีวิตของผู้ดื่มผู้สูบ ประการที่หก มีความเพียรพยายามที่ถูกต้อง (สัมมาวายามะ) หรือวิริยะชนะอุปสรรคทั้งปวง ประการที่เจ็ด การมีสติ คือความพร้อมอยู่เสมอในการรับรู้ต่อสิ่งต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตของเราในทุกขณะ

และรู้ว่าควรปฏิบัติต่อสิ่งนั้นอย่างไร (สัมมาสติ) และประการที่แปด การมีภาวะจิตแน่วแน่ ไม่วอกแวก ต่อสิ่งที่กำหนดหรือมีสมาธิ (สัมมาสมาธิ)

เมื่อคุณรรคทั้งแปดข้อจะเห็นว่าจัดได้เป็น ระดับปัญญา (2 ข้อแรก) ระดับศีล (4 ข้อกลาง) และระดับสมาธิ (2 ข้อหลัง) ชาวพุทธที่แท้จริงถือ ทั้งศีล ฝึกสมาธิ และเข้าถึงปัญญา จึงจะครบ มรรคแปดและหลุดพ้นจากความทุกข์ได้ ทั้งสาม ส่วนเกี่ยวพันกัน โดยปัญญาต้องเป็นตัวตั้งต้น กำเนิดของทุกการกระทำ ศีลเป็นภาคปฏิบัติ และ สติกับสมาธิเป็นตัวกำกับและเสริมพลังให้จิตใจ เข้มแข็งที่จะดำเนินไปในหนทางแห่งความสุขสงบ

สังคมไทยที่แบ่งแยกกันเป็นสีๆ ในขณะนี้ แต่ละฝ่ายก็พูดถึงอุดมการณ์ของตนเองว่าสูงส่ง หนักหนา จะนำพาประชาชนและประเทศชาติไป ให้ถึงความถูกต้องดีงาม แต่ก็น่าจะมีอะไรที่ ผิดเพี้ยนไป เป็นเรื่องการขาดซึ่งปัญญาทำให้ หลงติดอยู่ในพรรคในพวกในบุคคลที่ตัวเองสังกัด เพราะหากปฏิบัติตามมรรคแปด เราก็คงจะเห็น การพูดจากันด้วยดี การไม่โกหกหลอกลวง การ ไม่ใช้ความรุนแรงต่อกันและกัน การไม่ฉ้อฉลคดโกง และก็คงไม่เกิดความแตกสามัคคีเป็นคู่อริกันและ เป็นทุกข์กันทั้งประเทศ

ก่อนที่พระพุทธเจ้าจะตรัสรู้ ศาสนา พราหมณ์นั้นมีมาแต่ก่อนแล้ว เมื่อพระพุทธเจ้า ออกเทศนา ก็มีพราหมณ์คนหนึ่งเอ่ยถามพระ- พุทธองค์ว่า “ข้าพเจ้าจะอย่างไรดีเพื่อให้แน่ใจ ว่าหลังจากตายแล้วจะได้ไปอยู่ร่วมกับพระพรหม” พระพุทธเจ้าทรงตรัสตอบว่า “ในฐานะที่พระพรหม ทรงเป็นเทพแห่งความรัก หนทางที่ท่านจะเข้าถึง พระพรหมได้จึงต้องดำเนินตามครรลองของ พรหมวิหารสี่ อันได้แก่ การมีเมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา” คำว่าวิหารคือที่สถิตหรือที่พำนัก พรหมวิหารจึงเป็นที่สถิตและที่พำนักของพระพรหม

ใครอยากเข้าไปในที่พำนักของพระพรหมก็ให้ลงมือ ปฏิบัติความมีเมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา

แนวปฏิบัตินี้คล้ายคลึงกับในศาสนาคริสต์ ที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ มีอาคารเก่าหลังหนึ่ง จารึกคำกล่าวบนยอดตึกว่า “เมตตากรุณาอยู่ที่ใด พระเจ้าสถิตที่นั่น” เวลาพูดเรื่องความรัก คน มักจะไขว่ไขวไปในเรื่องความรักของหนุ่มสาวหรือ เรื่องทางเพศ แต่ความรักที่พระเจ้าประสงค์นั้น เป็นความรักที่มนุษย์คนหนึ่งพึงกระทำกับเพื่อน มนุษย์คนอื่นๆ พรหมวิหารสี่จึงเป็นคำอธิบายที่ดี ขององค์ประกอบความรักที่พระต้องการ และใคร ที่ปฏิบัติเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ก็มั่นใจได้ ว่าจะพบกับความสุขความสงบ

เมตตาคือความปรารถนาและการกระทำ อย่างจริงใจที่ต้องการให้มนุษย์คนอื่นๆ มีความ เบิกบานเป็นสุข ในเทศกาลสำคัญๆ ไม่ว่าจะเป็น คริสต์มาส ปีใหม่ ตรุษจีน คนมักจะส่งความสุข ให้กันและกัน ส่วนหนึ่งก็เป็นไปตามมรยาท เขาส่งมาเราก็ส่งไป แต่ลองนึกดูให้ดีๆ ในขณะที่ เราเขียนการ์ดยามค่ำคืนไปถึงคนบางคนที่เรารัก เช่น พ่อแม่ พี่น้อง มิตรสนิท ด้วยความจริงใจอยาก ให้เขามีความเบิกบานเป็นสุข เราได้ปฏิบัติเมตตา แล้ว ณ ขณะนั้นเราก็มีความสุขเกิดขึ้นในใจด้วย

กรุณาคือความปรารถนาและการกระทำที่ ต้องการให้เพื่อนมนุษย์คนอื่นๆ พ้นจากความทุกข์ โดยไม่ได้หวังผลตอบแทน ผมและภรรยาเคย กระเตงลูกเล็กสองคนพร้อมกระเป๋าเดินทางหลง อยู่ในสถานีรถไฟฟ้าย่านใต้เกี้ยว พอไปถามชาмуไร หนุ่มคนหนึ่งว่าควรไปทางไหน แก่ก็มีความกรุณา บอกทางอย่างดีพร้อมกับไปซื้อน้ำมาให้ลูกผม แค้นใจโลกก็สดสวยขึ้นเป็นกอง ในพระวรสารนักบุญ ลูคา บทที่ 10 ข้อ 33 พระเยซูคริสต์เจ้าเล่าเรื่อง ชาวสะมาเรียผู้ใจดี ซึ่งเข้าช่วยเหลือคนเดินทาง แผลงหน้าที่ถูกโจรปล้นและได้รับบาดเจ็บปางตาย

ทั้งๆ ที่ไม่ได้เป็นญาติโยม ชาวสะมาเรียนี่ก็อุทิศหัวใจเป็นรู่พระพาไปรักษาและจ่ายเงินให้ นี่คือการสอนที่พระเยซูต้องการให้เรามีความรักกรุณาต่อกัน

มูทิตาคือความรู้สึกยินดีอย่างบริสุทธิ์ใจเมื่อเห็นผู้อื่นทำสิ่งที่ดีและมีความสุข สังคมไทยมักจะแสดงมูทิตาจิตต่อคนสูงอายุ ผมเพิ่งไปงานฉลอง 84 ปี มาสเตอร์ประอม โจนานนท์ ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ เมื่อกลางเดือนมกราคม 2556 ท่านสอนลูกศิษย์ลูกหาที่โรงเรียนอัสสัมชัญมากมาย วันนั้นยังมีคุณครูเกษียณอีกจำนวนมากมาร่วม น่าจะเรียกว่าเป็นงานแสดงความกตัญญูต่อครูอาจารย์ คนที่เข้าถึงมูทิตาได้ดี น่าจะเป็นคุณครูเก่าๆ ที่พร่ำสอนลูกศิษย์มาชั่วชีวิต เพราะคำที่เราจะได้ยินจากคุณครูคือ “ครูดีใจที่เห็นพวกเธอประสบความสำเร็จ” พร้อมกับเห็นน้ำตาคลอเบ้าที่มาจากความปลื้มปิติทั้งฝ่ายครูและฝ่ายศิษย์

วันหนึ่งผมได้สนทนากับศาสตราจารย์นายแพทย์วิศิษฐ์ สิตปรีชา จากโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ คุยกันเรื่องอื่นๆ แล้วพาดพิงมาถึงเรื่องพรหมวิหารสี่ ท่านให้ข้อสังเกตว่า ข้อสอบยากๆ มักจะอยู่ข้อหลัง เรื่องเมตตา กรุณา มุทิตา เป็นเรื่องพอปฏิบัติได้ แต่พอเรื่องอุเบกขาจากกลับยากยิ่งขึ้น

หลายครั้งที่เราไม่รู้สึกลอยใจให้คนอื่นมีความสุข ไม่อยากให้คนอื่นพ้นทุกข์ ไม่อยากยินดีเมื่อเห็นเพื่อนๆ ของเราประสบความสำเร็จ ตรงข้ามกับรู้สึกอิจฉาและเศร้าหมองในใจ สิ่งนี้เป็นธรรมดา เพราะเรายังคงมีความเป็นตัวตนยึดมั่นถือมั่นในบางอย่างว่าเราดีกว่า

อุเบกขาคือการไม่ยึดมั่นถือมั่น การไม่ด่วนตัดสิน การไม่ลำเอียง การมีความยุติธรรม ไม่เลือกข้าง ไม่สร้างเงื่อนไข และไม่หวังผล หรือที่ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Unconditional love เป็นการง่ายที่จะมีเมตตา กรุณา มุทิตา ให้กับเพื่อนมนุษย์ที่มีบางอย่างตรงกับความชอบพอของเรา

เรายินดีให้กับใครบางคนที่เราียด เราลำเอียงหรือยอมตามเงื่อนไขของเรา ซึ่งยังเป็นความรักที่ไม่แท้ เป็นความรักที่ยังยึดติดกับตัวตนและเงื่อนไข หากปฏิบัติอุเบกขาได้เราจะไม่เป็นทุกข์กันมากมาย

พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเกิดมาในชนชาติยิว ศาสนายิวมีกฎข้อบังคับและธรรมเนียมปฏิบัติมากมายให้ต้องปฏิบัติตามๆ แล้ว 613 ข้อ แยกเป็นข้อห้าม 365 ข้อและข้อที่ส่งเสริมให้ปฏิบัติ 248 ข้อ ในพระวรสารโดยนักบุญมาระโก บทที่ 12 ข้อที่ 28 มีศาสนาจารย์ชาวยิวมาถามพระองค์ว่า ในบรรดาธรรมเนียมต่างๆ นั้นข้อใดสำคัญที่สุด พระองค์ตอบว่าธรรมเนียมข้อใหญ่สุดมี 2 ข้อ และเป็นข้อที่ว่าด้วยความรัก หากเพียงปฏิบัติสองข้อนี้ก็จะพบแต่สันติสุข ข้อแรกคือ จงรักพระเจ้าสุดจิตสุดใจสุดชีวิต และข้อที่สอง จงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง ทั้งสองข้อนี้เหมือนเหรียญที่ต้องมีสองหน้า จึงจะเป็นของแท้ จะมีเพียงด้านเดียวไม่ได้

บัญญัติข้อแรก ถ้าเรารักใครอย่างแท้จริงเราก็พร้อมยอมเสียสละทุกอย่างเพื่อคนที่เรารัก ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้เป็นของประทานมาจากพระเพื่อให้เราดำเนินชีวิตได้พอเหมาะพอดี เราต้องไม่หลงใหลกับสิ่งของชั่วคราวทั้งหลาย แต่ให้มีความเห็นที่ถูกต้องว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดคือองค์พระผู้เป็นเจ้า หลายคนเลือกเงินทองมากกว่าเลือกพระ เลือกชื่อเสียงมากกว่าพระ เลือกความสนุกชั่วคราวชั่วครวแทนจะเลือกพระ พวกเราเคยเห็นตัวหนังสือป้ายรถยนต์ของชาวมุสลิมและชาวคริสต์เขียนคล้ายกัน “ถ้าท่านมีพระเจ้า ท่านมีทุกสิ่งทุกอย่าง” (If you have God, you have everything) เป็นคำเตือนว่าหากต้องเลือกระหว่างพระกับสิ่งอื่นๆ เราควรเลือกอะไร 

บุญราศีมารีย์

||แห่งพระคริสตสมภพ

(Bl. Mary of the Incarnation)

(1565 -1618)

ฉลองวันที่ 18 เมษายน



หนูน้อยมารีย์ เกิดวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1565 ที่ปารีส ฝรั่งเศส เธอใฝ่ฝันจะเป็นนักบวชตั้งแต่วัยเยาว์ แต่บิดามารดาไม่เห็นด้วย กลับบังคับให้เธอแต่งงานกับหนุ่มสูงศักดิ์ท่านหนึ่งชื่อ Peter Acarie เธอมีบุตร 6 คน ซึ่งเธอได้อบรมลูกๆ ของเธออย่างดีเยี่ยม และเมื่อเธอเห็นลูกๆ ทุกคนเติบโตขึ้นมีความประพฤติที่ดี รักและศรัทธาในพระเป็นเจ้า เธอก็รู้สึกปลาบปลื้มใจอย่างยิ่ง กล่าวว่า “ลูกๆ ที่รัก เมื่อลูกๆ รักพระเป็นเจ้าเป็นอย่างดีเช่นนี้ แน่แน่นอนว่าพระเป็นเจ้าก็ทรงรักลูกๆ มากด้วยเช่นกัน”

มารีย์ได้สนับสนุนเต็มที่ในการที่จะให้คณะเซอรีย์ได้เข้ามาตั้งอารามคาร์แมลในประเทศฝรั่งเศส แล้วทุกอย่างก็สำเร็จสมหวัง

ครั้งเมื่อสามีของเธอถึงแก่กรรมแล้ว ลูกๆ ของเธอก็เติบโตมีชีวิตที่ดีกันทุกคน เธอจึงได้ไปเคาะประตูอารามคาร์แมล เพื่อขอสมัครเข้าเป็นสมาชิกด้วย ซึ่งท่านอธิการิณีก็ได้รับเธอไว้ด้วยความยินดี และเธอพยายามดำเนินชีวิตในอารามอย่างดี ถือพรวินัยอย่างเคร่งครัดจนผ่านการทดลอง และได้รับนามว่า ‘มารีย์ แห่งพระคริสตสมภพ’

เธอเป็นตัวอย่างแห่งความสุภาพอย่างครบครัน มารี๋ยชอบกล่าวประโยคหนึ่งซึ่งเป็นคติเตือนใจว่า “กระป๋องจะเต็มน้ำ ก็ต่อเมื่อหย่อนลงไปใ้ในบ่อฉันใด พระพรหมทานของพระเป็นเจ้าย่อมจะไหลลงมาสู่คนใจสุภาพอย่างบริบูรณ์ฉันนั้น”

ชีวิตในอารามคาร์แมลที่สงบเงียบนั้น มารี๋ยได้ใช้เวลาส่วนใหญ่กับการสวดภาวนา และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เพื่อนๆ ภาคนี้นั้นเรื่องความสุภาพ มารี๋ยได้ค้นลมหายใจและจิตวิญญาณแด่พระบิดาเจ้าอย่างสงบในวันที่ 18 เมษายน 1618 รวมอายุ 53 ปี และได้รับการสถาปนาเป็นบุญราศีในปี 1791

มนุษย์ผิดพลาดได้ ปิศาจผิดแล้วไม่แก้

“ความผิดพลาด เป็นธรรมชาติของมนุษย์ แต่ดื้อรั้นในความผิด เป็นสันดานปิศาจ” สุภาษิตละติน สุภาษิตไทยก็มี “สิดินยังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง” เป็นความจริงไม่มีใครในโลกนี้เป็นคนดีเต็มร้อย ทุกคนมีข้อผิดพลาด บกพร่องด้วยกันทั้งนั้น แม้ักบุญก็ยังมิข้อผิดพลาด มีบาปมาก่อนทั้งนั้น เช่น นักบุญเปโตร “ท่านผู้ใดไม่มีบาป จงเอาหินทุ่มนางเป็นคนแรกเถิด” (ยน 8:7) เวลาเริ่มพิธีบูชาขอบพระคุณ ทุกคนประกาศว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนบาป ข้าพเจ้ายอมรับว่าเป็นคนบาป” ทุกคนช้อนเองตัวเองด้วย (ทูปอกตัวเอง) รู้สึกว่าทูปเบาเหลือเกิน ไม่เห็นมีใครทูปจริงๆ แรงๆ สักคนเลย

ในความเป็นจริง ส่วนใหญ่จะไม่ยอมรับผิดดอกรับ และมักจะมีข้อแก้ตัวมากมาย เพราะความจองหองนี้แหละครับ และจากความจองหองซึ่งเป็นบาปต้น 7 ประการ ข้อแรกนี้แหละมีบาปต่างๆ อีกมากมายตามมาด้วยครับ ทุกคนต้องยอมรับว่า แต่ละคนก็มีความจองหองด้วยกันทั้งนั้นแหละครับ จะมากหรือน้อย หรือจะสามารถบังคับมันได้ดีหรือไม่เท่านั้นแหละครับ

ดื้อรั้นในความผิดเป็นสันดานปิศาจ ปิศาจมันทรยศพระเป็นเจ้าแล้วไม่ยอมเป็นทุกข์เสียใจ ไม่ยอมขอโทษพระเป็นเจ้า จึงไม่ได้รับการอภัย ต้องเป็นปิศาจตลอดนิรันดร์ - เรามนุษย์ทุกคนผิดพลาดด้วยกันทั้งนั้น แต่ต่างกันที่ว่า

1. ผิดแล้วยอมรับผิด ด้วยความจริงใจหรือไม่จริงใจ
2. ผิดแล้วยอมรับผิด แต่ไม่ยอมแก้ไขให้ดีขึ้น
3. ผิดแล้วไม่ยอมรับผิด แล้วยังจงใจทำผิดต่อไปอีก นี่แหละสันดานปิศาจ

เมื่อเราผิดพลาดจงยอมรับผิดและขออภัยเสมอ คนอื่นคงยินดีอภัยให้เรา เมื่อคนอื่นทำผิดและเขาขอรับผิด และขออภัยเรา เราก็ต้องยินดีอภัยให้เขาเสมอ แม้ยิ่งกว่านั้นเขาไม่ยอมรับผิดและไม่ขออภัยเรา เราก็ยกโทษให้เขา เรายิ่งได้บุญมากกว่าหลายเท่า ถ้าเราไม่ให้อภัยและไม่ยกโทษให้เขา ก็ต้องเกิดทะเลาะ ต่อยตี เช่นฆ่ากัน แล้วจะได้อะไร เสียทั้งเงิน ทั้งล่อง บุญก็ไม่ได้ บาปอีกต่างหาก ดีไม่ดีต้องตายไปด้วย และตกนรกอีกด้วยซ้ำ

แม้เมื่อเราคิดว่าเราไม่ผิด แต่ยอมขอโทษเขา และบรรยายศาสนาดีขึ้น ยอมถ่อมตนขอโทษเขา มันก็ไม่เสียหายอะไรเลย ได้บุญได้กุศลอีกเยอะเลย ไม่ดีกว่าต้องมาทะเลาะกันหรือครับ “มนุษย์จะได้ประโยชน์ใดในการที่ได้โลกทั้งโลกเป็นกำไร แต่ต้องเสียชีวิต มนุษย์จะต้องให้สิ่งใดเพื่อแลกกับชีวิตที่สูญเสียไปให้กลับคืนมา” (มธ 16:26)

นักบุญเปาโล เตือนใจเราว่า “ดังนั้น ผู้ที่คิดว่าตนยืนหยัดมั่นคงอยู่ พึงระวังอย่าให้ล้ม” (1คร 10:12) พระเยซูเจ้าก็เตือนเราเหมือนกันว่า “จงตื่นเฝ้าและอธิษฐานภาวนา เพื่อจะได้ไม่เข้าสู่การทดลอง” (มธ 26:41) “ผู้ใดยืนหยัดอยู่จนถึงวาระสุดท้าย ผู้นั้นก็จะรอดพ้น” (มก 13:13) ๕

C

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

ciborium	=	ผอบศีล
cincture (cingulum)	=	รัดประคด
circumcision	=	พิธีเข้าสู่น้ำ
clairvoyance	=	การเห็นประจักษ์
clapper	=	เกราะ (เครื่องเคาะไม้แทนตีระฆัง ช่วงมหาตริวารปีสกา)
clergy, the	=	สถาบันสงฆ์ (คือผู้ที่รับศีลบวช)
clergy, the diocesan	=	สถาบันสงฆ์สังฆมณฑล
clergyman	=	พระสงฆ์ (คือที่รับศีลบวช) ชุดเครื่องแบบพระสงฆ์
cleric, the	=	ผู้รับศีลบวช
Clerical Religious Institute	=	สถาบันสงฆ์นักพรต
cloister (Clausura)	=	เขตพรต
clothing ceremony	=	พิธีรับเสื้อ (นักพรต)
co – consecrator	=	(พระสังฆราช) ผู้ร่วมอภิเษก
Coadjutor, Bishop	=	พระสังฆราชผู้ช่วยมีสิทธิ์สืบตำแหน่งในทันที
(Episcopal ordination)	=	(อย่างน้อย 3 องค์)
co-creation	=	การร่วมสร้างสรรค์
co-creator	=	ผู้ร่วมสร้างสรรค์
Code of Canon Law	=	ประมวลกฎหมายพระศาสนจักรคาทอลิก
Collect	=	บทภาวนาของประธาน (ในมิสซา)
collection	=	1. การเรียไร 2. เงินเรียไร
College of Bishop	=	คณะพระสังฆราช
College of Cardinal	=	คณะพระคาร์ดินัล
College of consultants	=	คณะที่ปรึกษา (พระสังฆราช)
Collegiality	=	การรวมเป็นคณะ
Commandments of the Church	=	พระบัญญัติพระศาสนจักร
Commandments, the Ten	=	พระบัญญัติ 10 ประการ
commemoration	=	วันระลึกถึง
Commendation of a Soul, the	=	คำภาวนามอบวิญญาณ
Commendatory letter	=	เอกสารแนะนำตัว
Commentator	=	ผู้อธิบาย (เช่น พิธีกรรม พระคัมภีร์ กฎหมาย ฯลฯ)

(อ่านต่อเดือนหน้า)

ความเป็นมาของการประชุม “สภาสังคายนาสากลวาติกัน ที่สอง”

4. มีการรวมกลุ่มของบรรดาพระสังฆราชเพื่อศึกษา แสดงความคิดเห็น และกระจายข้อคิดต่างๆ การประสานสัมพันธ์เช่นนี้เป็นการกระชับการสื่อสาร การส่งข่าวให้ได้ผลดีขึ้น และในการรวมกลุ่มนี้มีกลุ่มหนึ่งที่ทำหน้าที่ ให้ผลดีมากต่อการดำเนินการประชุมสังคายนาครั้งนี้ กลุ่มนี้คือ **Domus Mariae** ประกอบด้วยพระสังฆราช จำนวน 22 องค์ กลุ่มนี้ประชุมทุกสัปดาห์เพื่อวิพากษ์วิเคราะห์หัวข้อต่างๆ จากการประชุมสังคายนา และส่งข้อสรุปไปยังพระสังฆราชตัวแทนของสภาพระสังฆราชต่างๆ ทั่วโลก เพื่อให้บรรดาพระสังฆราชต่างๆ เหล่านั้นได้รับรู้ข้อมูล หัวข้อ ข้อสรุปต่างๆ เหล่านี้ได้รวดเร็วขึ้น (อย่าลืมว่า ในช่วงนั้น (ค.ศ. 1962-1965) ยังไม่มี electronic mail ยังไม่มีโทรศัพท์มือถือ (mobile phone) แม้กระทั่งการถ่ายสำเนา (Xerox) ก็ยังไม่ก้าวหน้าเท่าไร)

เอกสารจากการประชุมสังคายนาวาติกันที่สอง รวมได้จำนวน 16 ฉบับ เป็นพระธรรมนูญจำนวน 4 ฉบับ พระสมณกฤษฎีกา 9 ฉบับ คำแถลง 3 ฉบับ รวมจำนวนบรรทัดของเอกสารที่พิมพ์ทั้งหมดจำนวน 12,179 บรรทัด ถือว่ายาวที่สุดของการประชุมสังคายนาทั้ง 21 ครั้ง (ทั้ง 21 ครั้ง มีเอกสารรวมยาวถึง 37,727 บรรทัด ของวาติกันสองจำนวน 12,179 บรรทัด (เท่ากับ 32%) และของการประชุมที่มีเอกสารยาวอันดับสองคือ Council of Trent ยาว 5,637 บรรทัด)

(สรุปเนื้อหาจาก :

Keys to the Council – Unlocking the Teaching of Vatican II

โดย Richard R. Gaillardetz

ศาสตราจารย์ Catholic Systemic Theology

ที่มหาวิทยาลัย Boston College, Massachusetts, U.S.A.

และ Catherine E. Clifford

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทววิทยา

ที่มหาวิทยาลัย St.Paul, Ontario, Canada

Liturgical Press, Minnesota, U.S.A; 2012)

เอกสารแห่งสภาสังคายนาสากลวาติกันที่สอง

ปี ค.ศ. 1963:

1. พระธรรมนูญ ว่าด้วยพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ (4 ธันวาคม ค.ศ. 1963)
Constitution on the Sacred Liturgy (Sacrosanctum Concilium)
ฟื้นฟู เปลี่ยนแปลง พิธีกรรม (liturgical reforms and renewal)
2. พระสมณกฤษฎีกา ว่าด้วยสื่อมวลชน (4 ธันวาคม ค.ศ. 1963)
Decree on the Media of Social Communication (Inter Mirifica)
การสื่อสารกับมวลชนทั่วโลก ส่งเสริมการพัฒนา และส่วนร่วมในการพัฒนาของพระศาสนจักร
(communications for continuing human progress and the contribution that Catholics in particular might make).

ปี ค.ศ. 1964:

3. พระธรรมนูญด้านพระธรรมกล่าวถึงพระศาสนจักร (21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1964)
Dogmatic Constitution on the Church – Lumen Gentium (Light of Nations)
- เน้นความสัมพันธ์ของพระศาสนจักร กับธรรมชาติของพระเป็นเจ้า, คริสตศาสนจักร
สัมพันธ์ อำนาจร่วมปกครอง ขวาวาส ความจำเป็นที่จะฟื้นฟู
highlights Mystery, ecumenism, shared authority, the laity, the need for reform and renewal (aggiornamento)
4. พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนา ว่าด้วยบรรดาคริสตจักรคาทอลิกตะวันออก (21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1964)
Decree on the Catholic Eastern Churches (Orientalium Ecclesiarum)
- มรดกด้านความเชื่อและพิธีกรรมที่สอดคล้องกับพระศาสนจักรโรมัน
theological and liturgical heritage of those Churches in the East that have remained united with Rome.
5. พระสมณกฤษฎีกาแห่งสภาสังคายนา ว่าด้วยสากลสัมพันธ์ภาพ (21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1964)
Decree on Ecumenism (Unitatis Redintegratio)
- ยอมรับความผิดพลาดในอดีตของทุกฝ่าย
acknowledges blame on all sides for the controversies
- แสวงหาคริสตศาสนจักรสัมพันธ์ และการคืนดี ประองคอง เป็นหนึ่งเดียว
seeks dialogue and unity. (อ่านต่อเดือนหน้า)

ชีวิตกับอากาศและโอกาส (ตอนที่ 3)

หากถามว่า ผู้อ่านเป็นคนที่ มี “โชค” หรือไม่ เชื่อว่า จะมีคำตอบที่หลากหลาย ตั้งแต่ตอบว่า ใช่ ตัวเองนั้นเป็นคนโชคดีมากตั้งแต่ไหนแต่ไร ชีวิตหลายครั้งที่รอดได้ เพราะโชคช่วย

บางคนอาจบอกว่า ตนเองนั้นไม่ใช่คนที่ มีโชค ซื้อมอเตอร์ไซด์ ซื้อมอเตอร์ไซด์ เขียนส่งชิงโชคเมื่อไร เป็นอัน “ถูก....” เมื่อนั้น ถูก...ที่นั่น คือ “ถูกกิน”

และคงมีคนอีกจำนวนหนึ่งที่บอกว่า ตนเองนั้นเป็นคนอัปโชค ไม่เคยมีบุญ มีวาสนาแบบที่คนอื่น เขาเป็นกัน ใครๆ เจอแต่เรื่องดีๆ ผ่านเข้ามาในชีวิต ส่วนตัวเขานั้นเป็นคนที่ไม่พบแต่เรื่องแย่ๆ อยู่เสมอๆ

คนจำนวนไม่น้อย ที่รอโชควิ่งเข้ามาชนชีวิตตนเอง และนั่งรอคอยความหวังว่าชีวิตตนเองเมื่อไรจึง จะมีโชคอย่างคนอื่นๆ เขาบ้าง

ขอเอ่ยนามถึงคุณหม่า เพ็ชรทาย วงษ์คำเหลา อีกครั้ง เกี่ยวกับการให้ข้อคิดเรื่องของ “โชค” ไว้ สมัยที่ออกหนังสือเล่มแรกของเขาคือ “ความลับในไหปลาแดก” ซึ่งหากผู้เขียนจำไม่ผิด คุณหม่าได้เปิดตัว หนังสือในรายการสารเน โดยพิธีกรได้ถามเกี่ยวกับชีวิตของเขาว่าเคยคิดไหมว่าชีวิตจะมีวันนี้ได้ เพราะ อ่านประวัติชีวิตแล้ว คุณหม่าคือเด็กบ้านนอกคนหนึ่ง ที่เกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะยากจน ใช้ชีวิตอยู่ จังหวัดยโสธร และไม่ได้เป็นเด็กที่ฉลาดหรือมีโอกาสมากมาย แต่วันหนึ่งอยู่ๆ คนก็รู้จักทั้งประเทศ ... คิดว่า เป็นเพราะเขา “โชคดี” กว่าคนอื่นหรือไม่ จึงทำให้มีวันนี้

คำตอบที่คุณหม่าตอบมา เท่าที่ผู้เขียนจำความได้ คุณหม่าตอบจับใจความได้ว่า..... หลายคนมัก บอกว่า ชีวิตของเขา “โชคดี” “โชคช่วย” แต่เขาเองอยากบอกว่า เขาไม่ใช่คนที่ จะมานั่งรอ “โชค” วิ่งเข้ามาหา ถ้า “โชค” นั้นเปรียบเหมือนกับคนจริงๆ เราจะนั่งให้โชคเดินมาเคาะประตูบ้านแล้วบอกเราว่า “โชค มาแล้วนะ เปิดประตูให้เข้าไปหน่อย” โชคทำอย่างนี้มากเข้า คงเหนื่อย ทำไมคุณไม่คิดในทางกลับกัน ละ ถ้าคุณอยากเจอ “โชค” คุณต้องเดินออกมาอยู่หน้าบ้าน แล้วทำให้ “โชค” มันมองเห็นคุณต่างหาก โบกมือโบกไม้ คุณอาจต้องตะโกนดังๆ ให้ “โชค” มันได้ยินว่า “เฮ้ย.... ฉันอยู่ที่นี่ โชคเอ๋ย.... เห็นฉันไหม” อย่างนี้ คุณถึงมีโอกาสจะพบโชคได้มากกว่า

คำสัมภาษณ์ที่คุณหม่าพูดพร้อมกับท่าทางที่ตลกๆ ของเขา หากฟังเผินๆ คงไม่คิดอะไรมาก ตกคิด แต่หากลองพิจารณาตัวอย่างที่เขาเปรียบเทียบไว้ แล้วลองมาช่วยกันดู จะได้ข้อคิดในหลายๆ ด้านกัน

หากเรามัวหวังแต่รอให้ “โชค” มาหาตัวเรา โดยที่เราไม่ต้องลงมือทำอะไร การรอดังกล่าว จะ เป็นการรอที่ไม่รู้ว่าต้องรอถึงเมื่อไร และต้องรอไปถึงไหน เหมือนกับคนหลายคน ที่ติดอยากรวย โดยอยู่กับการเล่นเสี่ยงโชคทั้งหลาย วันไหนได้ก็ดีใจ วันไหนเสียก็หงุดหงิด ไม่สามารถให้ความมั่นคง หรือความมั่นใจ ว่า เมื่อไหร่รางวัลใหญ่ จะตกมาอยู่ที่ตนเสียที

ชีวิตที่ฝากไว้กับการผูกอยู่กับ “โชค” พงษ์ชน จึงไม่ใช่ชีวิตที่มีเป้าหมาย และไม่ใช่ว่าทุกคนที่จะประสบความสำเร็จเพราะโชคได้ อาจมีบ้างในบางคน ที่เราอาจพบว่า เขาเป็นคนที่มากับโชค ไม่ว่าอะไรจะชิงโชคอะไร ได้ทุกครั้ง ไม่นานมานี้ ผู้เขียนได้เจอกับชายคนหนึ่งที่ถูกรางวัลเลขท้าย 3 ตัว และเขาได้ซื้อสลากกินแบ่ง มา 3 ใบ ถูกทั้งสามใบ และในเย็นวันนี้ มีงานฉลอง เขาได้รางวัลที่สองของงาน ได้สร้อยทองคำมาด้วย เรียกว่า โชคดีขึ้นกันเลยทีเดียว

.....

แต่คงไม่ใช่ทุกวัน ที่เขาจะได้เช่นนี้ และคงไม่ใช่ทุกคน จะเจอ “โชคหลายชั้น” แบบนี้
ลองคิดเล่นๆ ว่า หากเราทำตัวให้มี “โชค” และสร้างตัวเองให้ “โชค” เห็น ชีวิตจะมีการเปลี่ยนแปลง
ใหม่หรือไม่

การสร้างตัวเองให้มีโชค คือการทำตัวเองให้มีอะไรในตัว ค้นหาสิ่งที่มีอยู่ในตัวเอง และทำหรือ
แสดงออกมา นั่นคือการสร้าง “โชค” ให้กับตัวเอง

ซึ่ง “โชค” ในมุมมองนี้ ผู้เขียนอยากใช้คำว่า เราต้องสร้างและให้ “โอกาส” กับตัวเอง สิ่งที่คุณหม่าได้
ทำงานทำให้เขามาเป็นวันนี้คือ หาโอกาสให้กับชีวิต และจับโอกาสนั้น ไม่ใช่รอคอยให้ “โชคชะตา” ลิขิตชีวิต
เพียงอย่างเดียว

ใครก็ตาม ที่รอ “โอกาส” วิ่งเข้าหา “โชค” วิ่งเข้าช่วย มักจะใช้ชีวิตอยู่กับการตีโพยตีพาย และ
โทษนั่นโทษนี่ เปรียบเทียบตนเองในสิ่งที่ด้อยกว่ากับคนอื่นในสิ่งที่ดีกว่าตนเองอยู่ตลอด

และบางที เราอาจพลาด “โชค” ด้วย เพราะเราไม่รู้ว่ “โชคนั้นมาเมื่อไร เช่น คนหลายคน เขียนชื่อ
ตนเองไว้ แต่บังเอิญออกจากงานไปก่อน และชื่อที่ได้ในการจับรางวัลนั้น เป็นชื่อกคนนั้นพอดี... แต่ต้องสละ
สิทธิ์แบบไม่รู้ตัว เพราะเจ้าตัวไม่ได้อยู่ในงาน

แบบนี้.... ต้องเรียกว่าอะไร “บุญมีแต่กรรมบัง” หรือ? และเมื่อรู้ จะพูดออกมาว่า “เสียดายจัง”
“ไม่รู้ว่าจะได้... ถ้ารู้คงไม่กลับหรอก”

เห็นหรือยังว่า หากรอ “โชค” ช่วยอย่างเดียว เราไม่มีโอกาสรู้ได้ว่า “โชคจะมาเยือนเราเมื่อไร” หรือ
หากรอแต่ “โอกาส” เข้ามา เราไม่รู้หรือว่า “โอกาส” จะมาหาเราวันไหน

คนที่เราบอกว่าเขาเป็นคนมี “โชค” และหลายครั้งเขานิยามตนเองว่า “โชคดี” เป็นไปได้ไหมว่า เขา
เองอาจเป็นคนที่ “สร้างโชค” หรือ “สร้างโอกาส” หรือ “จับโอกาส” “จับโชค” โดยเขาเองก็ไม่รู้ตัว

และเป็นไปได้ไหมว่า หลายคนที่บอกว่า ตนเอง “อับโชค” ไม่มี “โอกาส” เหมือนกับคนอื่นๆ เป็น
เพราะเขานั้น “ตัดโชค” “ตัดโอกาส” ที่เข้ามาหาตัวเขา โดยเขาเองก็ไม่ได้ตั้งใจ

ลองดูตัวอย่างคำพูด 2 ประโยค เมื่อคนหนึ่งบ่นถึงชีวิตตนเองว่า “เมื่อไรถึงจะได้ด้อย่างคนอื่นเขาบ้าง
เฮ้อ... ทำไมชีวิตฉันต้องเป็นแบบนี้ด้วย” กับอีกคนหนึ่งบ่นว่า “สักวันหนึ่ง ฉันต้องมีชีวิตที่ดีกว่าตอนนี้ ฉัน
ต้องมีชีวิตที่ดีกว่านี้ให้ได้”

คำพูดของคนสองคน สามารถสร้างโอกาสหรือสร้างโชคให้กับตัวเขาได้โดยไม่รู้ตัวหรือไม่

หากชีวิตทั้งสองคน ต้องเจอบททดสอบชีวิตที่แย่ๆ อีก คำตอบของคนสองคนจะต่างกันอย่างไร

คนแรก มีแนวโน้มตอบว่า “เอาอีกแล้ว.... เห็นไหม ว่า ชีวิตฉันต้องวนเวียนกับเรื่องแย่ๆ ฉันไม่เคย
ได้รับสิ่งดีๆ หรืออะไรดีๆ บ้างเลย” ในขณะที่คนที่สองอาจบอกว่า “ฉันไม่ยอมแพ้อย่างง่ายๆ แน่ๆ ฉันจะ
ต้องทำได้ และดีกว่าเดิมให้งงได้”

เห็นหรือยังว่า คนทั้งสองจะมีชีวิตที่ต่างกันไปได้ทันที คนแรกจะมองตนเองว่า “ทำอะไรๆ กับชีวิต
เขาไม่ได้” ส่วนคนที่สองจะบอกตนเองว่า “อะไรๆ จะทำชีวิตเขาไม่ได้”

เห็นหรือยังว่า คนที่เริ่มต้นเหมือนกัน อาจมีจุดลงท้ายที่ต่างกันได้ ทั้งที่เขาอาจไม่รู้ว่ ชีวิตอาจเริ่ม
ด้วย “โชค” (ร้าย) แล้วยังคง ร้ายต่อ หรือ ชีวิตสามารถผันแปรเปลี่ยนได้ หากทำตัวให้ “มีโชค”.... ด้วยการ
เปิด “โอกาส” สร้าง “โชค” กันใหม่ให้กับตนเองนั่นเอง... ๕



ใคร ๆ ก็มาทานข้าว กับพระสังฆราชได้ ที่นี่...

“คนเราดำเนินชีวิตด้วยวิถีคิด ยิ่งกว่านั้น คนเราปฏิบัติทุกอย่างออกมาตาม “วิถีคิด” นั้น ซึ่งง่ายต่อการอ่าน” ผมชอบประโยคข้างต้น อ่านบทพจนานุกรมอยู่หลายรอบ มันเป็นส่วนหนึ่งในบทความของคุณพ่อสุทศ ประมวลพร้อม ที่เขียนไว้ในหนังสือ ยามเย็นของชีวิต 84 ปี พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ผมเห็นด้วยกับความคิดนี้

หลังจากผมเข้ามาอยู่ในเมืองหลวงของประเทศฟิลิปปินส์ โรเบิร์ตเพื่อนชาวฟิลิปปินส์บอกผมว่า “คุณยังไม่รู้จักประเทศนี้ถ้าคุณยังไม่เคยไปนอกเมืองมะนิลา” วันนั้นผมคิดในใจ กระผมอยู่มาเจ็ดเดือนเต็มแสดงว่ารู้ดีพอสมควร ต่อไปนี้จะใช้ชีวิตในเมืองบ้างละ

หลังจากเรียนอย่างหนักหน่วงตลอดสัปดาห์แล้ว สถาบันก็ให้เราใช้เวลาส่วนตัวในวันเสาร์และวันอาทิตย์ ผมพบว่าที่นี่มีพระสงฆ์ไทย เณรไทย และคนไทยอยู่หลายคนทีเดียว เราน่าจะใช้เวลาวันหยุดในการทำความรู้จักกับบ้านนี้ให้มากขึ้น คนเราดำเนินชีวิตด้วยวิถีคิด ความสนใจของพวกเขาหลากหลาย ครั้งจึงมุ่งไปที่มุมทางศาสนา มากกว่า วัด สักการสถาน รองลงมาคือสถานที่สำคัญๆ พิพิธภัณฑสถาน จึงเป็นสิ่งที่เราให้ความสนใจเป็นอันดับต้นๆ ส่วนผมพูดก็พูดนะครับ ตั้งแต่รับผิดชอบงานในแบบงานพิมพ์ งานเขียน งานสื่อ ผมนึกเพื่อผู้อ่านเสมอ ถ้าสิ่งใดนำกลับมาเป็นประโยชน์ต่อองค์กรต่อพระศาสนจักร สิ่งใดที่ไปพบเห็นมาและได้บอกเล่า ในมุมมองแบบคริสตชน ผมไม่พลาดที่จะทำแน่ๆ แต่ก็อีกนะครับ คนเราเจริญชีวิตด้วยวิถีคิด อย่างนั้นคงปล่อยให้เป็นเรื่องของการตีความกันต่อไป วันนี้ผมอยากพาท่านผู้อ่านมาที่ร้านอาหารไอเดียเก้ซะ เก๋อย่างไรเห็นที่ตองไปดูกัน ร้านนี้มีชื่อว่า “Ristorante delle Mitre หรือ ภัตตาคารหมวกพระสังฆราช” นั่นเอง

ร้านอาหารแห่งนี้ตั้งอยู่ตรงข้ามกับวัดนักบุญออกัสติน โบสถ์เก่าหลายร้อยปี บนถนน General Luna Street อินทามูรอส มะนิลา แต่ที่ใกล้กว่านั้นคือ บริเวณอาคารสภาพระสังฆราชของประเทศฟิลิปปินส์ ผมไม่แน่ใจว่าเป็นกิจการของสภาพระสังฆราชหรือเป็นกิจการของฆราวาสกันแน่ แต่ที่ได้ข้อมูลคือมีคณะซิสเตอร์คอยดูแลเรื่องอาหาร แต่เจ้าของร้านเป็นคนจีน ผมเดินดูเพื่อความแน่ใจ เห็นรูปหญิงชราแต่งตัวภูมิฐาน ถ่ายรูปคู่กับพระคาร์ดินัลของประเทศฟิลิปปินส์จึงถามเจ้าหน้าที่แถวนั้นว่านี่คือเจ้าของร้านใช่ไหม เขาตอบว่า “ใช่”

ความพิเศษของร้านอาหารแห่งนี้ สิ่งแรกเลยคือการจัดบรรยากาศ เราเข้ามาแล้วอาจจะเหมือนกับกำลังอยู่ในวัดก็เป็นได้ นอกจากโต๊ะในแบบร้านอาหารแล้ว ยังมีรูปพระทั่วไปหมด มีรูปบรรดาพระสังฆราชต่าง ๆ รูปนักบุญของประเทศฟิลิปปินส์ หุ่นสวมชุดพระสังฆราช มีหนังสือที่พูดถึงสังฆราชและหนังสือที่เขียนถึงพระสังฆราช เรียกได้ว่าอะไรที่เกี่ยวข้องได้ ฉันจัดมาเต็ม ๆ

เวลาที่เรามาทานร้านอาหารแบบเอ็มเค สุกี้ เราจะพบกระดานสำหรับรองจาน ที่นี้ก็เช่นกัน กระดานรองจานถูกออกแบบพิเศษด้วยรูปพระสังฆราชหลายๆ องค์มีโลโก้ของร้าน และคำอธิบายที่มาที่ไปของชื่อร้านและเหตุผลหลัก ๆ ของการมีร้านแห่งนี้ ความว่า “หมวกพระสังฆราชเป็นสิ่งที่พระสังฆราชทรงสวมขณะเฉลิมฉลองพิธีกรรม มันถูกใช้เพื่อแสดงสิทธิพิเศษของพระสันตะปาปาในการเป็นพระสงฆ์สูงสุด ต่อมาจึงใช้สำหรับบรรดาพระสังฆราช เหมือนดังที่พระเป็นเจ้าได้ทรงสั่งโมเสสให้ทำต่ออารมณ์ในการให้เกียรติ และความสง่างาม (อพยพ บทที่ 28 ข้อ 40)...เป็นสัญลักษณ์ของการเป็นสงฆ์”

ผมสอบถามน้องๆ บางท่านที่รับทราบเรื่องนี้มาเหมือนกัน เขาเล่าว่า ปกติร้านนี้เป็นร้านที่เมื่อมีประชุมบรรดาพระสังฆราช ท่านจะมาทานข้าวเย็นกันที่นี่ ในประเทศฟิลิปปินส์เองมีสังฆมณฑลกว่า 80 เวลาประชุมกันคงเอาเรื่อง แต่ที่เด่นกว่าอีกคือเมนู เมื่อนั้นจะเป็นชื่อพระสังฆราชกับอาหารจานโปรด มีอาหารไทยด้วยนะครับ

สิ่งที่เพิ่มมูลค่าให้กับร้านนี้เป็นพิเศษในช่วงเวลานี้ก็คือ พระศาสนจักรในประเทศฟิลิปปินส์กำลังดำเนินการเดินเรื่องแต่งตั้งพระสังฆราช **Alfredo Florentin Verzosa** พระสงฆ์ของสังฆมณฑล Nueva Segovia พระสังฆราชชาวฟิลิปปินส์องค์แรกแห่งสังฆมณฑลลิปาและเป็นผู้ตั้งคณะแพร่ธรรมด้วยคำสอนแห่งพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า เพื่อเป็นบุญราศีและนักบุญตามลำดับ ตอนนี้ท่านอยู่ในขั้นผู้รับใช้พระเจ้าแล้ว พระคุณเจ้าดำเนินชีวิตอยู่ในช่วง ปี 1877 ถึง 1954 ผมเห็นหมวกหนึ่งในสามที่ตั้งไว้ตรงมุมหนึ่ง เมื่อเดินเข้าไปใกล้ๆ เป็นหมวกพระสังฆราชของท่านนั่นเอง ในร้านยังแจกบทภาวนาเพื่อการเดินเรื่องของท่านด้วยนะครับ ผมไปหยิบมาเป็นที่ระลึกหนึ่งแผ่น

ที่สุดแล้วผมชอบวิธีคิดของร้านนี้จัง “คนเราดำเนินชีวิตด้วยวิธีคิด” ผมไม่เชื่อว่าคนที่เข้ามาทานข้าวในร้านนี้จะไม่นึกอะไรเลยเกี่ยวกับพระสังฆราช เกี่ยวกับศาสนา แต่ถ้าจะถามว่าอาหารอร่อยไหม? อันนี้ต้องว่าที่รสนิยมกันแล้ว ที่ประเทศฟิลิปปินส์มีอีกหลายอย่างเลยทีเดียวที่เราคริสตชนควรมาดู มาพบเห็น มาเก็บเกี่ยวเป็นประสบการณ์ เพื่อต่อเติมความคิดว่า ประเทศที่มีผู้นับถือศาสนาคริสต์เป็นส่วนใหญ่แล้วอยู่ในเอเชียด้วย เขามีวิถีชีวิต มีมุมมองอะไรที่น่าสนใจบ้างสงสัยว่าอุดมศาสนาต้องจัดทัวร์ฟิลิปปินส์ซะแล้ว ...จบอย่างนี้เลยนะครับ ๕



ศาสนาธรรม

พระศาสดาของทุกศาสนาล้วนมีศาสนธรรม เป็นจุดประกายฉายส่อง แสงธรรมนำความสว่างทางใจให้กับประชาตบิรุษของตน เพื่อจะได้มองเห็น สัจธรรมและก้าวเดินไปในลู่ทางแห่งความหลุดรอดพ้นจากบาปผิดมลทินหรือ กิเลสตัณหาอุปาทานนานาประการบนโลกนี้ ไม่ว่ายุคนี้หรือยุคไหน

การดำเนินการเพื่อทำให้ความสว่างไปถึงและพากันเดินไปตามลู่ทาง ของความสว่าง จึงเป็นบทบาทหน้าที่หรือพันธกิจร่วมของพี่น้องศาสนิกที่จะ ต้องช่วยกันและกันให้บรรลุผลสำเร็จหรือทำให้เป็นไปได้นจนสุดความสามารถ แม้จะต้องฝ่าฟันด้วยปัญหาอุปสรรคและขวากหนามใดๆ ก็ตาม

ในทัศนะของพุทธศาสนา ศาสนธรรมถือเป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า อันเกิดจากการตรัสรู้ในหลักธรรมอริยสัจสี่ของพระองค์ โดยมีพุทธสาวกนำไป ปฏิบัติและเผยแผ่สืบมา ทั้งนี้ ตั้งมั่นอยู่บนหลักการธรรมาธิฐาน

ส่วนในทัศนะของคริสตศาสนา ศาสนธรรมถือเป็นพระวาจาของพระบิดา เป็นองค์พระวจนาตถ์ที่อวดารในพระบุตรและคำเฉลใจของพระจิตที่มีในพระคริสตธรรม คัมภีร์ ทั้งนี้ ตั้งมั่นอยู่บนหลักการบุคลาธิษฐาน

อย่างไรก็ดี วิสัยทัศน์ร่วมที่พึงมีพึงเป็นไม่ว่าในทัศนะของศาสนาใดก็ตามนั้น จำเป็นต้องนำไปสู่การประยุกต์หรือการประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันของบรรดา ศาสนิกทุกผู้ทุกฝ่ายอย่างไม่มีใครจะละเมิดหรือละเว้นได้ ถ้ามิฉะนั้น ศาสนธรรมที่ ปราศจากการนำไปปฏิบัติ ก็จะกลายเป็นหมัน ไม่บังเกิดผลใดๆ

แต่ทว่าในทางกลับกัน ผลธรรมที่ผู้ใดนำไปประพฤติ ย่อมได้รับการปกป้องคุ้มครองจากศาสนธรรมดังกล่าวนั่นเอง

ยิ่งกว่านั้น ศาสนธรรมที่กำกับไปด้วยการศึกษาค้นคว้าควบคู่ไปกับการปฏิบัติ อย่างจริงใจ จริงจัง และจริงแท่นั้น ถือเป็นกระบวนการขั้นต้นหรือบันไดขั้นแรกที่ สำคัญและจำเป็นยิ่งในยุคสังคมพหุลักษณะทุกวันนี้ ก่อนจะมีผลนำไปสู่ขั้นตอนของงาน ศาสนสัมพันธ์และการเผยแผ่ศาสนาธรรมให้บังเกิดผลต่อไป

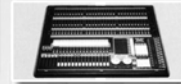
ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นหน้าที่ของมวลสมาชิกในทุกศาสนาจะต้องฝึกพลังธรรม และฉายส่องแสงธรรมเข้าไปสู่ชีวิตจิตใจ จิตวิญญาณของเพื่อนมนุษย์ร่วมสังคมโลกยุค โลกาวัดนี้ปัจจุบันให้ทันทั่วทั้งที่กับกระแสโลกวิสัยจากทุนนิยม วัตถุนิยม บริโภคนิยม และเสพสุขนิยม ฯลฯ อันมีอยู่ดาษดื่น

ศาสนิกที่ดำเนินตามศาสนาธรรมขององค์พระศาสดา ย่อมสะท้อนแสงธรรมอัน อมตะให้ส่องสว่าง ไปถึงมวลมนุษยชาติทั่วทุกมุมโลกที่กำลังมีดมนสับสนและอ่อนแอ

เราทุกคนและแต่ละคนควรถามตนเองว่า เราเป็นศาสนิกที่อุดมด้วยศาสนาธรรม อันกำกับบทบาทหน้าที่และเสริมสร้างศักดิ์ศรี ศักยภาพ ศักดิ์สิทธิภาพอย่างแท้จริง ของชีวิตหรือเปล่า 



Da Da Sound



ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท

อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening

งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ

งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์

งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป

พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา

ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี

จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ

ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ตะแกรงและโครงสร้าง FRP

- ไม่ฉุกร่อน
- ดูแลรักษาง่าย
- มีความแข็งแรงสูง
- ไม่รบกวนคลื่นวิทยุ
- มีน้ำหนักเบา
- ไม่ลามไฟ
- กันกระแทก

ไม่นำกระแสไฟฟ้า เพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน

- น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายง่าย ไม่ยุ่งยากในการติดตั้ง

ผลิตภัณฑ์บันได Fiberglass

Fiberglass Stair Solutions



■ ขั้นบันได
Stair treads



■ แผ่นครอบบันได
Stair tread covers

การใช้งาน

Applications



■ ตะแกรง Fiberglass molded
Fiberglass molded gratings



■ ตะแกรง Fiberglass moltruded
Fiberglass moltruded gratings



949 Supplies Co., Ltd.

184/181 Forum Tower 28th Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

Tel: 02 645 2599

Fax: 02 645 2744

E-mail: marketing@949supplies.com

www.949supplies.com



ASSUMPTION COLLEGE

English Program (EP) at Rama II Campus

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ (แคมป์สพระราม 2)

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

เป็นโรงเรียนเปิดใหม่ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP)

ในปีการศึกษา 2555 จัดการเรียนการสอนเป็นปีการศึกษาแรก

มีนักเรียนทั้งหมด 4 ระดับชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรียนกับทีมครูต่างชาติเจ้าของภาษาในหลายรายวิชา

“เรียนอย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จในชีวิต”



โรงเรียนตั้งอยู่ที่ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ

อาคาร The Trinity โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จ.สมุทรสาคร

โทร 08-0101-2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th/rama2/>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

52 ถ.เฉตุวิถิ ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

โทร. 08-0101-2552

8 เส้นทาง สู่สันติและอิสรภาพภายใน

ผมมีโอกาสเป็นกระบวนกรแบ่งปันการสื่อสารอย่างสันติหรือการสื่อสารด้วยหัวใจมาราว 9 ปี สิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างมากซึ่งผมได้ยิน ได้ฟัง จากผู้เข้าร่วมฝึกอบรมว่ามีเส้นทางที่นำพวกเขามาเรียนรู้การสื่อสารอย่างสันติมากมายหลายทาง อาทิ

1. การใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบันขณะ รวมถึงการเล่นและความสนุกสนาน
2. การให้พลังใจกับตนเอง
3. กระบวนการรู้เท่าทันตน เข้าใจตน เมตตาตนเอง
4. กระบวนการเชื่อมโยงตนเองกับผู้อื่นอย่างเป็นเนื้อแท้ (เชื่อมต่อรักกับตนเอง)
5. วิธีการสร้างและหลอมรวมความเมตตาและเชื่อมโยงกับตนเอง
6. วิธีการตระหนักและใส่ใจความต้องการของทุกคน
7. วิธีการเพื่ออยู่ได้กับชีวิตตามความเป็นจริงไม่ว่าจะสุขหรือทุกข์
8. การเข้าสู่อิสรภาพภายใน เลือกได้ว่าทำอะไร

บางคนเริ่มจากเส้นทางหนึ่งและค่อยๆ แปรเปลี่ยนไปอีกเส้นทางหนึ่ง เช่น เริ่มจากการเชื่อมโยงกับตนเองและผู้อื่นอย่างเป็นเนื้อแท้ แล้วแปรเปลี่ยนไปเป็นการอยู่ได้กับชีวิตตามความเป็นจริงไม่ว่าจะสุขหรือจากทุกข์ และอาจเคลื่อนต่อไปเป็นการเข้าสู่อิสรภาพภายใน การเลือกตัดสินใจเรื่องต่างๆ โดยปราศจากความกลัวหรือการตำหนิตนเอง

ท่านผู้อ่านอาจทดลองใช้เวลาตนเองเงียบๆ สัก 1 นาที และสังเกตจิตใจของท่านว่า หัวข้อใดดึงดูดใจท่านเป็นพิเศษและเลือกไว้ 1 หัวข้อ เช่น การรู้เท่าทันตน เข้าใจตน เมตตาตนเอง หรือ การใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบันขณะ...

.....

.....

สิ่งที่มีประโยชน์เป็นอย่างมากก็คือ แต่ละเส้นทางนั้นมีความต้องการ(คุณค่า)ในส่วนลึกบางอย่างซ่อนอยู่ เช่น การยอมรับ ความเมตตา ความสงบ ความจริงใจ ความสนุกสนาน เมื่อท่านเข้าใจความต้องการ(คุณค่า)ที่ซ่อนอยู่ในส่วนลึกของท่าน จะเป็นการง่ายสำหรับท่านในการหาวิธีการมาช่วยเติมเต็มความต้องการในส่วนลึกของท่าน... ในขณะเดียวกันท่านอาจพบว่า ที่ท่านเป็นทุกข์หรือไม่สบายใจอยู่นั้นเป็นเพราะความต้องการ(คุณค่า)ในส่วนลึกของท่านยังไม่ได้รับการเติมเต็มหรือดูแลเอาใจใส่นั้นเอง

ชายคนหนึ่งไม่ค่อยมีความสุขกับชีวิต เขาตื่นเช้าไปทำงานจนเย็นค่ำ กลับมาเหนื่อยหมดแรง วันรุ่งขึ้นก็กลับไปทำงานใหม่... เส้นทางที่ดึงดูดใจเขาก็คือ การใช้ชีวิตอยู่กับปัจจุบันขณะ เขาค้นพบว่าเขาไม่ได้ใช้ชีวิตตามคุณค่าในจิตใจของเขา... ลึก ๆ แล้วเขาให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และการเติบโตทางจิตใจ... เขาจึงหาวิธีการที่ช่วยเติมเต็มคุณค่าโดยให้เวลากับการนั่งพักสำรวจจิตใจของตนเอง ฟังเพลงที่ชอบ โทษคู่กับเพื่อนของเขา... ไม่นานหลังจากนั้น เขารู้สึกมีความสุขมากขึ้น

หญิงคนหนึ่งสังเกตว่าตนเองอึดอัดใจและประหม่าเป็นอย่างมากเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้ที่อาวุโสกว่า เธอพบว่าคุณค่าในส่วนลึก ๆ ของเธอคือ การยอมรับและตระหนักในคุณค่าของตนเอง... เธอจึงเลือกเส้นทาง การเพิ่มพลังใจให้กับตนเองเพื่อเติมเต็มและสามารถอยู่กับผู้ที่อาวุโสกว่าได้อย่างสบายใจ

เขาวัยหนุ่มคนหนึ่งรู้สึกผิดและไม่มั่นใจในตนเอง เขาสังเกตว่าในใจของเขามีคำกล่าวโทษตัวเองว่าเป็นคนไม่ได้เรื่องเลย นิสัยไม่ดี ไม่รู้จักปรับปรุงตนเอง... เมื่อเข้าฝึกฝนตนเองเรื่องการให้ความเข้าใจตนเอง เขาเห็นตนเองว่าลึก ๆ ในใจเขา เขาต้องการความไว้วางใจตนเองว่าเขาสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้ ... หลังจากนั้นคำกล่าวโทษก็ค่อย ๆ ลดหายไป เขาเกิดความเมตตาต่อตนเองเพิ่มมากขึ้น และสามารถทำงานต่าง ๆ ได้ด้วยความมั่นใจในเวลาต่อมา

หญิงวัยทำงานคนหนึ่งรู้สึกโกรธและหงุดหงิดที่แฟนของเธอถามเธอว่า เธอรักเขาไหม เขาสำคัญสำหรับเธอไหม... เพราะใจจริงเธออยากตอบว่าถามบ่อย ๆ อย่างนี้รู้สึกเบื่อมากกว่า บางวันก็รัก บางวันก็ไม่รัก ให้ฉันเป็นอิสระไม่ได้เธอ... แต่เธอไม่กล้าบอกเขาว่าเธอคิดเช่นนี้ เธอได้แต่ตอบเขาไปว่า “รักค่ะ คุณสำคัญสำหรับฉัน” ที่สุดเธอก็โกรธตัวเองที่ตอบไม่ตรงกับใจ... เมื่อเธอเลือกศึกษากระบวนการเชื่อมโยงตนเองกับผู้อื่นอย่างเป็นเนื้อแท้ (เชื่อตรงกับตนเอง) แล้ว... เธอเห็นตัวเองชัดเจนขึ้นว่า เธอให้คุณค่ากับความสัมพันธ์เป็นอย่างมาก เธอจึงเลือกที่จะไม่ตอบอย่างจริงจังเพราะกลัวกระทบความสัมพันธ์นั่นเอง ... หลังจากนั้นเธอรู้สึกผ่อนคลาย และเริ่มหาทางเลือกที่จะบอกแฟนของเธออย่างตรงไปตรงมาโดยรักษาความสัมพันธ์ไปด้วย...

พ่อบ้านคนหนึ่งเป็นทุกข์ใจมากเมื่อเห็นภรรยากับลูกชายวัยรุ่นเถียงกันในเรื่องการคบเพื่อนและการเลือกสาขาที่จะเรียนต่อ... เขาอยากเรียนรู้วิธีการที่จะใส่ใจความต้องการของทุกคน... ซึ่งเป็นเพราะเขาให้คุณค่ากับความเข้าใจ ความสงบสันตินั่นเอง... เมื่อเขาค้นพบคุณค่าในหัวใจของเขาแล้ว... เขาหาความต้องการของภรรยาได้ว่า ภรรยาเป็นห่วงลูกมาก เธอให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและความมั่นคงในชีวิต ... ขณะที่ลูกชายวัยรุ่นอยากเป็นตัวของตัวเอง และอยากมีทางเลือก... พ่อบ้านรายนี้จึงเริ่มหาทางเลือกที่จะช่วยให้ทั้งภรรยาและลูกได้อินความต้องการของกันและกัน รวมถึงความต้องการของตัวเอง(พ่อบ้าน)เองด้วย เพื่อจะหาวิธีการที่ทำให้ทุกฝ่ายมีความสุขใจกันมากยิ่งขึ้น

แม่บ้านคนหนึ่งเผชิญมรสุมชีวิตรอบด้าน เธอไม่ได้รับความเข้าใจจากสามี เธอต้องดูแลค่าใช้จ่ายของลูกอีก 2 คนรวมถึงพ่อและแม่ของเธอด้วย หัวหน้าที่ขอให้เธอทำงานแทนเพื่อนร่วมงานคนหนึ่ง... เธอทั้งเศร้าใจ กังวลใจ เหนื่อยทั้งกายทั้งใจเป็นอย่างมาก... เธอพยายามพูดกับสามีและขอความเข้าใจจากหัวหน้าแล้ว แต่ยังไม่เห็นผล... เธอต้องการหาวิธีการเพื่ออยู่ได้กับชีวิตตามความเป็นจริงไม่ว่าจะสุขหรือทุกข์... ที่สุดเธอก็ค้นพบว่า การที่เธอให้คุณค่ากับความรับผิดชอบและอุทิศตนในครอบครัว การงาน โดยลืมไปว่าเธอต้องการการดูแลเอาใจใส่ การพักผ่อน และความช่วยเหลือด้วย.... หลังจากนั้นเธอขอความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ กลุ่มให้และได้รับความเข้าใจนอกจากนั้นเธอยังให้เวลาดูแลสุขภาพ พักผ่อนเพิ่มขึ้นอีกด้วย... เธอรู้สึกผ่อนคลาย สงบ และมีชีวิตชีวาเพิ่มขึ้นในอีกไม่กี่สัปดาห์ต่อมา

ผู้ฝึกหัดในคณะนักบวชหญิงคนหนึ่งกังวลใจในเรื่องการตัดสินใจว่าจะปฏิญาณตนเป็นซิสเตอร์หรือจะออกไปเป็นฆราวาส... เพราะญาติบางคนบอกว่า เธอเห็นแก่ตัวที่คิดจะบวชเป็นซิสเตอร์ ทั้งๆ ที่พ่อแม่ของเธอป่วยเป็นโรคเรื้อรัง ต้องการคนดูแล... อีกใจหนึ่งเธอก็อยากบวชรับใช้งานของพระเจ้า... เมื่อเธอเข้าร่วมฝึกการให้ความเข้าใจตนเองเรื่องความขัดแย้งในจิตใจ เธอพบหนทางเข้าสู่อิสรภาพภายใน และเลือกได้ว่าเธอจะตัดสินใจอย่างไรต่อไป... ใจหนึ่งเธอรู้สึกผิดที่ไม่ดูแลพ่อแม่ เพราะเธอให้คุณค่ากับการยอมรับและความเคารพตนเองว่าเธอจะดูแล ไม่ทอดทิ้งพ่อแม่... อีกด้านหนึ่งเธอก็ให้คุณค่ากับความไว้วางใจในพระเจ้าเช่นเดียวกัน... เมื่อเธอตระหนักทั้งสองด้านในจิตใจของเธอแล้ว... เธอเริ่มหาวิธีการที่เติมเต็มคุณค่าทั้งสองด้าน... ที่สุดเธอพบว่ามียุคที่ลูกพี่ลูกน้องคนหนึ่งยินดีดูแลพ่อแม่ของเธอ เขารักพ่อกับแม่ของเธอมาก และเขาอยากตอบแทนที่พ่อกับแม่ของเธอช่วยส่งเขาจนเรียนจบ ... ผู้ฝึกหัดคนนี้เกิดความสุขใจและมีอิสรภาพจากภายในเพื่อตัดสินใจเลือกตามกระแสเรียกของเธอต่อไป...

ถึงจุดนี้แล้ว ผมหวังว่าท่านผู้อ่านคงได้ประโยชน์ในการมอง ค้นหา และค้นพบความต้องการหรือคุณค่าที่สำคัญในส่วนลึกของหัวใจ... และได้ข้อคิดในการเลือกดำเนินชีวิตตามเสียงเรียกของพระเจ้าในหัวใจของท่านไม่มากนักน้อยนะครับ...

ขอให้ทุกท่านมีประสบการณ์ที่มีความหมายในการมีส่วนร่วมกับการผ่านพ้นจากความทุกข์เช่นเดียวกับพระมหาทรมานของพระเยซูคริสต์เข้าสู่การกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์... ขอพระองค์ผู้ทรงเมตตา อวยพระพร นำทางท่านและทุกคนในครอบครัวของท่านอยู่เสมอๆ นะครับ... ❧

ขอเชิญชวนนักศึกษาคาทอลิกทุกสถาบันทั่วประเทศไทยร่วมค่าย

“ค้นพบตนเองและผู้อื่น” ท่ามกลางบรรยากาศมิตรภาพอันอบอุ่น

ในวันที่ 22-26 พฤษภาคม 2556

ณ ศูนย์เยาวชนดอนบอสโก หัวหิน

จ.ประจวบคีรีขันธ์ ติดตามรายละเอียดและสมัครได้ที่ www.carefor.org/student

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ

สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต

บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor.org

3) ขอเชิญท่านที่สนใจเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการสื่อสารอย่างสันติ

ติดต่อและสมัครได้ที่ศูนย์นักบวชหญิง สามพราน โทร. 0-2429-0367

โดยท่านสามารถเข้าเรียนรู้ได้ 2 คอร์ส คือ

1) สื่อสารเพื่อสร้างสันติขั้นที่ 2 วันที่ 22-25 กรกฎาคม 2556

และ 2) การเป็นคนกลางเพื่อสร้างสันติ แก้ไขความขัดแย้งขั้นต้น

วันที่ 19-22 สิงหาคม 2556



ฟรังซิส เดอ เปลา ศุภวัฒน์ จันทรเจริญ ผู้ประสานงานเยาวชน สังฆมณฑลอุบลราชธานี

“เยาวชนไทยในปัจจุบันจึงควรได้รับการฟื้นฟูและปลูกฝังความเชื่อให้มั่นคงมากยิ่งขึ้น...”

เดือนนี้คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ขอแนะนำ สามเณรฟรังซิส เดอ เปลา ศุภวัฒน์ จันทรเจริญ ผู้มุ่งมั่นและเสียสละในการร่วมพันธกิจของพระศาสนจักรในสายงานด้านเยาวชนของสังฆมณฑลอุบลราชธานี เป็นทั้งสามเณรและเป็นผู้ร่วมงานพระศาสนจักรด้านเยาวชน อยู่ที่บ้านเณรคริสตประจักษ์อุบลฯ

สามเณรศุภวัฒน์ เล่าถึงแรงบันดาลใจที่ทำให้เขาอุทิศตนเพื่องานอภิบาลเด็กและเยาวชนว่า “การได้เตรียมจัดหา และมอบสิ่งดีๆ ให้แก่น้องๆ เยาวชน มันเป็นความสุขที่มีค่ามากกว่าเงินทอง การได้เห็นรอยยิ้มของเยาวชนในระหว่างค่าย การได้เห็นความสัมพันธ์อันดีระหว่างเยาวชนหลังจากจบค่าย นี่แหละคือความสุขของการทำงานเยาวชน นี่แหละเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ผมอุทิศตนทำงานอภิบาลเยาวชนมาจนทุกวันนี้”

สามเณรศุภวัฒน์ กับงานที่ได้รับมอบหมายคือ “ช่วงแรกผมช่วยงานเยาวชนกับคุณพ่อจิตตาคารเป็นครั้งคราว ส่วนมากจะทำหน้าที่นำกิจกรรมต่างๆ เวลาที่มีค่ายเยาวชนในเขตสังฆมณฑล จนกระทั่งเมื่อปี 2009 สมัยคุณพ่อชาญวิทย์ งามวงศ์ เป็นจิตตาคารเยาวชน ผมได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้ประสานงานเยาวชนระดับสังฆมณฑลอย่างเต็มตัว หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายคือ การฟื้นฟูเยาวชนตามวัด งานอภิบาลเยาวชนตามโรงเรียน และดูแลกิจกรรมนักเรียน YCS ด้วยครับ”

สามเณรศุภวัฒน์ แสดงความคิดเห็นเรื่อง “เยาวชนกับความเชื่อในยุคปัจจุบัน” ว่า “จากประสบการณ์ในสังฆมณฑลอุบลฯ ที่ผมทำงานเยาวชนจะเห็นได้ว่าเยาวชนประมาณ 30% เท่านั้น ที่ให้ความสำคัญกับพิธีกรรมทางศาสนา และร่วมกิจกรรมทางวัดอย่างสม่ำเสมอ นั่นแสดงให้เห็นว่าความเชื่อของเยาวชนลดน้อยลง... สื่อและเทคโนโลยีในปัจจุบันเข้ามามีบทบาทในชีวิตของเยาวชนมากขึ้น เยาวชนให้ความสนใจที่จะเชื่อข้อมูลข่าวสารในสื่ออื่นๆ มากกว่าการเข้าวัดฟังพระวาจาพระเจ้าและรับศีลมหาสนิท และอีกส่วนหนึ่งที่มีผลต่อความเชื่อของเยาวชนคือ ระบบการศึกษาในปัจจุบันที่เน้นให้เด็กและเยาวชนเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์เดินได้มากกว่าเป็นมนุษย์ เยาวชนไทยในปัจจุบันจึงควรได้รับการฟื้นฟูและปลูกฝังความเชื่อให้มั่นคงมากยิ่งขึ้น”

สามเณรศุภวัฒน์ ฝากข้อคิดไว้ว่า “พึงระลึกไว้เสมอว่า ‘เรา คือลูกๆ ของพระเป็นเจ้า มีพระแม่มารีย์เป็นมารดา และพระเยซูคริสตเจ้าเป็นพี่ชายของเรา’ เราต้องยึดมั่นในความเชื่อ ศรัทธาในความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรา ผมเชื่อว่าพระเป็นเจ้าไม่เคยทอดทิ้งเรา ดังนั้นเราก็อะล่ละทิ้งพระองค์ไปกับกระแสแห่งโลกาภิวัตน์ ให้เวลากับพระเป็นเจ้ามากขึ้น สวดภาวนา ถวายรับศีลมหาสนิทบ่อยๆ เพื่อเราจะได้สนิทสัมพันธ์กับพระเจ้ายิ่งขึ้น”

สามเณรศุภวัฒน์ ได้บอกถึงประสบการณ์จากการทำงานเยาวชนซึ่งมีผลส่งเสริมให้ค้นพบกระแสเรียกของตนว่า “พระเจ้าประทานโอกาสดีๆ ให้ผมมากมาย ไม่ว่าจะเป็นค่ายระดับชาติ AYD WYD นั้นทำให้ผมได้รับประสบการณ์และทำงานร่วมกับบรรดาพระสงฆ์ ได้ใกล้ชิดกับงานอภิบาล การทำงานแบบอุทิศตน เป็นบ่อเกิดของกระแสเรียก ยิ่งนับวันยิ่งทำให้ผมได้ยินเสียงเรียกของพระเจ้าชัดเจนมากขึ้น” ❖



ร้อน ร้อน ร้อน

บ้านเราดูเหมือนว่าจะร้อนขึ้นเรื่อยๆ ในกรุงเทพฯ ซึ่งจะกลายเป็นป่าคอนกรีตหมดแล้ว แดดร้อน อากาศร้อน มีเรื่องที่จะต้องระวังอยู่หลายเรื่อง ที่พูดจากันมากเรื่องหนึ่ง คือ คุณผู้หญิงไม่ว่าจะสาว หรือ ไม่สาวก็ตาม กลัวใบหน้าไม่สวย มีร่องรอยของการโดนแดด แผลเผา ฝ้า กระ จุดด่างดำ ซึ่งไม่เป็นที่ปรารถนาไม่ว่าจะเป็นคุณผู้หญิง หรือ คุณผู้ชาย ไม่ว่า จะอายุเท่าใดก็ตาม ดังนั้นจะเห็นว่ามีผู้คนให้ความสนใจในการใช้กรดกัดใบหน้า แค่งฟังดูว่าใช้ กรดกัดใบหน้าที่ก็น่ากลัวแล้ว แต่ถ้าเปลี่ยนคำพูดเป็นว่า ลองใช้ผลิตภัณฑ์ทำให้หน้าขาวใสภายใน ระยะเวลา ก็ต้องบอกว่าไม่นาน เพื่อเอาใจผู้บริโภค

ข่าวคราวการใช้กรดทีซีเอ แพทย์ เตือนภัยวัยรุ่น ที่ฮิตหน้าเนียนใสสไตล์เกาหลี ชื่อ “กรดทีซีเอ” ใช้เองทางเว็บ เสี่ยงเสียโฉมถาวร เพื่อทาหน้าหวังให้ขาวใสเรียบเนียน เหมือนดาราเกาหลี เสี่ยงเสียโฉมถาวร จากฤทธิ์ของกรดกัดหน้าลึกลงไปถึงหนังแท้ กลายเป็น แผลเป็น ไม่สามารถรักษาให้กลับมาเหมือนเดิมได้ ซึ่งกรดชนิดนี้มีความเข้มข้นสูง ทางกรแพทย์ ใ้รักษาผู้ป่วยโรคผิวหนัง ไม่สามารถนำมาผสมเป็นครีมทาหน้าทำให้หน้าขาวใสได้ แนะนำวิี การดูแลผิวหน้าด้วยตนเอง หมั่นทาครีมบำรุงผิวทุกคืน ปัจจุบันวัยรุ่น หนุ่มสาวไทยให้ความสำคัญกับความสวยงามของผิวพรรณหน้าตาอย่างมาก และต้องการมีผิวขาวหน้าใสเรียบเนียน ใ้ลืผิวตามกระแสนิยมเหมือนดาราเกาหลี และมีการใช้กรดทีซีเอ (TCA : Trichloroacetic Acid) มาใช้ลอกผิวหน้า หรือลบรอยหลุมสิว หรือใช้กรดชนิดนี้มาจี้ฝ้ากระเองอย่างรู้เท่าไม่ถึง การณ์ ไม่รู้ถึงอันตรายที่จะเกิดตามมา โดยวัยรุ่นสั่งซื้อกรดชนิดนี้มาจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีให้ เลือกร้านจำนวนมากและมีคำแนะนำในการใช้ รวมทั้งยังมีกระทู้ต่างๆ ถาม-ตอบเกี่ยวกับการใช้กรด ชนิดนี้ด้วย ทำให้วัยรุ่นหลงเชื่อมากขึ้น

นอกจากนี้ยังสามารถหาซื้อผลิตภัณฑ์บำรุงผิวหน้าตามบุรุษขายสินค้าที่ตั้งตามห้างสรรพสินค้า ที่ผ่านมามีวัยรุ่นหลายรายที่ซื้อครีมทาหน้าที่มีส่วนผสมของกรดที่ซีเอาจากอินเทอร์เน็ต อ้างสรรพคุณทำให้หน้าขาวใสไร้รอยหลุมสิวได้เพียง 1 สัปดาห์ เมื่อนำไปใช้แล้วเกิดอาการแพ้อย่างรุนแรง ผิวหนังที่ใบหน้าบวม แดง มีน้ำเหลือง และกลายเป็นรอยไหม้ดำทั่วใบหน้า อาจไม่สามารถรักษาให้กลับมาเหมือนเดิมได้อีก กรดที่ซีเอ มีลักษณะเป็นของเหลวใส มีความเข้มข้นแตกต่างกัน ตั้งแต่ 10 เปอร์เซ็นต์ - 100 เปอร์เซ็นต์ เป็นสารเคมีที่มีฤทธิ์รุนแรงกว่ากรดเอเอชเอ (AHA) ที่ใช้ทำเป็นครีมหน้าขาวใส และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือ อย. ยังไม่อนุญาตให้นำกรดที่ซีเอมาผสมเป็นครีมทาหน้าขาวใส นอกจากนี้จะมีผู้ลักลอบนำมาผสมในครีมทาหน้าขายผ่านอินเทอร์เน็ต เนื่องจากกรดชนิดนี้มีความรุนแรงมาก เป็นกรดที่แพทย์ใช้ในการรักษาผู้ป่วยโรคผิวหนังได้เพียงอย่างเดียว เช่น หูด สิว ฝ้า กระ ริ้วรอย จุดด่างดำ ฝ้า และตึงเนื้อเล็กๆ ที่ขึ้นตามลำคอ เพื่อดึงผิวออกใช้โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านผิวหนังเท่านั้น ไม่ควรซื้อมาทำเองที่บ้านอย่างเด็ดขาด ซึ่งในการลอกผิวหน้า แพทย์จะทากรดทิ้งไว้แค่ 3-4 นาทีแล้วล้างออก หากทิ้งไว้นานกว่านี้ อาจทำให้เกิดอันตรายต่อผิว ทำให้ผิวหนังไหม้ และหากใช้กรดที่ซีเอที่มีความเข้มข้นสูงจะมีฤทธิ์กัดทำลายผิวหนังถึงชั้นหนังแท้ อาจเกิดรอยแผลเป็นบนใบหน้า ไม่มีวิธีการรักษาให้หายกลับมาเป็นเหมือนเดิมได้ และหลังจากลอกหน้าแล้ว ควรหลีกเลี่ยงการโดนแสงแดด เพราะจะทำให้สเปกหน้าเนื่องจากผิวหนังที่โดนลอกนั้นจะบางลง ประการสำคัญห้ามใช้ลอกหน้าในผู้ที่เริ่ม ซึ่งเป็นโรคติดเชื้อไวรัสที่ผิวหนัง ลักษณะเป็นตุ่มใสเล็กๆ เนื่องจากจะทำเริ่มกระจายทั่วใบหน้าได้ “ขอแนะนำวัยรุ่นว่า อย่าหลงเชื่อซื้อกรดชนิดนี้ผ่านอินเทอร์เน็ตมาใช้เองอย่างเด็ดขาด เพราะอาจทำให้หน้าเสียโฉมได้ หากมีปัญหาเกี่ยวกับผิวพรรณหรือใบหน้าขอให้ไปรับคำแนะนำจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านผิวหนังเท่านั้น”

แต่หากต้องการใช้ครีมทาหน้าขาวใส ควรเลือกใช้ครีมที่มีส่วนผสมของเอเอชเอ ซึ่งเป็นกรดจากผลไม้ เช่น อ้อย ส้ม แต่ปริมาณเอเอชเอที่ผสมในครีมต้องไม่เกิน 4 เปอร์เซ็นต์จะปลอดภัยกว่า สำหรับวิธีการดูแลรักษาผิวหน้าให้ขาวใส ไร้สิว ที่สามารถทำได้ด้วยตนเองคือการล้างหน้าบ่อยๆ ทาครีมบำรุงผิวที่มีส่วนผสมของสารกันแดดทุกเช้าก่อนออกจากบ้าน และทาครีมบำรุงตอนกลางคืนทุกคืน ในการนวดหน้าให้ใช้ครีมที่มีส่วนผสมของสารป้องกันแสงแดดและสารเอเอชเอ และควรทำเมื่ออายุ 18 ปีขึ้นไป จึงจะเหมาะสมและปลอดภัยที่สุด และขอให้เลือกซื้อเครื่องสำอาง และครีมบำรุงผิวหน้า ผลิตภัณฑ์สุขภาพต่างๆ ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือ อย. ซึ่งจะมีการตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ได้เกณฑ์มาตรฐาน เพื่อคุ้มครองสุขภาพแก่ผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้สินค้าถูกต้องตามฉลากแนะนำ และปลอดภัย และหากมีปัญหาด้านโรคผิวหนังหรือปัญหาผิวพรรณสามารถติดต่อหรือสอบถามได้ที่สถาบันโรคผิวหนัง กรมการแพทย์ โทร. 0-2354-8036 ถึง 40 หรือเว็บไซต์ www.inderm.go.th

พระสันตะปาปาองค์ใหม่กับงานธรรมทูต



สวัสดีครับผู้อ่านที่รัก ถ้าเราพิจารณา “พระศาสนจักรคาทอลิก” จะเห็นว่ามียุคสมัยโดดเด่นเฉพาะหลายอย่าง เช่น เป็นองค์กรนิติบุคคลที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายของสมาชิกมากที่สุดของโลก ประชากรคาทอลิกซึ่งเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรไม่ถูกจำกัดด้วยความเป็นประเทศหรือพรมแดน ไม่ถูกจำกัดว่าเป็นเชื้อชาติใดเชื้อชาติหนึ่งเฉพาะ ที่สำคัญมีกระบวนการคัดเลือกผู้สืบทอดผู้นำที่เก่าแก่ และเป็นแบบเฉพาะ ที่ไม่เหมือนใคร

โดยเฉพาะการเลือกตั้งผู้นำพระศาสนจักรคาทอลิก ไม่ถูกจำกัดด้วยการสืบทอดอำนาจแบบ

เชื้อพระวงศ์ ไม่ถูกแบ่งและแข่งขันแบบพรรคการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ไม่มีผู้เผด็จการเด็ดขาดอย่างการปกครองในระบอบสังคมนิยมหรือคอมมิวนิสต์ แต่เป็นองค์กรที่มีรูปแบบและวิธีการที่ผ่านช่วงเวลาในประวัติศาสตร์มาจนถึงสองพันปี มีการปรับรูปแบบการปกครองทางโลก ให้เหมาะสมกับเป้าหมายของตนเอง (เพื่อความรอดของวิญญาณ) โดยใช้รูปแบบวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพเวลาและสังคมในเวลานั้นๆ

เมื่อพระศาสนจักรมีการเลือกตั้งผู้นำสูงสุดคือ พระสันตะปาปา จากคณะพระคาร์ดินัล กว่าจะเป็นรูปแบบนี้ได้ พระศาสนจักรเรียนรู้การเลือกผู้นำในรูปแบบต่างๆ จากสังคมทางโลก แต่เนื่องจากผู้นำของพระศาสนจักร เป็นผู้นำที่ถูกมอบมาจากพระเยซูเจ้า จึงไม่อาจเลือกรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แบบประเทศต่างๆ และรูปแบบปัจจุบันนี้ นับว่าเหมาะสมที่สุดกับธรรมชาติของพระศาสนจักร แน่แน่นอนว่า ในความเป็นมนุษย์พระศาสนจักรเองก็ยังมีความคิดเห็นอ่านแบบมนุษย์ แต่ในความเป็นธรรมชาติแบบพระเจ้า พระศาสนจักร ไม่ถูกนำเด็ดขาดโดยความเป็นมนุษย์ แต่พระเจ้า ผ่านทางพระจิตเจ้า ได้ใช้มนุษย์เพื่อทำงานสานต่องานไถ่กู้ของพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระองค์

“งานธรรมทูต” คืองานที่พระเยซูได้มอบให้กับเราทุกคน พระสันตะปาปาเป็นผู้สืบทอดตำแหน่งของหัวหน้าอัครสาวก คือนักบุญเปโตร ชาวประมงสามัญธรรมดา โดยทำงานร่วมกับคณะอัครสาวก ซึ่งผู้สืบทอดตำแหน่งต่อมาคือ คณะพระสังฆราชต่างๆ ทั่วโลก ดังนั้นทุกคนจึงเป็นส่วนหนึ่งของกันและกัน ในพันธกิจที่นำบุญมิชชั่นและยิ่งใหญ่ ที่จะนำความรอดพ้น ความรัก ความหวัง ความดีทุกอย่างจากพระเป็นเจ้าสู่เพื่อนมนุษย์

เรากำลังเริ่มต้นพันปีที่สามของประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้น และเราก็พบว่า พระศาสนจักรมีเรื่องท้าทายต่างๆ มากมาย ที่มนุษย์ในโลกได้กระทำต่อพระศาสนจักร ทั้งจากคนที่รู้จักพระเจ้าและยังไม่มีรู้จัก





พระเจ้า เช่น การเปิดเขียน ค่านิยมทางโลกที่ขัดกับหลักของพระเจ้า การเป็นที่สะดุดของพระศาสนจักรเอง ความแตกแยก ฯลฯ

สมเด็จพระสันตะปาปาภิกตติคุณเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงสานต่อ งานธรรมทูตอย่างกระตือรือร้น และได้ทรงวางแนวทางเพิ่มเติมให้ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะเรื่องที่เด่นชัด คือ “การ ประกาศพระวรสารใหม่” (Re-evangelization) แต่ในขณะเดียวกัน งานธรรมทูตในพื้นที่ต่างๆ ทั่วโลก กับคนที่ยังไม่รู้จักพระเยซูเจ้าก็ยัง ต้องดำเนินต่อไป การต่อสู้ของพระศาสนจักรกับอำนาจของปีศาจ ในโลก กำลังดำเนินอยู่ทุกที่ทุกแห่ง แม้แต่ในสันตะสำนักเอง และ ที่สำคัญอยู่ในตัวของคาทอลิกแต่ละคนเองด้วย

ถ้าเราจะมองทิศทางในอนาคตของพระศาสนจักร เราจะสามารถ มองเห็นได้จากกิจกรรมต่างๆ ของพระสันตะปาปา เพราะความเชื่อ คาทอลิกสอนให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับผู้สืบทอดอำนาจจากอัครสาวก

เราจึงเชื่อว่า พระจิตเจ้าได้เลือกผู้นำที่เหมาะสมที่สุดแล้ว เราจึงต้องทำทุกอย่างให้สอดคล้องกับสิ่งที่พระองค์ ทรงสอน โดยเฉพาะในเรื่องการประกาศพระวรสารด้วยการเป็นพยานทั้งวาจาและคำพูดของพวกเรา

เพราะนี่เป็นเครื่องหมายของความเป็นหนึ่งเดียวกัน ของพระศาสนจักรคาทอลิก ที่ยังคงเป็นองค์กร เดียวในโลกที่เหลืออยู่ ที่ยังคงรักษาศีลธรรมและคำสอนของพระเป็นเจ้า แม้โลกจะวิจารณ์ว่าล้าสมัยแต่ พระศาสนจักรยังคงยึดหลักคำสอนเหล่านี้ เพราะ ความทันสมัยบางอย่างกลับทำให้ความเป็นมนุษย์ ต่ำลง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งงานกับเพศเดียวกัน การ ทำแท้ง การใช้ความรุนแรง การผิดศีลธรรมต่างๆ แน่แน่นอนว่า ตัวพระศาสนจักรเอง ก็กำลังมีบาดแผล ด้วยจากการประพฤติที่ไม่ดีของสมาชิกบางคน โดยเฉพาะในบางประเทศที่มีเรื่องสะดุดจากบรรดา พระสงฆ์หรือนักบวชเอง



นี่เป็นเรื่องที่พระสันตะปาปาองค์ใหม่ ต้องพยายามชำระ พร้อมกับการสานต่องานประกาศ พระวรสารด้วย พื้นที่ที่รักครับ เราแต่ละคน ก็คงจะมีความรู้สึกไม่มากนักน้อย ถ้ามีใครพูดถึง พระศาสนจักรของเราในด้านไม่ดี ผู้นำถือศาสนาอื่นก็มีความรู้สึกเดียวกัน จึงเป็นหน้าที่ของพวกเราครับ ที่ต้องช่วยกันร่วมมือกัน สอดส่องดูแล รวมทั้งปรับเปลี่ยนความประพฤติของตัวเอง เพื่อให้งานของ พระคริสตเจ้ายังคงก้าวหน้าต่อไป

สมเด็จพระสันตะปาปาภิกตติคุณเบเนดิกต์ ที่ 16 สอนให้เรามีความเชื่อ (Faith) และความหวัง (Hope) ผ่านทางกิจกรรมแห่งความรัก (Charity) กับทุกคน ในช่วงการเปลี่ยนแปลงผู้นำพระศาสนจักรของเรานี้ ขอให้ พื้นที่เชื่อตามที่พระเยซูเจ้าสอนว่า “ท่านคือศิลา และบนศิลานี้เราจะตั้งพระศาสนจักรของเรา ประตูนรกจะ ไม่มีวันชนะพระศาสนจักรได้” (มธ 16:18) และให้เราภูมิใจในความเป็นคาทอลิกเสมอ 



Silver Linings Playbook หลังก่อนเมม ยังมีแสงสีเงิน

รางวัลอคาเดมี อวอร์ด หรือ ออสการ์ในปีนี้ เรียกได้ว่าเฉลี่ยรางวัลกันไปสำหรับหนังที่ได้เข้าชิงหนังยอดเยี่ยมทั้งเก้าเรื่อง ต่างได้ตักตวงทองคำสาขาเบื้องหน้าหรือเบื้องหลัง โดยมีเพียงเรื่องเดียวที่ไม่ได้ออสการ์เลยก็คือ **Beasts of the Southern Wind** แต่ถือว่ารางวัลได้เสนอชื่อเข้าชิงออสการ์สี่สาขาก็ทำให้หนังเรื่องนี้เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น แต่หนังเรื่องนี้ยังไม่มีโปรแกรมเข้าฉายในบ้านเรา เช่นเดียวกับเรื่อง **Lincoln** ที่ แดเนียล เดย์ ลูอิส นักแสดงชาวอังกฤษ คว้าออสการ์ตัวที่สาม ในสาขานักแสดงนำชายไปได้สำเร็จ

เพียงไม่กี่วันก่อนประกาศรางวัลออสการ์ หนังเรื่อง **Silver Linings Playbook** เข้าฉายในบ้านเราให้คนดูได้พิสูจน์ว่า เหตุใดหนังเรื่องนี้จึงได้เข้าชิงออสการ์ถึงแปดสาขา นอกจากหนังยอดเยี่ยม ผู้กำกับ บทลำดับภาพ ในสาขานักแสดงก็ได้เข้าชิงครบทั้งสี่สาขา ทั้งๆ ที่ก่อนดูหนังเรื่องนี้เราอาจจะเรียกชื่อหนังไม่ถูกด้วยซ้ำ และยังไม่เข้าใจว่าชื่อหนังหมายความว่าอย่างไร แต่หนังที่มีชื่อของนักแสดงรุ่นเก๋าอย่าง โรเบิร์ต เดอ นีโร มีนักแสดงหญิงที่กำลังรุ่งอย่าง เจนนิเฟอร์ ลอว์เลนซ์ ที่เคยเข้าชิงออสการ์มาแล้วจาก **Winter's Bone** และเป็นขวัญใจวัยรุ่นใน **The Hunger Games** รวมทั้งยังมี แบรดลีย์ คูเปอร์ ที่หลายคนติดใจบทที่รัวได้ใจของเขาใน **The Hangover** ภาคแรก ส่วนผู้กำกับและเขียนบทของหนังเรื่องนี้ก็คือ เดวิด โอ. รัสเซลล์ ซึ่งหนังก่อนหน้านี้ของเขาคือ **The Fighter** (2010) ก็คว้าออสการ์ในสาขานักแสดงสมทบทั้งชายและหญิงมาได้ (คริสเตียน เบล/เมลิสสา ลีโอ)

Silver Linings Playbook ดัดแปลงจากหนังสือของ แมตธิว ลวิก เล่าเรื่องของหนุ่มใหญ่ที่ชื่อ แพท (คูเปอร์) มีอาชีพเป็นครู แต่ต่อมาได้รับการวินิจฉัยว่าเป็น bipolar disorder (โรคอารมณ์สองขั้ว) อารมณ์แปรปรวน เดียวดีเดียวร้าย บางวันซึมเศร้า บางวันก็สุดเหวี่ยง ยากที่จะควบคุมการกระทำของตัวเอง โดยเฉพาะเมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์สะเทือนใจที่พบว่า ภรรยาของตนมีชู้และเข้าทำร้ายชายคนนั้นซึ่งก็เป็นครูเช่นกัน ทั้งยังอายุมากกว่าเขามาก ต่อมาอย่างไร้. ไปบอกตำรวจว่าชายคนนั้นกับภรรยาของตนยกเงินของโรงเรียน ซึ่งแพทบอกว่าเขาทำเช่นนั้นเพราะเห็นภาพหลอน หลังจากคำสั่งศาลให้ส่งตัวเขาไปรักษาที่สถาบันสุขภาพ

ทางจิตที่บัลติมอร์อยู่แปดเดือน โดโลเรส (แจ็กกี้ วีเวอร์) แม่ของเขาก็ไปขอรับตัวลูกชายกลับมาอยู่บ้าน แต่ก็มีข้อตกลงว่าเขาต้องกินยา ทั้งที่เมื่ออยู่โรงพยาบาล แพทย์ก็ไม่ยอมกินยา เพราะเขาบอกว่ากินแล้ว หัวตื้อๆ และเขาจะต้องไปบำบัดกับจิตแพทย์เป็นประจำ

แพทย์ผู้มีคำขวัญประจำตัวว่า Excelsior ที่หมายถึงยิ่งเจริญ ยิ่งดี เชื่อว่าเขาจะกลับมาดำเนินชีวิตปกติได้อีกครั้ง ไปเป็นครูสอนที่โรงเรียนเดิม ได้กลับไปอยู่กับ นิกกี (บริอา บี) ภรรยาของเขา แต่เพียงไม่กี่ฉากในหนังเราก็ทราบว่าแพทย์ยังไม่อยู่ในภาวะปกติ เช่น ตอนที่แม่ไปรับ เขาก็บอกให้รับเพื่อนที่ชื่อ แดนนี่ (คริส ทักเกอร์ ที่หายหน้าหายตาไปนาน ถ้าไม่นับหนัง Rush Hour ทั้งสามภาค เขาก็ไม่ได้เล่นหนังเรื่องอื่นเลย) ขึ้นรถไปด้วย โกหกว่าโรงพยาบาลให้กลับบ้านได้ ทั้งยังไปจับพวงมาลัยรถจนเกือบประสบอุบัติเหตุ ส่วนสิ่งแรกที่แพทย์อยากทำเมื่อมาถึงบ้านเกิดก็คือ บอกแม่ให้ตรงไปห้องสมุดเพื่อยืมหนังสือของ เออร์เนสต์ เฮมิงเวย์ เพราะอยากรู้ว่าอดีตภรรยาสอนให้นักเรียนอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไร แต่เมื่ออ่านหนังสือของเฮมิงเวย์ที่ชื่อ A Farewell to Arms (รักระหว่างรบ) ก็หงุดหงิดหัวเสีย ไม่เห็นด้วยกับคนเขียน ปาหนังสือออกนอกบ้าน จนกระเจกแตก และเข้าไปบ่นเรื่องนี้ในห้องพ่อแม่ทั้งที่เป็นเวลาตีสี่แล้ว หรือเมื่อไปหาจิตแพทย์เชื้อสายอินเดีย ดร.กิลฟี พาเทล (อนุพัน เฮอร์) แล้วได้อินเพลง My Cherie Amour ของ สตีวี วอนเดอร์ ก็รับไม่ได้ขอให้เจ้าหน้าที่ปิดเพลงนี้ เพราะเป็นเพลงที่ใช้ในวันแต่งงานของเขา แต่กลับเป็นเพลงที่เขาได้อินตอนที่ภรรยาไปมีอะไรกับครูสอนประวัติศาสตร์ในบ้าน

การที่แพทย์ควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ได้ นิกก็อยากจะทำอะไรก็ตามที่ อยากจะได้อะไรก็ตามที่ตัวเองนั้น น่าจะเป็นผลจากความสะเทือนใจเรื่องภรรยา และจากครอบครัวเขาเอง โดยเฉพาะพ่อ แพท ซีเนียร์ (เดอนี โร) ที่มีพฤติกรรมรุนแรงอยู่ไม่น้อย เพราะเคยมีเรื่องชกต่อย จนถูกห้ามเข้าสนามอเมริกันฟุตบอลของทีมฟิลาเดลเฟีย อีเกิ้ลส์ ทั้งที่เขาเป็นแฟนตัวยงของทีมนี้ ที่เฝ้าติดตามการแข่งขันของทีมทุกแมตช์ เวลาอยู่บ้านก็ใส่เสื้อโปโลหรือเสื้อแจ็กเก็ตของทีมตลอด ปัจจุบันก็หารายได้ด้วยการรับแทงพนันฟุตบอล และมีความฝันที่จะเปิดร้านอาหาร และพ่อยังมีอาการย้ำคิดย้ำทำด้วย ส่วนพี่ชายของแพทย์คือ เจค (เชีย วิกแฮม) ก็ไม่น่าจะมีส่วนช่วยเหลือเขาได้มากนัก ฉากสั้นๆ ที่พี่น้องคุยกัน พี่ก็มีแต่เรื่องที่ยกขึ้นมาคุยข่มน้อง คนที่ปกติที่สุดในบ้านจึงเหลือเพียงแค่แม่

แต่แพทย์ยังมีเพื่อนที่ไม่ทอดทิ้งเขาคือ รอนนี่ (จอห์น ออร์ทิซ) แม้จะดูกลัวอาการผิดปกติของเขาอยู่บ้าง แต่ก็เอ่ยปากชวนแพทย์มากินข้าวเย็นที่บ้านกับภรรยา เวโรนิกา (จูเลีย สไตลส์) และเชิมน้องสาวของภรรยาที่ชื่อ ทิฟฟานี (ลอเรนซ์) มาด้วย ซึ่งทิฟฟานีเองก็ได้รับความกระทบกระเทือนใจเช่นกันเพราะเพิ่งสูญเสียสามีไปจากอุบัติเหตุ เธอมีความฝันว่าจะเข้าแข่งขันเต้นรำ แต่ต้องมีคู่เต้นจึงเอ่ยปากชวนเขา ซึ่งแพทย์เองแม้จะไม่ได้อยากเต้นรำเลยแต่ก็ยอมเป็นคู่เต้นให้ เพราะทิฟฟานีสัญญาว่าจะช่วยติดต่อนิกกี้ให้ เพราะเขาเข้าใกล้อดีตภรรยาไม่ได้เนื่องจากคำสั่งศาล

แม้หนังจะเล่าเรื่องของคนที่ต้องเป็นทุกข์จากอาการทางประสาท ที่หลายครั้งกลับมาตั้งใจถึงสิ่งที่ทำลงไปด้วยอารมณ์มากกว่าเหตุผล แต่หนังก็ให้ความหวังกับเราว่า เขาเหล่านั้นจะกลับมาเป็นปกติได้ เมื่อได้รับความเข้าใจ ดูแลเอาใจใส่จากคนในครอบครัว จากเพื่อนสนิทและเมื่อได้รักใคร่สักคน ขณะที่เราๆ ท่านๆ ที่คิดว่าตนเองปกติดี บ่อยครั้งก็ทำอะไรหลายอย่างที่เหมือนกับไร้สติได้เช่นกัน เช่น แพท ซีเนียร์ ที่ทุกลมหายใจเป็นทีมอเมริกันฟุตบอล หรือพฤติกรรมการเหยียดชาติพันธุ์ และการใช้ความรุนแรงต่อกันเมื่อเข้าไปดูกีฬา แต่ก็เช่นเดียวกับชื่อหนังที่ให้ความหวัง มองโลกในแง่ดีว่าตราบที่เรายังมีชีวิต เราย่อมมีความหวัง เจกเช่นหลังก้อนเมฆดำ เราก็มองเห็นขอบแสงสีเงินทอประกายระยิบระยับ รอคอยเวลาที่จะทอแสงสดใสอีกครั้ง หลังหมู่เมฆเคลื่อนคล้อยไป ☺

ก้าวพิດเพราะใคร?

ปีนั้นนับเป็นครั้งที่ 4 แล้ว ที่เราได้รับเด็กจากสถานพินิจ (เด็กที่เคยผิดพลาด) มาร่วมประกอบการกิจของบริษัทเหมือนเช่นทุกครั้ง โดยให้ไปดูแลการเคลือบสีรถยนต์ในงานมหกรรมรถยนต์ประจำปี ดิฉันได้ขอไปเป็นผู้สังเกตการณ์ ได้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นถึงจุดประสงค์และเป้าหมายของการให้โอกาสเด็กวัยรุ่นเหล่านี้ เสริมสร้างความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และเปิดโอกาสให้เด็กได้พิสูจน์ตัวตนของเขา หลังรับการบำบัดและอบรมฝึกให้เป็นคนดีของสังคม ทางบริษัทของเราต้องการให้พวกเขามีอนาคตที่ดี เชื่อว่าโลกใบนี้ยังเปิดโอกาสและอ้าแขนรับพวกเขา เมื่อเขาได้รับการกักโทษแล้ว เด็กเหล่านี้มีความหวัง พวกเขาอยากจะทำดี เดินไปในทางที่ถูก อยากมีอนาคตที่สดใสเหมือนคนอื่น ๆ

ลูกชายดิฉันกล่าวต้อนรับพวกเขาที่ได้พบกันอีกครั้ง และขอให้เขามีความอดทน อดกลั้นต่อสิ่งรอบตัว เพราะโลกภายนอกมันไม่ใช่สีขาวตลอดเวลา เขาต้องรู้จักแยกแยะว่าอะไรควรทำ อะไรควรหลีกเลี่ยง ดิฉันมองดูเด็กแต่ละคน บางคนรูปร่างหน้าตาดีเหมือนมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี บางคนดูแข็งแรงกระฉับ บางคนมีแววตากระตือรือร้นอยากเรียนรู้ แล้วเด็กพวกนี้ทำความผิดอะไรหนอ?

ดิฉันเคยคุยกับผู้อำนวยการของสถานพินิจ และทราบว่าสาเหตุใหญ่ ๆ คือ เสพ และคำ

ยาเสพติด ข่มขืน ปล้นจี้ ทำร้ายร่างกาย ลักขโมย ... แล้วคำถามที่ตามมาคือ เขาก้าวพิດเพราะใคร? ... ส่วนใหญ่เกิดจากครอบครัว เพราะพ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับเด็ก เขาให้เพียงวัตถุ แต่ไม่ได้ให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจ เด็กไม่เคยเห็นตัวอย่างที่ดีจากพ่อแม่ เขาจึงต้องไปพึ่งเพื่อน ๆ แทน แต่หากพ่อแม่เข้าใจ ให้เวลา ให้ความรัก เด็กจะได้รับวัคซีนด้านจิตใจที่จะช่วยให้เขาเข้มแข็ง สามารถเผชิญทุกสิ่งภายนอกได้อย่างมั่นใจ...

หลายวันก่อนดิฉันได้พบเห็นแม่และลูกสาวที่เรียนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย แต่หน้าตา ทรงผม และการแต่งกายกลับดูไม่ออกกว่าเป็นผู้หญิง จึงถามว่า ‘หนูเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย’ เพราะเดาไม่ถูกดูไม่ออก เด็กคนนั้นตอบว่า “เป็นผู้หญิงครับ!” โอ! ฟังจากคำตอบก็ยิ่งงง ทำไมถึงพูดว่า “ครับ” เกือบทุกประโยค แม่เด็กบอกว่า “ลูกขอเป็นผู้ชาย 1 ปี” แต่สุดท้ายลูกก็ขอเป็นผู้ชายตลอดไป เรื่องนี้เลยไม่รู้ว่าคุณแม่ควรทำอะไร? ควรให้เสรีภาพในการตัดสินใจดีไหม?

ดิฉันได้ถามถึงการอบรมเลี้ยงดู แม่บอกว่าใกล้ชิดลูกสาวมาก พูดคุยกันทุกวันตั้งแต่เด็ก สอนให้รู้ว่าถูกผิดต้องสารภาพ และสำนึก การให้อภัย มีเรื่องอะไรขอให้บอกให้ถาม ซึ่งลูกก็ยึดกฎข้อนี้ ทำให้ลูกไม่ปกปิด ไม่โกหก รู้จักการแก้ปัญหา แม่ลูกคู่นี้จึงสนิทกันเหมือนเป็นเพื่อน แต่การพูดจาเวลาคุยกับแม่ยังคงพูดจาสุภาพ แสดงว่าได้รับการอบรมมาดี แม่ยังได้เล่าต่อไป

ว่าอยากให้ลูกมีความกตัญญูต่อ ปู่ย่า ตายาย จึงส่งลูกไปช่วยงานที่บ้านของท่าน ยี่งนานวัน ลูกก็ยังสนิทสนม ห่วงใย อาทร ต่อคนเฒ่าคนแก่ เป็นการซึมซับสิ่งดีๆ จากผู้ใหญ่เข้าไปในจิตใจของเด็ก ช่วยหล่อหลอมให้มีใจอ่อนโยน ทุกรอบครัวมีวิธีการเลี้ยงลูกที่แตกต่างกันไป แต่ทุกรอบครัวก็ต้องเริ่มจากการให้ความรัก แก่ลูกหลาน

ดิฉันขอยกอีกตัวอย่างจากพ่อลูกคู่หนึ่ง ซึ่งผู้เป็นแม่ตายจากไปด้วยโรคมะเร็ง ทั้งสองพ่อลูกหดหู่ใจ บ้านเงียบลงไม่มีเสียงพูดคุยหรือเสียงหัวเราะ ลูกชายยังปรับตัวเองไม่ได้ ลูกเริ่มมีปัญหา พ่อขาดความเข้าใจในลูก พ่อเข้มงวดกับวินัยในบ้าน เริ่มมีเสียงโวยวาย ทุกอย่างดูขวางหูขวางตา บ้านขาดความอบอุ่น ไม่เข้าใจกัน เมื่อลูกเห็นพ่อมีอารมณ์ฉุนเฉียวลูกยิ่งน้อยใจ การเรียนตกต่ำทำให้พ่อก็ยิ่งโกรธ

วันหนึ่งครูที่โรงเรียนให้ลูกทุกคนทำการ์ดให้พ่อ เด็กทุกคนตื่นเต้นดีใจ เพราะอยากระบายความในใจให้พ่อของตนเองได้รับรู้ว่าเขารักพ่อแค่ไหน แต่สำหรับลูกคนนี้นั้นเป็นภาพของความว่างเปล่า เขาพยายามวาดรูป ‘สองพ่อลูก’ และอยากเขียนข้อความซึ่งๆ ให้พ่อ เขาลองเขียนหลายครั้ง แต่ก็ขยำกระดาษนั้นทิ้งลงตะกร้าข้อความดีๆ ดูไร้ค่า เพราะพ่อขาดการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อลูก

ครูได้ส่งการ์ดกลับไปที่บ้านถึงพ่อของเด็กๆ คน แต่ลูกคนนี้ก็กลับไม่ยอมให้พ่อได้เห็นภาพที่ตนวาดรูป ‘สองพ่อลูก’... เขาจะวิ่งไปเปิดตู้จดหมายที่หน้าบ้านทุกวัน เขาพบแต่ความว่างเปล่า เขาผิดหวัง เขาไม่ยอมให้พ่อเห็นมัน แต่น่าแปลกใจว่าการ์ดและรูปที่รอกอยกลับไปอยู่ในลิ้นชักใต้ทำงานของพ่อ ไม่มีข้อเขียนใดๆ

ในกระดาษที่วาด ลูกรีบเอารูปที่วาดนั้นไปซ่อนในตู้หนังสือ แต่วันรุ่งขึ้นรูปนั้นก็หายจากตู้หนังสือของเขา และกลับไปในลิ้นชักของพ่ออีก แม้ลูกจะพยายามเปลี่ยนที่ซ่อนการ์ดนั้นหลายครั้ง แต่พ่อก็ยังอุตส่าห์หาจนพบ ‘พ่อต้องการบอกอะไรกับลูกหรือ?’ นี่เป็นเพราะพ่อลูกไม่กล้าเปิดเผยความรู้สึกว่า “รักและผูกพัน” ต่อกัน

เวลาผ่านไป พ่อล้มป่วย และถูกนำส่งโรงพยาบาล ลูกรู้สึกสำนึกผิด เขาไปเฝ้าไข้ผู้เป็นพ่อที่นอนหมดสติ หมอบอกให้ลูกกลับบ้าน เขาจึงรีบกลับและรีบค้นหารูปที่วาด คราวนี้เขาพบว่าพ่อได้เอารูปที่พ่อเคยถ่ายกับเขา วางติดกับรูปวาดที่เขาวาดลงในการ์ด และมีข้อความที่เขา (ลูกชาย) เคยเขียนและขยำทิ้ง แต่พ่อเจอมันในตะกร้าขยะของลูก พ่อเก็บมันไว้ ลูกอายุที่จะส่งให้พ่อ ข้อความนั้นเขียนว่า “รักพ่อ” ซึ่งพ่อได้นำมาปะติดไว้ และพ่อได้เขียนข้อความว่า “พ่อขอบใจ และดีใจที่รู้ว่าลูกยังรักพ่อ เช่นเดียวกับพ่อที่รักลูกเสมอแต่ไม่กล้าแสดงออก พ่อขอโทษที่ทำให้ลูกขาดความรัก พ่อคงจะไม่มีโอกาสอยู่กับลูกต่อไป เพราะพ่อกำลังจะจากโลกนี้ไปในอีกไม่นาน” ลูกชายน้ำตาไหลพราก เขารู้ความจริงเมื่อสายไปเสียแล้ว เขารีบกลับไปหาพ่อที่โรงพยาบาล ลูกกอดพ่อแน่นและพูดว่า “พ่อครับ ‘ผมรักพ่อ’ แต่ผมไม่กล้าพูดคำนี้ พ่ออย่าทิ้งผมไปนะครับ” พ่อน้ำตาไหลลงข้างแก้ม ไม่มีคำพูดใดๆ ออกจากปากของพ่อ แต่ทั้งคู่ก็รู้ซึ่งถึงคำว่า “รัก”...

ก่อนจะปิดฉากชีวิตลงเราเคยพูดคำว่า ‘รัก’ หรือยังคะ? แม้จะพูดยากเพราะไม่เคย ก็ลองพูดเถิดคะ ก่อนที่จะสายเกินไป แล้วลูกๆ ของท่านก็จะ “ไม่ก้าวผิด” คะ 



แต่งเพลงวัด

สวัสดีครับท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่าน
เพลงตัวเพลงใจแป็บเดียว วันเวลาเดินไปอย่างรวดเร็ว
ย่างเข้าเดือนที่สี่ซึ่งเป็นเดือนที่ร้อนที่สุดในรอบปี
ถ้าอย่างนั้นน่านอาชีพเดือนนี้เรามาคลายร้อนกันด้วย
เสียงเพลงดีกว่าครับ

สำหรับเจ้าของอาชีพเดือนนี้ชื่อ ยวง บัณฑิตา
นิทกร ชิวเรื่องโรจน์ เกิดวันที่ 31 พฤษภาคม ค.ศ.
1954 เป็นสัตบุรุษวัดพระวิสุทธิวงส์ ลำไทร ทั้งเดี่ยว
และแม่เป็นจีนกะ มาจากมณฑลกว๋างตุ้ง สาธารณรัฐ
ประชาชนจีน เป็นบุตรคนสุดท้องของพี่น้องจำนวน
12 คนครับ

- อยากให้คุณนิทกรแนะนำตัวเองคร่าวๆ ครับ
เรื่องการศึกษา กระแสเรียก ว่าไปไหนมาไหนถึงได้มาแต่ง
เพลงวัดครับ

การศึกษา

หลังจากเรียนจบชั้นประถมปีที่ 5 ที่โรงเรียนพระ-
วิสุทธิวงส์แล้ว ผมไปเรียนต่อที่โรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์
ในชั้นประถมปีที่ 6 ต่อประถมปีที่ 7 จนจบชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 5 เมื่อปีการศึกษา 1971 ซึ่งเป็นชั้นสูงสุดของโรงเรียน
ตามระบบการศึกษาขณะนั้น ต่อจากนั้นเป็นครูเณร 1 ปี
แล้วเรียนต่อมหาวิทยาลัย จบการศึกษาดังนี้

ปริญญาตรี การบัญชี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปี 1976

ประกาศนียบัตรวิชาเรียบเรียงเสียงประสาน
โรงเรียนดนตรีสยามกลการ ปี 1977

ปริญญาตรี นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปี 1981

ปริญญาโท การเงินการธนาคาร มหาวิทยาลัย
สยาม ปี 1997

ปริญญาโท ภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ปี 2000

ปริญญาเอก ภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ปี 2008

การเข้าบ้านเณร

คุณพ่อโยแซฟ เก้ง พานิชอุดม (คุณพ่ออาเบล)
เป็นผู้ส่งผมเข้าสามเณรลัคนักบุญโยแซฟ สามพราน
เมื่อ 13 พฤษภาคม ค.ศ.1965 ซึ่งเป็นปีแรกที่สามเณรา-
ลัคนักบุญโยแซฟ สามพราน เปิด หลังจากแยกจาก
สามเณรลัคนักบุญโยแซฟ ศรีราชา ไปสร้างใหม่ที่
สามพราน เณรที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รุ่นเดียวกับผม
ซึ่งเป็นรุ่นแรก มีบวชเป็นพระสงฆ์ 9 องค์ ที่เข้า
บ้านเณรพร้อมกันปี 1965 คือ คุณพ่อวุฒิเลิศ แห่ล้อม,
คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง, คุณพ่อวรวุฒิ กิจสกุล, และ
คุณพ่อประจวบโชค ตรีโสภณ ที่เข้ามาสมทบในปี 1967
(ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) มีคุณพ่อชัยยะ กิจสวัสดิ์ และ
คุณพ่อศรีปราชญ์ ผิวเกลี้ยง

นอกจากนี้ ยังมีคุณพ่อกิตติศักดิ์ กาญจนธำนิทร์
ที่เข้าบ้านเณรมาเมื่อปีการศึกษา 1970 ในชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 ส่วนคุณพ่อบรรจบ โสภณ และคุณพ่อเอกพงษ์
พงษ์สูงเนิน นั้น เป็นรุ่นที่ผม 1 ปี แต่ได้ลัคนักบุญมาใน
ปีการศึกษา 1970 เพื่อเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่
โรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์ซึ่งเปิดเป็นปีแรก

ความสนใจทางด้านดนตรี

ตอนที่อยู่ในบ้านเณรนักบุญโยแซฟ สามพราน
ผมมีงานอดิเรกอยู่ 2 อย่าง คือ ดนตรีและไฟฟ้า

อิเล็กทรอนิกส์ คนตรีนัน บ้านแฉะมีการสอนเป็นปกติอยู่แล้ว. ส่วนไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ต้องชวนเขาเรียนพิเศษเอง ภายในวัดน้อยของบ้านแฉะมีออร์แกนสำหรับใช้บรรเลงในพิธี และนอกวัดยังมีเปียโนซึ่งไม่สามารถใช้เล่นในวัดได้ ออร์แกนได้รับการสนับสนุนให้แฉะเรียนมากกว่าเปียโน ผมชอบเปียโนมากกว่าออร์แกน **คุณอดิษฐ์ ครุฑยาน** ซึ่งเป็นแฉะรุ่นพี่ เป็นเพียงคนเดียวที่ได้เรียนเปียโนมาตั้งแต่ก่อนเข้าบ้านแฉะ ได้สอนผมเล่นพร้อมทั้งถ่ายทอดทฤษฎีและกลเม็ดทางดนตรีให้

- มาถึงการแต่งเพลงที่ใช้ร้องในวัดกันบ้างครับ

การแต่งเพลงร้องในวัด

มีผู้กล่าวไว้ว่า ความไม่พอใจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ความจี๋เกียจก่อให้เกิดการประดิษฐ์คิดค้น เช่นไม่พอใจรถเก่าก็ซื้อรถใหม่ จี๋เกียจเดินก็ประดิษฐ์จักรยานมาจี๋

ผมชอบดนตรี จดโน้ตเพลงเป็นเล่ม ๆ ทั้งเพลงไทยและเพลงต่างประเทศ อีกทั้งแกะโน้ตเพลงและจังหวะเพลงเอง เพลงที่ขับร้องในวัดช่วงปี 1970 นั้น เป็นทำนองต่างประเทศใส่คำร้องภาษาไทยเข้าไป เกิดปรากฏการณ์ที่คำร้องไม่เข้ากับทำนองเพลง ทั้งนี้เพราะภาษาไทยมีวรรณยุกต์ ผมฟังเพลงเหล่านี้แล้วรู้สึกขัดๆ อย่างไรชอบกล ผมชอบฟังเพลงไทยสากลตรงข้ามกับคุณพ่อประจวบโชค ตรีโสภา ที่ชอบเพลงต่างประเทศ โดยท่านให้เหตุผลว่า เพลงต่างประเทศมีทำนองใหม่ๆ แปลก ๆ ไม่เหมือนเพลงไทยที่ทำนองซ้ำๆ ซากๆ ผมจึงเห็นความกลมกลืนระหว่างคำร้องกับทำนองของเพลงไทยสากล จึงคิดว่าน่าจะแต่งเพลงวัดให้เป็นเพลงไทยสากลจะดีกว่า



ขณะนั้น ทฤษฎีการแต่งเพลงยังไม่แพร่หลาย ไม่สามารถหาหนังสือเกี่ยวกับการแต่งเพลงมาอ่านได้ แต่จากที่เขียนและจดโน้ตเพลงมาก ๆ ทำให้เห็นรูปแบบของเพลง จึงเริ่มแต่งเพลงแรกขึ้น เป็นเพลงสั้น ๆ ตามรูปแบบเพลงเด็กร้องของฝรั่งเศส ในช่วงนั้นสามแฉะลัษณ์ักบุญยอแซฟ สามพราน มีครูแฉะที่แต่งเพลงแล้ว 1 คน คือ**คุณพ่อประมวล พุฒตาลศรี** (24/12/1946-28/1/2002) บทเพลงของท่านที่นำออกเผยแพร่งเพลงแรกได้แก่เพลงเราขอพระพรวอนไหว้ เป็นเพลงไทยสากลที่สมบูรณ์แบบทั้งคำร้องและทำนอง และนับว่าเป็นเพลงอมตะเพลงหนึ่ง ผมจึงคิดว่าน่าจะลองแต่งเพลงวัดแบบเพลงไทยสากลบ้าง

ในปี 1970 นั้นเอง ผมก็ได้แต่งเพลงขึ้นอารมณ์ขึ้น เป็นเพลงที่ 2 ที่แต่ง เพลงนี้ขับร้องครั้งแรกเมื่อ 11 มีนาคม 1972 คราวที่สามแฉะลัษณ์ักบุญยอแซฟ สามพราน รับเสด็จเวียนองค์พระรูปแม่พระฟาติมาที่เสด็จมาเยือนประเทศไทยเป็นครั้งที่ 2 ระหว่าง 29 กุมภาพันธ์ ถึง 4 พฤษภาคม 1972 เป็นระยะเวลา 2 เดือน โดยครั้งแรก องค์พระรูปแม่พระฟาติมาได้เชิญมาประเทศไทยระหว่าง 2 ถึง 15 ธันวาคม 1950 ต่อมาปลายปี 1972 สโมสรมวลชนคาทอลิกแห่งประเทศไทย ขณะนั้นมีสำนักงานอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา ได้นำเพลงนี้ไปบันทึกลงแผ่นเสียงซิงเกิ้ล 45 RPM ขับร้องโดย**คุณปรีดี ตันสถิตย์** และ**คุณรัชณี เยาวสังข์**

ปี 1970 เช่นกัน**คุณพ่อชุมภา คุรัตน์** ผู้ช่วยอธิการสามแฉะลัษณ์ักบุญยอแซฟขณะนั้น จะต้องไปเรียนต่อที่กรุงโรม เดินทางวันที่ 26 กันยายน 1970 ผมก็ได้แต่งเพลงอาลัยจาก ซึ่งเป็นเพลงที่ 3 ที่แต่ง ใช้ขับร้องลาส่งคุณพ่อ เพลงอาลัยจากนี้ยังใช้ขับร้องเมื่อ 5 ธันวาคม 1973 คำนับลา**คุณพ่อบุญเลิศ ธาราฉัตร** ครั้งหมดวาระจากเจ้าอาวาสวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน ไปเป็นเจ้าอาวาสวัดนักบุญยอแซฟ ตรอกจันทน์

อีกเพลงหนึ่งที่ได้เผยแพร่งแล้วคือเพลงรักในวิญญูณ เพลงนี้แต่งเมื่อเมษายน 1971 เป็นเพลงที่ 6 ที่แต่ง ซึ่งขณะนั้นเป็นช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อน แฉะได้รับอนุญาตให้กลับไปพักผ่อนที่บ้านของตนได้ ที่บ้าน



ผมขายวัสดุก่อสร้างและอุปกรณ์ก่อสร้างสำเร็จรูป เช่น เตาเคลือบ ปล่องคว้น เสาปูน ถังส้วม โถงน้ำ ขะนั้น คลอง 12 ตัดกับคลองหกวา (คลองแปดวา คือคลองรังสิตประยูรศักดิ์) นั้น ยังไม่มีถนน การคมนาคมขนส่งต้องใช้ทางน้ำเป็นหลัก ผมแต่งเพลงรักในวิทยุขณะนั่งในเรือต่อขณะบรรทุกของไปส่งที่คลอง 7 หกวา กลับถึงบ้านก็เขียนโน้ตและปรับสัมผัสของคำร้องจนเสร็จเรียบร้อยในวันนั้นเอง เพลงรักในวิทยุขณะนั่งผมนำออกร้องเผยแพร่ครั้งแรกเมื่อวันฉลองวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน 2 ธันวาคม 1973 พิธีมิสซา 17.00 น. โดยมี พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู เป็นประธาน ในขณะเดียวกัน ที่สามแควราลัยนักบุญยอแซฟ สามพรานนั้น ดร.มโน สุรัตน์ ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมรุ่นเดียวกับผมก็ได้นำเพลงนี้ออกขับร้องด้วยเช่นกัน

ปี 1973 ผมเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ก็ยังคงแต่งเพลงวัดอยู่อีกจนถึงปี 1976 หลังจากจบการศึกษาที่มหาวิทยาลัยแล้วก็หยุดแต่งเพลง

- ตามถึงสาเหตุที่เลือกแต่งเพลงวัด

ผมมีแรงจิตใจ และตัดสินใจแต่งเพลงใช้ขับร้องในวัดดังนี้ “เมื่อเราตายไป สิ่งที่ยังคงเหลือเป็นของเรา ก็คืองานเขียน งานประพันธ์ทางด้านอื่น คนอาจจะอ่านเพียงครั้ง หรือสองครั้ง ไม่เหมือนกับบทเพลงที่คนจะร้องหรือฟังได้เรื่อย ๆ และบ่อยกว่า ยิ่งเป็นบทเพลงที่ใช้ขับร้องในวัด ยิ่งจะมีคนขับร้องสรรเสริญพระเจ้าอย่างไม่เคย”

ข้อความข้างต้นคุณพ่อทศนุ หัตถการกุล เป็นผู้เขียนสรุปจากคำสัมภาษณ์ผมทางโทรศัพท์ประมาณ

ปี 1998-1999 เมื่อครั้งท่านยังเป็นพระใหญ่ที่วิทยาลัยแสงธรรม คุณพ่อทศนุท่านเก่ง สามารถสรุปคำพูดยาว ๆ ของผมให้กระชับเหลือเพียง 4 บรรทัดเท่านั้น และได้ใจความสมบูรณ์ครบถ้วน ข้อความข้างต้นปรากฏในแผ่นปกซีดีเพลง แสงธรรมชุดพิเศษ 3 หลักยึดเหนี่ยว

- คุณนิทศกรทิ้งท้ายเรื่องคติในการดำรงชีวิตได้อย่างน่าสนใจทีเดียวครับ

“คนเราหามาได้เท่าไรก็ต้องเสียเท่านั้นในจำนวนที่เท่ากัน ยิ่งกว่านั้น ถ้าโกงผู้อื่น ก็จะถูกผู้อื่นโกงกลับเป็น 10 เท่า แต่หากทำบุญหรือถวายต่อพระเราจะได้รับการตอบแทนจากพระเป็น 10 เท่าอย่างแน่นอน อย่าลืมว่า พระในที่นี้ รวมถึงพระบิดา พระมารดา (พ่อแม่) และผู้มีพระคุณเลี้ยงดูเราด้วย”

เอาล่ะครับ คืบค้ำกับคนตรีมาจนถึงบรรทัดนี้ คงพอช่วยคลายร้อนใจได้บ้างนะครับ ขอบคุณท่านผู้อ่านและผู้ติดตามคอลัมน์นี้มากๆ นะครับ ถ้าไม่มีทุกท่านคงไม่มีผม สำหรับฉบับหน้าจะเป็นอาชีพอะไรคอยติดตามกันนะครับ สวัสดีครับ ☺

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา พิมเจริญ (คุณบุ๋ม)
089-524-0602

ผู้บริหาร ร้าน บุผา เว็คคิง



เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

~o~

BUBPHA WEDDING STUDIO

สำนักงาน : ถนนจันทน์พลา ปากน้ำ สนุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING DRESS

สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING

สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสสุทโธ (คำพร) สนุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4934 (คุณตา)



สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
แบบอย่างชีวิตผู้ตนวันนี้
ผู้ปกป้องสิ่งสร้างและชีวิต





“ตั้งใจ”

กับพื้นฐานงานดนตรีที่ถนัด
ใช้เวลาหลายปีที่อดทน
แสวงหาความรู้สู่ชีวิต
กับปัญหานิดหน่อยต้องปล่อยวาง
พรสวรรค์มาก่อนพรแสวง
เสริมทักษะตลอดเป็นยอดคน
เผชิญโชคโลกกว้างเพื่อสร้างสรรค์
หัดให้กลองลองให้จำทำให้ดี
จุดประกายความฝันให้บรรเจิด
ก้าวให้ถึงปลายทางอย่างปลอดภัย

บรรจงจัดหัดเล่นจนเป็นผล
อวดผู้คนริมคลองสองข้างทาง
ต้องฝึกคิดทฤษฎีที่กว้างขวาง
เปิดเส้นทางสายใสในใจตน
ทุกแขนงต้องขยันหมั่นฝึกฝน
พร้อมผจญบนทางอย่างเสรี
เดินตามฝันด้วยขยันหมั่นขมี
สิ่งต้องมีการท่องต้อง “ตั้งใจ”
จะบังเกิดผลงานอันสดใส
พบหลักชัยข้างหน้าหากกล้าเดิน

มาวาดรูปกับครูต้อย



ใจเย็นๆ จิกไปที่ละเส้นบ่อยๆ ก็กลายเป็นภาพเอง



เรามาเริ่มทำความสะอาดจิตใจเพื่อเตรียม
รับชีวิตใหม่พร้อมกับพระคริสตเจ้า



เมื่อเกิดปัญหา อธิษฐานขอพระจิตนำทาง
แล้วเปิดพระคัมภีร์ ในนั้นมีคำตอบ



ชวนน้องคุย

“ขอถวายพระพร แต่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ขอพระองค์ทรงพระเจริญเทอญ”

จาก : เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรอัครมุขานต์

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน เป็นที่ปิติยินดีกันอย่างมากสำหรับทุกคน กับข่าวดีที่ว่า “เรามีพระสันตะปาปาแล้ว”...สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส องค์ที่ 266 จะทรงสานต่อพระพันธกิจและประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้าไปจนสุดปลายแผ่นดิน น้องๆ เด็กๆ ต้องช่วยกันส่งคำภาวนา ความปรารถนาดี และกำลังใจเพื่อขอให้พระองค์ท่านมีสุขภาพดี แข็งแรง และเป็นที่ยกย่องของพวกเราตลอดไปด้วยเทอญ...

พี่อยากเชิญชวนให้น้องๆ ใช้ช่วงเวลาปิดเทอมนี้อย่างมีคุณค่า และเป็นประโยชน์ ก้อ!! เดือนนี้มี “วันคุ้มครองโลก” (22 เมษายน) พี่อยากให้เรานำความสนใจห่วงใยสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว โดยมุ่งเน้นลงมือทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ เพื่อช่วยจรรโลงสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นโดยไม่ปล่อยให้ผ่านไป จากจุดเล็กๆ ของความตั้งใจนี้ อาจจุดประกายให้เกิดพลังที่ยิ่งใหญ่ เพื่อช่วยกันปกป้องและรักษาโลกใบนี้ให้ดำรงอยู่...เพื่อคนรุ่นต่อไป เพราะยังไม่สายเกินไป!!! ถ้าเราทุกคนจะช่วยกันรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม ทอดทานคุณประโยชน์ที่เราได้จากธรรมชาติ เริ่มตั้งแต่วันนี้ เริ่มทำตัวเราแต่ละคน... ปิดไฟเมื่อไม่ใช้ ประหยัดน้ำ เปิดตู้เย็นเมื่อจำเป็น ใช้กระดาษอย่างประหยัด ใช้ถุงผ้า ถอดปลั๊กคอมฯ ทิ้ง เตาเรือดัดลม ทุกครั้งเมื่อไม่ใช้ เราทำเพื่อบ้าน เพื่อครอบครัว และเพื่อโลกของเราทุกคนครับ

ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...จูเนียร์โฟโต้ โครงการ 2013

น้องๆ คนไหนมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอัครมุขานต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชมมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” ในปี 2013 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ
ส่งไปที่ พี่ป๋อง สโมสรอัครมุขานต์ ชั้น 8

อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ



รางวัลชมเชย



น้องอรรณพ ชัยอากร น้องศรัณย์ รัตสุขารมย์
น้องสุรัชย์ กิจถาวรณกวิน น้องสุเทพ เฉลิมโชคไพศาล
น้องอำพล ปะทะกิ น้องเจริญ คอยเจ๊ะ
น้องศักดิ์ระบิล พานทอง





โครงการอาหารกลางวัน : มือเที่ยงนี้...พี่เลี้ยงน้อง

“อาหาร” เป็นปัจจัยหลัก 1 ใน 4 ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งจะขาดเสียมิได้ โครงการ “มือเที่ยงนี้...พี่เลี้ยงน้อง” เพื่อช่วยเหลือเด็กโดยเฉพาะกลุ่มเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนวัดมหาวัน - มูลนิธิฟอร์เด็ก 6 มีเด็กในความอุปการะอายุระหว่าง 2.5-6 ขวบ กว่า 200 คน เด็กส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน ถูกทอดทิ้ง บังคับทำ อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด/สลัม หลายคนน้ำหนักและส่วนสูงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ขาดสารอาหารและมีพัฒนาการไม่เหมาะสมกับตามวัย หนึ่งสถานรับเลี้ยงเด็กแห่งนี้ ได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐเพื่อโครงการอาหารกลางวัน เพียงปีละ 20,000 บาท และอัตราครูพี่เลี้ยง 1 อัตรา เพื่อช่วยเหลือเด็กกลุ่มนี้เท่านั้น หนึ่งมูลนิธิฯ จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อบริหารและบริการเด็กด้วยโอกาสของศูนย์แห่งนี้ เฉลี่ยเดือนละ 200,000 บาทเศษ

เพียงบริจาคเงินจำนวน 2,000 บาท ท่านจะสามารถเลี้ยงอาหาร แก่เด็กได้ถึงจำนวน 200 ราย เด็กจะได้รับสารอาหารที่ถูกหลักอนามัยเหมาะสมกับวัย ได้เรียนรู้อาหารของแต่ละมื้อ โดยท่านสามารถช่วยเหลือในนามบุคคลหรือนิติบุคคล เนื่องจากโอกาสต่าง ๆ เช่น วันเกิด วันครบรอบสถาปนาหน่วยงาน วันบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม วันทำบุญ กิจกรรม CSR. ต้องการเลี้ยงอาหารน้องๆ ที่มีวันคล้ายวันเกิดประจำเดือน (เดือนละ 1 ครั้ง/12 ครั้งต่อปี) เป็นต้น มูลนิธิฯ ไม่สนับสนุนให้ผู้อุปการะคุณ ทำอาหารหรือนำอาหารมาเลี้ยงเด็กเอง การที่เด็กกินอิ่มจนเหลือทิ้งเกินความต้องการ เกิดการเปรียบเทียบและมีทางเลือกอย่างไม่เหมาะสม ไม่เป็นความประสงค์ของมูลนิธิฯ หากมีเงินเพิ่มทางมูลนิธิฯ จะจัดการ ด้วยการเพิ่มจำนวนมื้ออาหารในวันถัดไป หรือการสมทบทุนอาหารเพื่ออนาคต

คุณหนึ่ง “ลูกเขา...เราเลี้ยง” นำใจจากท่านสามารถช่วยให้ผู้ปกครองลดความวิตกกเกี่ยวกับบุตรหลานระหว่างวัน ทำให้ตนเองสามารถประกอบอาชีพ ทำมาหาเลี้ยงชีพได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพสูงสุด บุตรหลานจะไม่ได้ถูกทอดทิ้งอยู่ตามลำพัง เสี่ยงต่อภัยอันตรายต่างๆ เด็กจะได้การดูแลด้วยความรักและความอบอุ่น อิ่มท้อง ทำให้ครอบครัวของผู้ทุกข์ยากมีความเข้มแข็งขึ้นและช่วยลดระดับปัญหาของเด็กในสังคมไทยได้ระดับหนึ่งความร่วมมือส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือกิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็ก และแบ่งปันความอิ่ม เพื่อให้เด็กมีความสุขเติบโต อย่างมีพัฒนาการในทุกด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจและสังคม และด้านสติปัญญา เงินบริจาค-สิ่งของทุกชิ้น และ/หรืออาหารทุกจาน มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานตามภารกิจและเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก

มูลนิธิฯ ใครขอเชิญชวนให้ท่านผู้มีจิตศรัทธา ร่วมด้วยช่วยเหลือ โครงการอาหารกลางวัน : มือเที่ยงนี้...พี่เลี้ยงน้อง เพียง 2,000 บาท หรือ โครงการนม...เพื่อน้องที่ร้องหิว กองทุนละ 500 บาท การอุปการะเด็กให้มือนาคดช่วยเหลือเดือนละ 900 บาท หรือ สมทบทุนตามแต่เห็นสมควร สนใจติดต่อสอบถามและร่วมแบ่งปันได้ที่ มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก) 1035/7-10 ถ.ศรีนครินทร์ 35 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2721-2983 E-mail : fordecjulie@hotmail.com หรือ โอนเงินบริจาค ผ่านบัญชีออมทรัพย์

ธนาคารกรุงเทพ สาขาซีคอนสแควร์ เลขที่ 232-0-29388-5

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาศรีนครินทร์-อ่อนนุช เลขที่ 104-2-08068-0

หรือ แคนเตอร์เซอร์วิส - เซเว่นอีเลฟเว่นทุกสาขา (นาม ฟอร์เด็ก)

หากโอนเงินบริจาคแล้ว กรุณาแจ้งให้มูลนิธิฯ ทราบด้วยจักษอบพระคุณยิ่ง ทั้งนี้เพื่อออกใบเสร็จรับเงินบริจาค และท่านสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปีต่อไป





น้องๆ เด็กๆ รู้ไหมว่า ‘คนโง่’ เกลียคืออะไรกัน? ในพระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิมบอกว่า พวกเขาเกลียดความฉลาดและคำแนะนำ ดักเตือน! นั่นก็หมายความว่าพวกเขาเกลียดการไปโรงเรียน การอ่าน หนังสือ การฟังคำแนะนำต่างๆ การอบรมสั่งสอน หรือการทำอะไรบางอย่างที่ทำให้ฉลาดขึ้น น้องๆ คงจะไม่ใช่เป็นอย่างที่ฉันใช้ไหม? หรือว่าเป็น?

วันนี้ น้องๆ ทำอะไรที่จะช่วยให้ฉลาดขึ้นหรือยัง? เอาละนะ ถ้า น้องๆ รู้จักผู้คนที่มียา มากกว่า หรือผู้ที่ฉลาดกว่า (อย่างเช่น คุณพ่อ คุณแม่ คุณลุง คุณป้า หรือมิตรสหาย หรืออาจจะ เป็นเพื่อนบ้าน) น้องๆ ควรจะขอให้เขาสอนบางสิ่งบางอย่างที่เขารู้ดีแต่น้องๆ ไม่รู้! ซึ่งบางครั้ง และบางคนอาจจะสอนน้องๆ ให้รู้จักการสร้างรังนก หรือการทำขนมเค้ก หรือเรียนรู้ที่จะพูดว่า สวัสดีครับ สวัสดีค่ะ หรือลาก่อนนะค่ะ ไปก่อนนะครับ ที่เป็นภาษาต่างประเทศ! หรือน้องๆ อาจ จะเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าตำรับตำราในบางเรื่องที่น้องๆ ไม่เคยรู้มาก่อน หรืออาจจะถามใครบางคนที่น้องๆ ไว้ใจเขาและขอให้เขาช่วยตอบคำถามที่น้องๆ รู้สึกอึ้งไม่รู้จะตอบอย่างไร! จงทำ วันนี้ให้ฉลาดกว่าเมื่อวาน

น้องๆ เด็กๆ ควรอ่านสุภาษิต 1:7 ที่ว่า “ความยำเกรงพระยาห์เวห์เป็นบ่อเกิดของ ความรู้ คนโง่ย่อมดูหมิ่นปรีชาญาณและการสั่งสอน”

การ์ตูน...คำสอน





สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” ...จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะคะ



น้องพรณิษฐ์ แสงสววย (การ์ตูน) *3184*

เกิด : 14 ตุลาคม 2546

การศึกษา : โรงเรียนสารสาสน์วิเทศคลองหลวง

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ – ดนตรี เพราะสนุก

อนาคตอยากเป็น : ครูสอนศิลปะ เพราะชอบวาดรูป

เป็นคนมีนิสัย : ชี้เล่น โกรธง่ายหายเร็ว

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : แมว กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดรูป ฟังเพลง เล่นเกมส์

กีฬาที่ชอบ : ลิงชิงบอล

อาหารที่ชอบ : พิซซ่า

ความสามารถพิเศษ : เล่นดนตรี (กีตาร์บอร์ด)

อื่นๆ : วัยรุ่น



น้องวิศัลย์ศยา นาหนองขาม (ออมสิน) *3185*

เกิด : 2 กุมภาพันธ์ 2548

การศึกษา : โรงเรียนบ้าน ก.ม. ศูนย์ จ.บุรีรัมย์

วิชาที่ชอบ : คณิตศาสตร์ เพราะชอบบวกเลข

อนาคตอยากเป็น : ครูคำสอน และเปิดร้านเบเกอรี่

เพราะอยากให้ทุกคนได้รู้ว่าพระเจ้ารักเรามากแค่ไหน

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริงแจ่มใส

สัตว์เลี้ยง : ทุกอย่าง

ชอบใช้เวลาว่าง : คิดเลข เล่นเกมส์ ระบายสี

กีฬาที่ชอบ : ยังไม่มี

อาหารที่ชอบ : สเปกเก็ตตี้

ความสามารถพิเศษ : ปีนเสาได้

(เป็นความสามารถเฉพาะตัวห้ามลอกเลียนแบบ)

อื่นๆ : สัตว์ไม่ชอบสุดๆ คือ กบ และคางคก



แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคานต์



ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๋อง**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ช.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู้ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

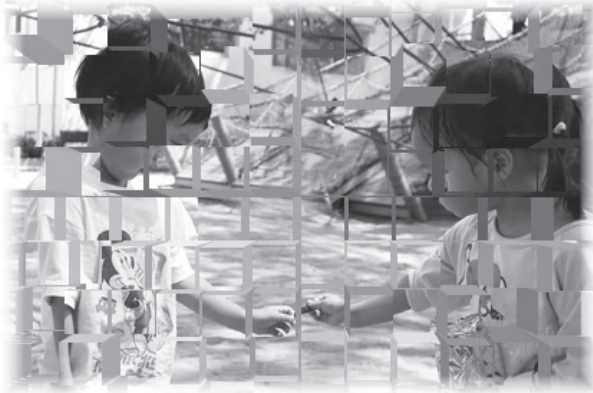




การแบ่งปัน

สวัสดีคะน้องๆ ทุกคน ปิดเทอมกันแล้วใช่มั้ยคะ? อย่าเที่ยวเพลินจนลืมช่วยทำงานบ้านนะคะ ฉบับนี้ฟ้ออมีนิทานมาฝากชื่อเรื่อง “การแบ่งปัน” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งในช่วงวันหยุด ปิดเทอม มีเด็กหญิงคนหนึ่งกำลังจะไปเที่ยว เธอซื้อขนมมาหนึ่งถุง และมีหนังสือเล่มหนึ่งเอาไว้อ่านระหว่างรอรถทัวร์ เมื่อเธอนั่งลงก็เตรียมอ่านหนังสืออ่านเล่น ก็พบว่า มีเด็กชายแต่งตัวมอมแมมมานั่งอยู่ข้างๆ สักครูเด็กชายก็เริ่มหยิบขนมจากถุงที่วางอยู่ระหว่างเขาทั้งสองคนมากิน



เด็กหญิงรู้สึกโกรธที่ว่าขนมเป็นของเธอ อยู่ๆ ก็มีเด็กชายที่ไหนก็ไม่รู้จักมากินขนมของเธอ เธอมองเด็กชายด้วยความโกรธ แต่ก็ได้พูดอะไร เธอก็หยิบขนมมากิน 1 ชิ้น แล้วเด็กชายก็หยิบมากิน 1 ชิ้น ต่างคนต่างกินกันคนละชิ้นไปเรื่อยๆ เด็กหญิงคิดว่ายากจะหาเด็กชายเหลือเกินที่มาแย่งเธอกินขนม ต่างคนก็ต่างกินจนถึงชิ้นสุดท้าย เด็กชายก็หยิบขึ้นมาและเขาก็หักขนมครึ่งหนึ่งแล้วยื่นให้เด็กหญิงกิน

เด็กหญิงก็หยิบมากินพลางคิดในใจว่าจริงๆ ขนมนี้เป็นของฉัน ดูนี่ยังมีหน้าจะมาแบ่งครึ่งอีก คนอะไรก็ไม่รู้ สุดท้ายขนมก็หมด เด็กหญิงก็กลับไปอ่านหนังสือต่อจนกระทั่งถึงเวลาที่จะไปขึ้นรถทัวร์ เธอก็เก็บหนังสือไว้ในกระเป๋าเป้ แล้วก็ขึ้นไปนั่งบนรถ

เมื่อเธอขึ้นไปนั่งบนรถทัวร์เรียบร้อยแล้ว เธอก็เปิดกระเป๋าเป้เพื่อจะหยิบหนังสือออกมาอ่านต่อ ก็พบว่าขนมที่เธอซื้อมานั้นยังอยู่ในกระเป๋าเป้ และขนมที่เธอแย่งกินกับเด็กชายนั้นจริงๆ แล้วเป็นของเด็กชายคนนั้น และตลอดเวลาที่เธอคิดว่าเป็นขนมของเธอ ซึ่งจริงๆ แล้วเด็กชายคนนั้นแบ่งขนมให้เธอจนถึงชิ้นสุดท้าย และเธอเองเป็นคนที่แย่งขนมจากเขา เด็กหญิงไม่ได้เจอเด็กชายคนนั้นอีกเลย เพราะว่าต่างคนต่างขึ้นรถคนละคัน แต่เธอก็ได้ทบทวนว่า ไม่ควรตัดสินคนอื่นจากการแต่งกาย หรือภายนอก และก็รู้แล้วว่าคนที่เธอมีของมากกว่าคนอื่น เธอก็ควรรู้จักแบ่งปัน...

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ



กำลังใจ...จากเพื่อนถึงเพื่อน



พี่ป๋อง และเพื่อนๆ อีก 3 คน ซึ่งเดือนนี้เรายังมี “กำลังใจ และความปรารถนาดี” จากเพื่อนๆ ที่ส่งมอบให้กันเสมอครับผม

พี่เชื่อว่า ‘กำลังใจ และความปรารถนาดี’ นี้ จะทำให้บรรดาเพื่อนๆ ที่ส่งผลงานวาดภาพระบายสี “มุขเด็กศิลป์” จะได้ “ฮึดสู้!” มีความพยายามมากยิ่งขึ้นๆ ขึ้นไปครับผม สู้ สู้ ครับผม



น้องเพชรศิริ แสงรงค์ (ตอง)

“น้องชอบและรักที่จะวาดรูประบายสี และการวาดรูประบายสีนี้เป็นความสามารถพิเศษของน้อง น้องได้รับแรงบันดาลใจและการสนับสนุนจากหลายๆ คน ชีสเตอร์ ครู พ่อ และแม่

น้องรู้สึกปลื้มมากเวลาที่ได้ที่ 1 น้องดีใจมากๆ ... และอยากฝากถึงเพื่อนๆ ทุกคนว่า “ขอให้เพื่อนๆ พยายามทำได้ดีที่สุด และอย่ายอมแพ้ ขอให้พยายามจนถึงที่สุดนะค่ะ”



น้องเมฆวัน ชูธนา (เมฆ)

“ผมได้รับแรงบันดาลใจ และการสนับสนุนจากมาสเตอร์ตี มาสเตอร์มิกจะบอกผมอยู่เสมอว่า ให้เราใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ผมอยากฝากเพื่อนๆ ว่า คนเรามีความสามารถด้วยกันทุกๆ คน แต่เราจะหาเจอหรือไม่ก็เท่านั้น สุดท้ายนี้ขออวยพรแด่เพื่อนๆ สโมสรรอดมสานต์ทุกคน ขอขอบคุณครับ”



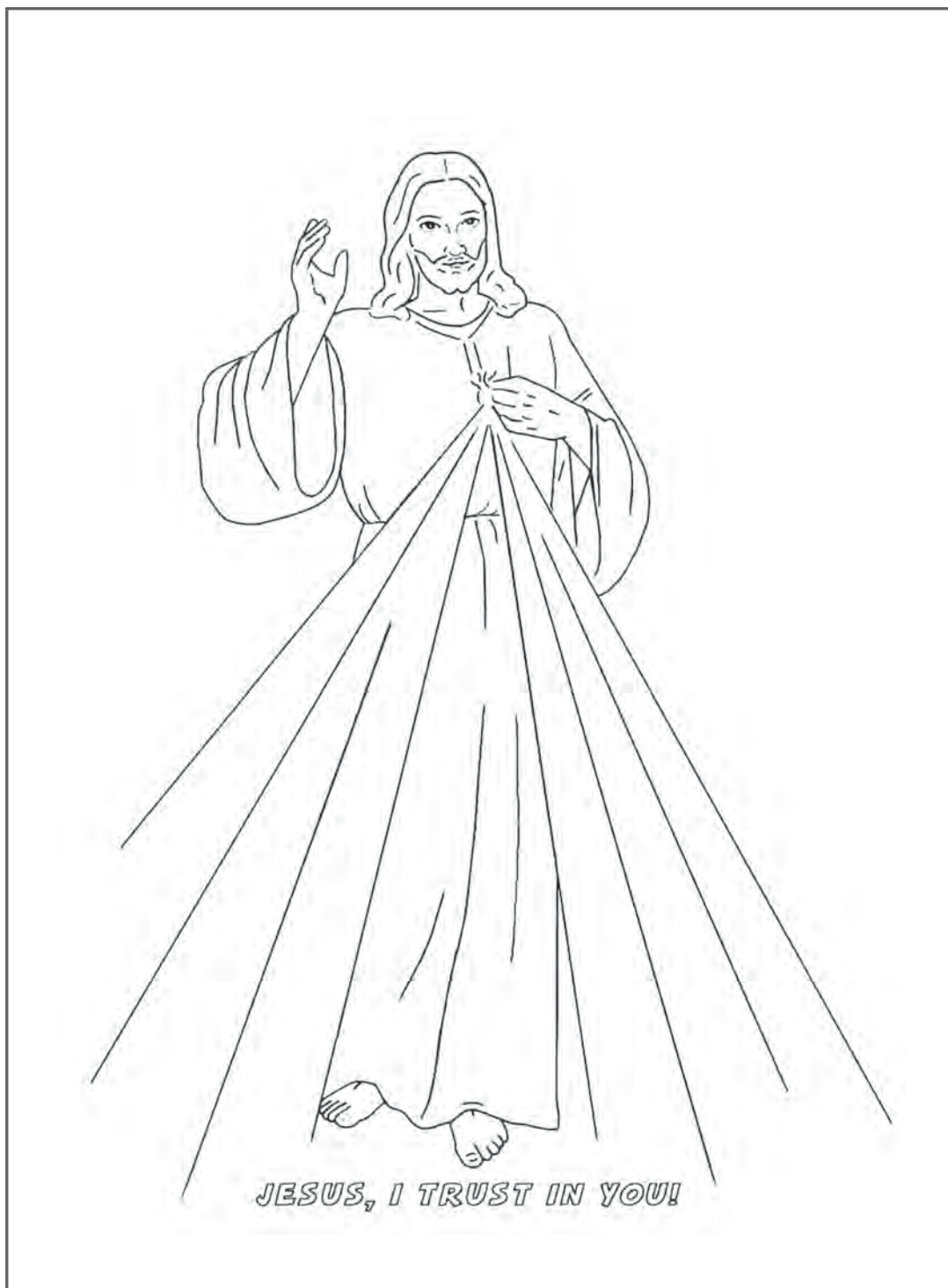
น้องเพ็ญศรี แสงจู (ต๋ารี่)

“หนูคิดว่าการได้ร่วมระบายสี มุขเด็กศิลป์ เป็นการท้าทายความสามารถ มีเพื่อนหลายๆ คนบอกว่า การวาดภาพมันเป็นเรื่องที่ยาก และสำหรับหนู หนูก็ว่า ‘ยาก’ เหมือนกันค่ะ เพราะคนที่วาดรูปภาพต่างๆ ต้องเป็นคนใจเย็น และรักในศิลปะหรือชอบ แล้วผลงานจะออกมาดีค่ะ

หนูเองก็ชอบการวาดรูป และแรงบันดาลใจคือ คุณพ่อคุณแม่ ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และเป็นกำลังใจให้ตลอดมา หนูจึงขอเป็นกำลังใจให้กับเพื่อนๆ ขอให้มีความพยายาม สู้ สู้ นะค่ะ”



มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ “พระเมตตา”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 5 พฤษภาคม 2013)



๐๐ นุฉวย

ก่อนอื่นขอร่วมยินดีกับพระศาสนจักรคาทอลิก ที่เรามีผู้นำพระศาสนจักรองค์ใหม่คือ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส “ขวัญใจคนยากจน” เหตุผลที่พระองค์ทรงเลือกพระนามว่า “ฟรังซิส” ก็เพื่อเป็นเกียรติแด่นักบุญฟรังซิส แห่งอัซซีซี นักบุญในศตวรรษที่ 13 ซึ่งเป็นผู้ดำรงชีวิตอย่างสมถะและใส่ใจผู้อื่นอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งเพื่อเป็นเกียรติให้แก่ นักบุญฟรังซิสเซเวียร์ นักบุญในศตวรรษที่ 16 ผู้ก่อตั้งคณะเยสุอิต ที่พระองค์ทรงสังกัดอยู่ในหมู่คณะนี้ด้วย

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเติบโตมาจากครอบครัวชนชั้นกลาง มีอุปนิสัยชอบการใช้ชีวิตสมถะ และยังทรงต่อสู้เพื่อคนยากจนมาโดยตลอด พระองค์ตรัสกับประชาชนชาวอาร์เจนตินาว่า อย่าเดินทางมาร่วมแสดงความยินดีกับพระองค์ที่กรุงโรม แต่ขอให้เงินที่จะใช้ในการเดินทางนั้น ไปบริจาคให้กับคนยากจนเถิด... นอกจากนั้น พระองค์ยังทรงเป็นผู้ที่มีความคิดแนวนุรักษ์นิยม โดยเฉพาะกรณีกร่วมเพศ ขณะดำรงตำแหน่งพระคาร์ดินัล ท่านไม่เห็นด้วยกับการที่ประธานาธิบดีหญิง คริสตินา เฟร์นันเดซ แห่งอาร์เจนตินา ที่อนุมัติให้คู่กร่วมเพศในอาร์เจนตินา แต่งงานได้โดยถูกต้องตามกฎหมายเป็นชาติแรกในลาตินอเมริกา

จากความคิดเห็นส่วนตัวนุฉวยคาดว่า ในโอกาสงานชุมนุมเยาวชนโลก ที่จะจัดขึ้นในเดือนกรกฎาคม ที่ประเทศบราซิลนี้ พระองค์จะทรงท้าทายเยาวชนให้กล้าที่จะแสดงออกซึ่งความถูกต้องและเหมาะสมในความเป็นคริสตชนตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้าอย่างแน่นอนค่ะ

ขอหลังจากเราเยาวชนร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส เพื่อภาวนาให้พระองค์ในฐานะผู้นำพระศาสนจักร จะได้นำเรื่อนี้ผ่านลมมรสุมและแล่นออกสู่ที่ลึกลับ เพื่อจับมนุษย์อีกมากมายที่ยังไม่รู้จักหนทางแห่งความรอดพ้น ดังพระวาจาที่ว่า “จงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา” (เทียบ มธ 28:19)

ขอกลับมาที่เมืองไทยบ้างนะคะ ในเดือนนี้งานอภิบาลเด็กและเยาวชนกำลังคึกคัก เกือบทุกสังฆมณฑล – องค์การ จะถือโอกาสช่วงปิดเทอมนี้ จัดค่ายให้กับเยาวชนมากมาย เพื่อส่งเสริมลูกหลานของท่านในด้านความเชื่อ ความศรัทธา อีกทั้งยังช่วยพัฒนาส่งเสริมให้เยาวชนได้นำพระพรที่ตนได้รับ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อเพื่อนพี่น้องอีกด้วย

งานฉลอง “36 ปี งานเยาวชนคาทอลิกไทย” ในหัวข้อ “วันวาน วันนี้ และพรุ่งนี้ งานเยาวชนคาทอลิกไทย” ก็จะเดินทางไปจัดเสวนาตามค่ายเยาวชนทั่วประเทศไทยเช่นกัน โดยมุ่งหวังให้เยาวชนเกิดความเข้าใจในวันวาน ประวัติความเป็นมาของงานอภิบาลเยาวชนในสังฆมณฑล/องค์การของตนเอง เกิดความตระหนักถึงความเป็นจริงที่ท้าทายเยาวชนวันนี้ อีกทั้งเยาวชนได้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์เพื่อให้พรุ่งนี้ เยาวชนจะได้มีบทบาทและหน้าที่ในฐานะที่เป็นคริสตชน ช่วยเหลืองานวัด งานในสังฆมณฑล/องค์การของตนเอง ให้มีความเข้มแข็ง มีชีวิตชีวา และมีความก้าวหน้าต่อไป

ครั้งที่ 1 จะจัดในวันที่ 12 เมษายน ในค่ายเยาวชน 4 สังฆมณฑลอีสาน อ.เขียงคาน จ.เลย

ครั้งที่ 2 จะจัดในวันที่ 14 เมษายน ในค่ายเยาวชนเชียงใหม่ อ.ขุนยวม จ.แม่ฮ่องสอน

ครั้งที่ 3 จะจัดในวันที่ 19 เมษายน ในค่ายผู้นำเยาวชนสังฆมณฑลราชบุรี ณ บ้านเย็นเนชาเรท จ.เพชรบุรี

ครั้งต่อไปจะจัดที่ไหน โปรดติดตามใน facebook : catholicyouthsection cbct นะคะ

ทราบจนวันนี้ งานอภิบาลเด็กและเยาวชนผ่านความยากลำบากมากมาย เพื่อหยั่งรากลึกลงในพระองค์ เรายังคงมุ่งมั่นก้าวเดินต่อไป 36 ปีในวัยทำงานที่เราเยาวชนจะสานพลังกันออกไปทำงาน ออกไปประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้า “จงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา” (เทียบ มธ 28:19) 

เกมสุดมหัศจรรย์

พระคัมภีร์ อากัณฐ์สัญญาเดิม ในหนังสือ อพยพ ...ชาวอิสราเอลขาดความเชื่อ พวกเขาได้
ต่อว่าโมเสส ว่า “จงหาน้ำมาให้เราดื่มเถิด...ทำไมท่านจึงพาพวกเราออกจากประเทศอียิปต์ จะให้พวกเรา
ลูกๆ และฝูงสัตว์ของเราอดน้ำตายหรือ” และเราก็ตอบว่าโมเสส ได้วอนขอพระเป็นเจ้าให้ช่วยเหลือเหล่านั้น
(อพยพ 17:2-3)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้เพื่อนๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง
ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมารวมสนุกชิงรางวัลกันนะคะ

(A)



(B)

Chapter 16

Ignorance

บทที่ 16

เบาปัญญา

Jim: “Jack, have you ever observed the youth holding hands, going together in couples and most of the young girls wearing one-strapped blouses?”

Jack: “Oh yes I have, it’s fashionable among the young boys and girls nowadays. They don’t pay attention to anything people say, even their parents. They are proud.”

Jim: “Yes’ they are like ears of grain that stand up straight; they look nice, but they are empty, no grain in them. Jack, as you’ve said, they are proud. I’d add: they are also empty of merit. They are totally ignorant and unable to differentiate between real love and passion. What to do, then?”

Jim: “Well, in this case, I’ll have to read the Ecc. Ch. 7:26 for the young man:-The love she offers you will catch you like a trap or like a net; and her arms around you will hold you like a chain. A man who pleases God can get away, but she’ll catch the sinner.”

Jim: “Oh my! It sounds wonderful. It requires deep thinking indeed.”

จิม “แจ็ก คุณเคยสังเกตหนุ่มๆ สาวๆ เดินไปไหนมาไหนจับมือถือแขนกันเป็นคู่ๆ ไหม สาวๆ มักจะสวมเสื้อสายเดียว”

แจ็ก “โห้ เกลื่อนถนนเลยครับ มันเป็นสมัยนิยมของพวกหนุ่มสาวเขา สาวพวกนี้เขาไม่แคร์สายตาใครทั้งนั้น ใครจะพูดจะว่าอะไรแม่พวกนี้เขาสนใจแต่เมื่อไหร่ละ พ่อแม่ของพวกเข เขายังไม่กลัวอะไรกับคนอื่นเล่า”

จิม “เออ พูดก็พูดเถอะ หนุ่มสาวพวกนี้เปรียบได้ดั่งรวงข้าวที่ตั้งตรง ดูก็งามตาดี แต่โทษที่อย่างกับที่เขาว่านั่นแหละ ดูข้างนอกสดใส แต่ข้างในเป็นโพรง ปราศจากความดีงาม พวกเขาเป็นวัยรุ่นที่เบาปัญญา ไม่สามารถที่จะแยกแยะระหว่างความรักแท้กับตัณหา ทำไงดีละเพื่อน”

แจ็ก “ถ้าเช่นนั้นผมคงต้องอ่านปัญญาจารย์บทที่ 7 ข้อ 26 ให้พ่อหนุ่มทั้งหลายเขาฟังกัน ‘ความรักที่เสนอให้ท่านไว้ เหมือนกับดักหรือตาข่ายวงแขนของเธอยะโอบรัดท่านไว้นั่น เหมือนโซ่ล่ามท่าน ชายที่พระเจ้าโปรดปรานก็จะพ้นนางไปได้ แต่นางจะจับคนบาปไว้’ ”

จิม “ยอดเยี่ยมจริงๆ เลย แต่ก็ต้องคิดให้ลึกซึ้งหน่อย ถึงจะเข้าใจแจ่มแจ้งนะเพื่อนนะ”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

บริการติดตั้งงานระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสนิมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั่วทันที

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูบทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั่วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุฉนวนรอยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังคั่นรอยต่อ
คอนกรีต



บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com



ถาม : ช่วงนี้มีการเลือกตั้งพระสันตะปาปาพระองค์ใหม่ ข่าวดังหน้าหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ต่างก็ให้ความสำคัญ แวดวงสนทนาทั่วไปก็พูดคุยกัน มีวันหนึ่งเพื่อนผมเขาเป็นคนต่างศาสนาเห็นเรากำลังสนทนากันอยู่ ก็พูดขึ้นมาว่า “พระสันตะปาปาทำอะไรบ้างล่ะ?” ที่แรกผมก็โกรธ เหมือนเป็นคำถามของคนที่ไม่เคารพและช่างไม่มีความรู้อะไรเลย ผมก็ไม่อยากพูดตอบอะไรด้วย แต่พอวันต่อมาผมก็เสียใจและคิดได้ว่าเขาอาจจะไม่รู้จริงๆ ก็ได้ และอยากจะรู้จักพระสันตะปาปามากขึ้นแต่ตั้งคำถามไม่เป็นถามแบบชื่อๆ ผมก็เลยอยากจะกลับไปตอบคำถามนั้นแก่เขา แต่เอาเข้าจริงๆ ผมก็ตอบไม่ได้เหมือนกันครับ คุณป.ณ. สารุจะช่วยผมให้ไปตอบแก่เขาได้ไหมครับ เอาแบบชาวบ้านๆ ก็ได้ครับ

มานะชัย พิมล

ตอบ : คุณมานะชัย พิมล

คำถามคล้ายจะมีสองนัยยะ อันแรกเขาคงอยากรู้ว่า พระสันตะปาปามีหน้าที่หลักๆ ทำอะไร นัยยะที่สองวันๆ พระสันตะปาปาทำอะไรบ้าง ซึ่งก็เป็นคำถามแบบชาวบ้านจริงๆ เลย เพราะถ้าเราติดตามข่าวหรืออยู่ในแวดวงสังคมโลก เราจะรู้ดีว่า แคตัวเราไม่ได้มีหน้าที่รับผิดชอบสำคัญอะไร วันหนึ่งๆ เราก็แทบไม่มีเวลาพักผ่อนเป็นของตัวเองอยู่แล้ว การงานจึงทำให้ทั้งวันยุ่งไปหมด นับประสาอะไรกับพระสันตะปาปาประมุขพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกผู้รับผิดชอบคริสตังทั่วโลกนับพันล้านคน ผมขอตอบแบบชาวบ้านนะครับ

1. พระองค์ต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกองค์ที่ 266 ผู้สืบอำนาจต่อจากนักบุญเปโตรที่พระเยซูเจ้าทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นพระสันตะปาปาพระองค์แรก

2. พระองค์ต้องทำหน้าที่ประมุขสูงสุดของรัฐาติกกัน ในทางการเมืองเทียบเท่าพระองค์เป็นผู้นำสูงสุดของประเทศ คือรัฐาติกกันนั่นเอง
3. พระองค์ต้องสั่งสอนและประกาศความจริงของพระเยซูเจ้า สั่งสอนด้วยการเทศน์และด้วยการเขียนสมณสาส์น และด้วยแบบอย่างการดำเนินชีวิต
4. พระองค์ต้องปกครองและบริหารพระศาสนจักรทั่วโลก โดยมีคณะกรรมการบริหารส่วนกลางของสันตะสำนัก ที่มีชื่อเรียกว่า “โรมันคูเรีย”
5. พระองค์ต้องให้การต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง ผู้นำประเทศต่างๆ ที่มาเยือนรัฐาติกกันและมาเยี่ยมเยียนพระองค์ในฐานะผู้นำสูงสุดของพระศาสนจักรและผู้นำบ้านเมือง
6. พระองค์ต้องเสด็จไปเยี่ยมเยียนสัตบุรุษทั่วโลก เท่าที่จะเป็นไปได้
7. พระองค์ต้องชี้แนะความจริง ชี้ให้โลกเห็นความถูกต้องและเป็นมโนธรรมของสังคมไม่ให้ผิดพลาด
8. พระองค์ต้องสวดภาวนาทำวัตร ถวายมิสซาทุกวัน
9. พระองค์ต้องสวดสายประคำ รำพึงภาวนา เตรียมบทเทศน์และคำปราศรัยกับกลุ่มต่างๆ ผู้มาเข้าเฝ้าทุกๆ สัปดาห์
10. พระองค์ต้องอ่าน ศึกษาพระคัมภีร์ให้เข้าใจซาบซึ้งในพระวาจาของพระเป็นเจ้า
11. พระองค์ต้องอ่านติดตามข่าวสาร ความเป็นไปต่างๆ ในสังคมโลกปัจจุบัน เพื่อจะสวดภาวนาให้กำลังใจและความช่วยเหลือแก่ผู้คนและสังคมต่างๆ ที่ได้รับความทุกข์ยากลำบาก
12. พระองค์ต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เพื่อจะเตรียมเผชิญกับความท้าทายต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับพระศาสนจักร และจัดรณรงค์ฟื้นฟูสภาพจิตใจและความเชื่อแก่พระศาสนจักรมิให้ถดถอย
13. พระองค์ต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกล เพื่อจะประกาศความจริงของพระเยซูเจ้าไปยังมนุษยทุกคน ด้วยวิธีใหม่ๆ ที่เหมาะสมกับโลกปัจจุบัน
14. พระองค์ต้องประกอบพิธีกรรม เช่น โปรดศีลออกยบาป อวยพรศีลมหาสนิท นำเดินรูป 14 ภาค ฯลฯ
15. พระองค์ต้องมีชีวิตสนิทกับพระในการรำพึงภาวนา อ่านหนังสือสัทธิศาสตร์และเฝ้าศีลมหาสนิท ในช่วงต่างๆ ของแต่ละวัน

... ฯลฯ ...

นี่ยังไม่ลงรายละเอียดว่าแต่ละข้อทำอะไรบ้าง และยังมีอีกมากที่ไม่ได้เอ่ยในที่นี้เพราะเรารู้ไม่หมดว่าทรงภารกิจอะไรอีก รวมทั้งต้องรับประทานอาหาร ทรงพักผ่อน พบแพทย์เพื่อตรวจพระพลานามัย ถ้าคำถามเป็นไปในแบบที่ว่าวันๆ ทำอะไร คำตอบเหล่านี้คงทำให้เห็นว่า ผู้ถามไม่รู้จักพระสันตะปาปาเอามากๆ เลย แต่ถ้าถามเพราะอยากรู้จักพระองค์มากขึ้น นี่ก็เป็นส่วนน้อยเท่านั้นครับ

นาย ป.ณ. สารุฑ



เรามีพระสันตะปาปาแล้ว (Habemus Papam)

เรามีพระสันตะปาปาแล้ว
ควันสีขาวพราวแพรวเป็นแนวไสว
ต่างไซโยให้ร้องกึกก้องไกล
ใจทุกใจจดจ่อรอชื่นชม

พลันปรากฏองค์ให้เห็นอย่างเด่นชัด
พระดำรัสไพเราะและเหมาะสม
พร้อมผนึกใจเดียวให้เกลียวกลม
อยู่ได้ร่มสมณสมัยไปเนิ่นนาน

เลือกพระนาม “ฟรังซิส” มุ่งคิดไกล-
ผู้ยากไร้ พระทัยพระองค์เปี่ยมสงสาร
เพียงได้เริ่มศาสนบริการ
ทุกดวงมัลย์ก็ขานรับประทับจิต

แล้วนาวาเปโตรได้ล่องต่อ
ลูกจะขอตามติดเป็นนิจสิน
นำข่าวดีประกาศทั่วทุกแดนดิน
ประจักษ์สิ้น โดยพระองค์ทรงนำพา.